

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

20194

ԵՒԵՍԵԱՅ ՔԱՂԱՔԻ

Վայելչահիւս ջափաբանութեամբ
շարագրեալ՝ Սբին Ներսէսի Շնոր-
հալոյ՝ հայոց Վաթուղիկոսի Վայ-
եցւոյ ։

Վիսպասանութիւնն հայոց ջափեալ
ոտիւք՝ Տն Վահրամայ մեծի Վար-
դապետի ։

Ներբողեան առ Սուրբն Ներսէս
Շնորհալի՝ ասացեալ Տն Ներսէ-
սի Լամբրոնացւոյ ոտանաւոր հեզ-
մամբ յանգեալ ։

ԶԳաւղուոր քննութեամբ ապագրեալ Բար-
դապետութեամբ հեռագիր օրինակաց ։

Ի Հայրապետութեան Տն Տն Երեմոյ՝ հա-
ւանդելուսն մեկնոյն Հայոց ։

Ի ԿԱԼԿԱԹԱ

Ի Տպարանի Մարտիրոսիանո Ընկերանի
1832 ։

20194
~~33337~~

Աւետիստ Կան. Եղիշէ Կան. Եղիշէ

24

1880-1881

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

1880

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

1880

Handwritten text at the bottom of the page, possibly bleed-through.

ԱՌ ԸՆԹԵՐՑՈՂՍ:

Չափաբերական գործքն հրեշտա-
կային Հայրապետին մերոյ՝ Երանեւ-
ւոյն Ներսէսի Շնորհալոյ՝ նորոգ
տպագրութեամբ՝ ի լոյս ընծայեցան
'ի Վենետիկ՝ բովանդակեալ՝ ի մի
հատոր, ի բնօրէն թողլով զ'ի նմանէ
յօրինեալ Ողբն՝ ի վերայ Եղեսեայ
քաղաքին: Այս գործ նորա թէպէտ
և զառաջինն ետես զլոյս՝ ի Մադ-
րաս յամի Տ՛ն 1810, սակայն տպա-
գրեալ օրինակքն ելով սակաւ՝ և
այնք ևս՝ ի Հայեցի գրասիրաց գոգ-
ցես սպառեալք՝ ի ճանհ գատեցաւ

զայս ընտիր երկասիրութի տօնելի
բանաստեղծին մերոյ վերստին ար-
կանել 'ի մամուլ և զերկերիւր յի-
սուն օրինակս 'ի տիպ արձանացուցա-
նել հետևելով Մագրասեան օրի-
նակին 'ի պէտս համբակացն Մար-
գասիրական Ճեմարանին մերոյ: Յու-
սալի է մեզ զի տպագրութիւն այսր
գործոյ արծարծեսցէ 'ի սիրտս Հայ
գրասիրաց զսէր բանաստեղծու-
թեան, որոյ նպատակն է սէր առ
Աստուած և սէր առ մարդիկ:

Հայաստանի Գրական Միությունը
Երևան, 1810 թ. հունիսի 15-ին
Մագրասեանի օրինակով տպագրելու
համար հանձնարարություն է արձակել
Մարգարիտ Գրասիրտիին, որպես
տպագրիչի և տպարանի տնօրէնի
համար: Այս փաստագրի մասին
տեղեկություններ կան Երևանի
Գրական Միության արխիվում:

✱ ⓐ ⓑ Ⓒ Ⓓ Ⓔ Ⓕ Ⓖ Ⓗ Ⓘ Ⓢ Ⓣ Ⓤ Ⓥ Ⓦ Ⓧ Ⓨ Ⓩ ✱

ՄԷՅՆ ՆԵՐՄԵՆԻ ԸՆՈՅԿՄԱՆ՝ ԳՈՍՏԵՄԻ ԵՄ

ԵՐԿՈՒՆ ԵՄ ԳԵՄԻՆ՝ ՏԵՐ ՆԵՐՄԵ ԵՆ .
 ԵՄ ՄԵՐԵՄՆԻՆ՝ ԿԵՂԵՆԻՄ ԷԷ .
 ԵՂԵՐՈՐ ՄԵՐԵՅԻՆ՝ ԳՐԵԿՄԵՐԵ ԵՆ .
 ԸՄՅՈՅ ԶԵԾԻ՝ ԸՄՅՐԱՄԵ ԵՆ :
 ԲՈՒՆ ԳՈՍՏԵՄԻՆ՝ ԲՈՒՆՈՒՆԻՄ ԷՄԵ .
 ԳՈՍՏԵՄ՝ ԸՄԿԵՄԻՆ՝ ԿՈՆԵՐՄ ԷՄԵ .
 ԽՈՒՆԵՄԻՆ՝ ԲՈՒՆԵ՝ ՈՂԵՐԿՄ ԷՄԵ .
 ՎՈՒՆ ԵՂԵՆԻՄ՝ ԶԵԾԻՄ ԶՄԵ :
 ' Ի ԲՈՒՆՈՒՆԻՄ՝ ԿԵՂԵՆ՝ ԿՄԵՐԵ ԵՆ .
 ԵՄ ԲՈՒՆՈՒՆԻՄ՝ ՈՒՆԻՄ ԵՐՄԵ ԵՆ .
 ' ԵՄ ԳՈՍՏԵՄ՝ ԵՂԵՆԻՄ՝ ԳԵՂԵՆԻՄ՝ ԵՂԵՆԻՄ :
 ԶԵՐՄՅՐԵԿ ԶՄՈՒՆ՝ ՕՐ ՂՄԵՄ ԷՆ .

ՄՐԿՈՂԲԱՑԵՔ ԵԿԵՂԵՅԻՔ .
 Տարսուկսք վերին առազաստի :
 Կորք և եղբարք՝ իմ սիրե լիք .
 որք յընդ Տանուր՝ կողմն աշխարհի :
 Կաղարք և գիւղ՝ առ Տասա ըսկ .
 ազգք և ազինք՝ որք էք յերկրի :

Հաւատացեալ ըֆ քրիստոս սի •
 երկրպագութ' նորին խա չի •
 Նախ առաջին ձեզ բարբա ուիմ •
 արիիափայլ' և հրաշա լի •
 Չորեք կերպից ըն նրմա նեալ •
 յերկրի աթոռք' երկնաւո ըին •
 Որ էք բղխումն' աստուած ային •
 'ի յաղբերէն' յայն յաղե նի •
 Որք առ 'ի ձէնչ' քառավը տակ •
 յորդահոսան' գետք հոլո վին •
 Արբուցանել' ըզ տիե զերս •
 աւետարեր' բղխմամբ բա նի •
 10 Առ որս խօսիմ' աղերսա լի •
 դուք լուարութ' լալոյս ձայ նի •
 * Երուածղէմ' քաղաք մե ծի •
 Թագաւորին երկնաւո ըի •
 Ուտի օրէնք և մարգա ըէք •
 աղբերաբար բղխեալ յերկ ըի •
 Յորմէ որդին' հօր միա ծին •
 լոյս ծագեցաւ' անձառե լի •
 Եւ ինձ գըրեաց երանու Թիւն •
 յառաջագոյն' քան ամե նի •

Քանզի նախկին՝ հաւատա ցի •
 զորդի ընդ հօր դաւանե ցի •
 Որով թէ ոչ յանդրգնե ցի •
 զիս վե հագոյն՝ քեզ ասե ցի •
 'ի քեզ սպանին՝ զտրն 'ի փայ տի •
 ես 'ի հեռուստ երկրայա գի •
 Թէպէտ և այժմ՝ 'ի մի հո գի •
 երկրպագեմք՝ նորին խա ցի •
 Բայց դու լուսն ով սիրե ցի •
 տարագրելոյս աղաղա ցի •
 Լէր մըխիթար ցաւակցե ցի • 20
 և ցոյց ինձ գեղ բեկեալ սրբ տի •
 եւ դու հըռովմ մայր քաղա քաց • ✱
 գերապայծառ և սլատուե ցի •
 Մեծին աթող պետրո տի • ✱
 առաքելոց՝ գլխաւո ցի •
 Եկեղեցիդ՝ անշարժե ցի •
 'ի կեփայեան՝ շինեալ վե մի •
 Դրանց գծոխոց անյաղթե ցի •
 և զկնիք երկնից ըն բացո զե •
 Ուրթ վայելուչ բազմաստե զեան •
 և հաստարմատ տունկ սօղոսեան •

Առողջելով արեամբ նո րայն փ
 որպէս զդրախտն աղենա կան ։
 ✱ Մասին հասեալ ըդ զուկա յի փ
 աստուածային՝ մատենա գրի ։
 Ահա առ քեզ բան ըս խօ սիմ փ
 վիճակ և աթուռ ըդ թաղէ ի ։
 Լուր՝ ի հեռուստ իմոյս ձայ նի փ
 լեր ողբակից ինձ յայս վայ ըի ։
 30 Լաց ընդ լացողս որպէս ա սի փ
 ըստ գրեցելուքն որպէս լը սի ։
 Զեռն մատն վաղվաղա կի փ
 ինձ կապելոյս ՝ ի տան բան տի ։
 Առ զվրէժս աններե լի փ
 ՝ ի թշնամւոյն՝ զիս գերո զի ։
 ✱ Առ քեզ են բանք իմ փարե լի փ
 ով դու քաղաքդ յոյժ պանծա լի ։
 Զոր կոստանդեայ թագաւո ըի փ
 շինեալ ՝ ի սկիզբն ասիայ ի ։
 Երկրորդ եղեալ երուսա զէմ փ
 և նոր հըռովմ զարմանա լի ։
 Սիրեցելոյն աշակեր տի փ
 աթուռ գոլով փոխադրե լի ։

Ժողովարան՝ սք վկայ	ից օ
տուն և տեղի՝ մաքրապու	նից օ
Գահոյք հզօր՝ մեծ արքա	յի օ
յերկրի նման՝ երկնաւո	րի օ
Լուր և ինձ դու՝ խոնարհա	բար օ
նունկըն մատո՝ լալոյս ձայ	նի օ
Զի սեպհական՝ ես քոյ	էի օ 40
մայրաքաղաք՝ քուժ վիճա	կի օ
Ի քէն շինեալ՝ յիս տաճա	րի օ
անուանակիր՝ քոյդ խորա	նի օ
Հանգոյն նման՝ վերին յար	կի օ
անհամեմատ՝ երկրաւո	րի օ
Բայց այժմ Թողեր՝ զիս ամայ	ի օ
իբրև զբու՝ յաւերա	կի օ
Կամ որպէս մարդ՝ անօգնա	կան օ
և ՚ի մեռեալս՝ անյիշե	լի օ
Զոր պաղատիմ՝ զարթուցա	նել օ
զգօրու թիւնդ՝ անվանե	լի օ
Հատուցանել՝ բազմապա	տիկ օ
լը վրէժ ՚ի ծոց իմոյ նեղ	չի օ
Ահա գոչեմ՝ առ դրունս	քո օ ✱
մայրաքաղաքդ՝ եգիպտո	սի օ

Մեծդ արեքսանդրի՝ ցանկս լի •
անուանակիր՝ քուճդ շինո ղի •
Արեո աթոռ՝ դու մարկո սի •
մեզ աւետեաց՝ քարոզո ղի •
50 Արև դրախտին՝ սաստուածայ նոյ •
տունկ բանաւոր՝ ՚ի քեզ տըն կի •
Արմաւենիք՝ ծաղկեալ ՚ի տան •
Տոյլք արդարոց՝ տեառն ընծայի •
Եւ որպէս մայրք լիբանա նու •
են միանձունք՝ քուճ նահանգի •
Հրեշտակերամ՝ և խաչս կիր •
և անմարմնոց՝ նըման յերկ ըի •
Հիմն և աւարտ՝ ուղղախա ուաց •
տարամերժեալ՝ Տերձուածո ղաց •
Էին գուճարք՝ հայրապետ տաց •
որ առ ՚ի քոյդ՝ նախադա հի •
Թեպէտ և չեն՝ այժմ ՚ի մի ջի •
այլ լոկ երազ՝ են գիշե ըի •
Երբեմն էաք՝ մեք ըղձա լի •
բայց այժմ եղաք՝ յոյժ եղկե լի •
Քանզի եղեր՝ և դու այ ըի •
կարծեմ նըման՝ ինձ ողբա լի •

Որով հայցեմ՝ ով բաղձա լի 07
 ողբակցելով՝ ինձ յայս վայ լի :
 Զի հաւատար՝ հանգուհա կի 60
 անօրինաց՝ եղաք գե լի :
 Արդ մի թար՝ այսմ աղե տի :
 մեզ երկոյունցս՝ այս լինի ցի :
 Մաքուր մաղթանք՝ աղերսա լի :
 մատուցանել՝ տեառն արար չի :
 Զի բարկութիւնն՝ որ ըստ մե ղաց :
 ՚ի քաղցրութիւն՝ փոխարկեա ցի :
 ՚ի տեռանելն՝ ՚ի մեզ բա լի :
 Լ ՚ի թշմալիս՝ լինել չա լի :
 Թէ աստանօր՝ հաճոյաս ցի :
 և եթէ անդ՝ հատուցա նի :
 Բանիւ դատմամբ՝ է քեզ կազիմ :
 ով անտիօք՝ քոյր սիրե լի :
 Առաքելոց տուն՝ և տե ղի :
 աւետարան՝ ըն մատթէ ի :
 Յորում անունն՝ ըսքան չե լի :
 նախ առաջին՝ ՚ի քեզ դը նի :
 Որ քրիստոնեայ՝ վերածայ նի : 08
 երկրպագուաց՝ ըս քրիստոնի :

70 Իմ մերձաւոր՝ և անձկա լի ◦
 յուրախութեան՝ ժամանա կի ◦
 Ընդէ՛ր չհասեր՝ վաղվաղա կի ◦
 Ինձ՝ ՚ի թիկունս՝ օգնակա նի ◦
 Այլ թոյլ ետուր՝ վասն իտ թի ◦
 մատնիլ՝ ՚ի ձեռս՝ անօրի նի ◦
 Արդ լուր իմոյս՝ դառըն ձայ նի ◦
 և լէր կցորդ՝ այրման սր տի ◦
 Լաց ընդ լացօղս՝ ըս վըշտա լի ◦
 վասն իմ իջո՞ շուր վտա կի ◦
 * Արդ ՚ի ստորին՝ կողմն աշխար հի ◦
 զոր խօսեցաք՝ ըս շատաս ցի ◦
 Բայց բանըս մեր՝ փոփոխես ցի ◦
 յելս արևու՝ վերադարձ ցի ◦
 Առ մեծըն հայք՝ տուն թորգովի ◦
 յազգ և ծընունդ՝ ըն յաբե թի ◦
 Անդ ուր աթոռն՝ պարթևաղ նի ◦
 թագաւորացն՝ արշակու նի ◦
 Յորում էի՝ ՚ի սահմա նի ◦
 յառաջագոյն՝ որպէս ա սի ◦
 80 ՚ի յաբգարու՝ թագաւո րի ◦
 նոցունց շինեալ՝ ես լինի ի ◦

Կա և նման՝ գող վիճա Կի :
 առաքելոյն՝ թաղեա սի :
 Յորմէ բղխեալ՝ ծաղիկ բա ըի :
 և շառաւիղ՝ գաւազա նի :
 Գրիգորիոս՝ պարթեա զինն :
 լուսաւորիչն՝ հայկազա նի :
 Խոստովանող ըն քրիստո սի :
 և մարտիրոսն ըն կենդա նի :
 Եւ արդ առ քեզ՝ բանիւ բերիմ :
 հայաստանեաց՝ եկեղե ցի :
 Յորում կաթեաց՝ շողն երկնայ ին :
 հալեաց ըզ պաղն՝ հիւսիսայ ին :
 Լոյսն անստուեր՝ ծաւալե ցաւ :
 և ճառագայթն՝ անճառե լի :
 Սաստիկ ե հար՝ ուռամբն ոս Կի :
 ձայնք հնչեցին՝ ստորին երկ ըի :
 Արդ հրեշտակացն՝ բազմու թիք :
 յերկնից հեղան՝ ըստ հեղե զի :
 Եւ մարդկային՝ ազգ երկրա ծին : 90
 վերաալացան՝ յե թերն երկ նի :
 Ար անապատ՝ էիր վայ ըի :
 եղեր նման՝ փթթեալ ծաղ կի :

Եւ կուսական՝ արեամբ ներկեալ ◦
մայծառացար՝ ՚ի գոյն վար դի ◦
Որդիս ծնար՝ աւազա նի ◦
որ քան զաւազ՝ շատ է ծո վի ◦
Դիեցուցեր՝ կաթն ՚ի ստե նի ◦
սնուցեր արեամբ ըն կենդա նի ◦
Դաստիարակ՝ մանկանց ե ղեր ◦
տալով զօրէնս ըն մովսի սի ◦
Եւ կերակուր կատարե լոց ◦
զաւետարանն ըն քրիստո սի ◦
Յայնժամ՝ էիր երանե լի ◦
այսու բնաւից՝ դու ցանկա լի ◦
Երկնաւորաց՝ և երկրայ նոց ◦
և կենդանեաց՝ բոլոր սե ուի ◦
Բայց հարցանեմ՝ ո՞վ նազե լի ◦
բանիս խնդրեմ՝ պատասխա նի ◦
100 Այժմ ո՞ւր է թագ ըն քո զար դի ◦
և կամ պըսակ ըն ցանկա լի ◦
Ո՞ւր զարդարանքն ըն դշխոյ ի ◦
հարսին որդւոյ՝ թագաւո ըի ◦
Ո՞ւր պատմուճանն՝ հարսնարա նի ◦
կամ ոսկէհուռն՝ վերջաւո ըի ◦

Ե՛ր չէ փեսայն՝ 'ի խորա նի •
 Կամ փեսաւէրն՝ 'ի խրախաւ նի •
 Ո՛ւր են մանկուկնքն՝ առագաստի •
 զի ոչ հնչեն զերգսն դաւ թի •
 Զի՛արդ լռեալ՝ ոչ հարկա նեն •
 զփողն հնչող՝ տարտունա ցի •
 Ո՛ւր պարարակ եղն ամո լին •
 զի՛արդ 'ի քեզ՝ ոչ զենա նի •
 Կամ մատուակք ըն բաժա կի •
 զի ոչ բաշխեն զանոյշ գի նի •
 Ո՛ւր բարեկամք ըն զուարձա լի •
 ընդ գիւտ որդւոյն՝ անառա կի •
 Կամ տարածեալ՝ գիւրկ հայրե նի •
 առ 'ի համբոյր՝ մեղաւո ըի •
 Ո՛ւր քաղցրածայնն՝ եղանա կի • 110
 Կամ գեղգեղումն՝ երաժշտի •
 Ո՛ւր ընթերցողք ըն սք տա ուի •
 Կամ վարդապետքն՝ 'ի հանդիսի •
 Ո՛ւր է աթոռ հայրապետի •
 Կամ քահանայք՝ 'ի սք բե մի •
 Ո՛ւր սարկաւագք՝ 'ի լսպատու •
 և պաշտօնեայք՝ պատարա գի •

Ո՛ւր են խնկոցն 'ի քեզ բուրմուռք
աներևոյթ' և երևե լի :

Կամ ժողովոց' ըն գումար ումն
յաւուր տօնից ըն' տէրու նի :

Ո՛ւր են գահոյք' թագաւո լի
վաղարշապատ' քո քաղա քի :

Ո՛ւր նախարարք' մեծ արքա յի
այրարատեան' ըն գաւա ուի :

Ո՛ւր են իշխանքն' որ առա ջլ
կամ զինակիրքն' որք են վեր ջի :

Ո՛ւր զօրականքն' յասպարի սի
կամ լէգէոնքն' 'ի ճակա տի :

120 Ո՛ւր մեծամեծքն' 'ի բազմոցն
կամ ո՛ւր սեղանն' ամենա լի :

Ո՛ւր են ազատքն' 'ի տաճա լի
կամ տեառն որդիքն' 'ի ծաղկոցի :

Ահա բարձաւ այս վաղա գոյն
յոյժ հեռացաւ' որ չէրև ի :

Անուրջ և երազք' էին յայտ նի
արդ ծաղկեցան' 'ի յարթ մի :

Այլ փոխանակ' այսր ամե նի
յոյժ հակառակ ըն տեսա նի :

Քանզի նատիս՝ որք և այ ըի՞
 տխուր դիմօք՝ զերթ 'ի սը գի՞
 վասն այն ըզ քեզ՝ իսկ կոչե ցի՞
 գոլ սգակից՝ ինձ յայս վայ ըի՞
 Քանզի նըման՝ քոյն ցուցա նի՞
 իմոյս նորոգ՝ եղեալ չա ըի՞
 Արգ ուսուսցես՝ ո՛վ սիրե լի՞
 և զիմս ողբալ՝ ըստ արժա նի՞
 Իբրու հըմուտ՝ լալեաց բա նի՞
 և քաջ տեղեակ՝ այրման սըր աի՞
 Բայց և զքեզ՝ յայսմ հրաւի ըեմ՝ 130
 արևելեան՝ քաղաքդ ա նի՞
 Վըցորդ իմոյս՝ լինել ձայ նի՞
 և ըսթափել՝ տարակու սի՞
 Քանզի և դու՝ երբեմն էիր՞
 վայելչական՝ հարսն 'ի քօ ղե՞
 Մերձաւորաց՝ յոյժ ցանկա լի՞
 հեռաւորաց՝ փափագե լի՞
 Շինեալ եղեր՝ տուն արքու նի՞
 ընտրեալ նահանգ ըդ շարայ ի՞
 Թագաւորաց՝ բագրատու նի՞
 որք 'ի ցեղէն՝ իսրայել լի՞

Յազգէն սերեալ մեծին դաւ թի՛

աստուածահօր՝ մարգարէ ի :

Գեղեցկանուն՝ զարմանա լի՛

որ երբապի՛ տառիւ բե յորի :

Ջերրորդու թեան՝ ըն խորհր զի՛

որ միշտ՝ ի քէն՝ երկրպա զի :

Յորում էիր՝ ժամանա կի՛

բերկրեալ ուրախ՝ և ցնծա լի :

140 Որպէս զայլի՛ ողբուղա լի՛

կամ ձիթենի՛ պտղով՝ ի լի :

081 Մանկունք ըդ քո՛ զուարճա լի՛

նրման նորոգ՝ բուրաստա նի :

Դրստերք քո՛ պաճուճա լի՛

յերգ և ի քնար՝ միշտ՝ ի խա ղի :

Իսկ թագաւոր՝ քո պանծա լի՛

նրստեալ յաթող՝ թագն՝ ի գլի ի :

Եւ զօրականքն՝ աստի և ան տի՛

կալով՝ ի սպաս՝ իւր հրամա նի :

Նա և որդիք ըն սիով նի՛

նրման դասուց ըն հրեղի նի :

Յարմարածով՝ յօրինուա ծով՛

կաթուղիկէ՛ եկեղե զի :

'ի նոր հանդէս' և հաւա ասարձ
 վերնասկառոյց ըն խորա անտրնի :
 հայրսպետք' և եպիսկոպոսք՝
 և քահանայք' և այլք ըստ կարգի :
 Իւրաքանչիւր' յիւրում դա օրի :
 պատշաճաւոր' յոյժ սաճա րի :
 Զոր թէ ասել հարկաւոր րի 150
 է դժուարին' յերկարե լի :
 Եւ անօգուտ' այժմուս բե րի :
 յորոց ոչ է' մինն 'ի մի ջի :
 Քանզի անցին' ըստ երա զի :
 որպէս զժողով' յամարայ նի :
 Եւ զյորձանս' յորդ վրտա կի :
 գարնանաբեր' հեղեղա տի :
 Կամ զուռուցեալ' պղպրջա կի :
 որ ընդ լինիլ ըն պատա ուի :
 Սուրն անողորմ' անօրի նի :
 որ մեր արեանս' է ծարա ւի :
 Ար չէ յագեալ' և ոչ յա ւի :
 մինչև 'ի գալ' կատարա ծի :
 Նոյն նա եհաս' ուրեմն' ի քեզ :
 որպէս յիս յայն' ժամանա կի :

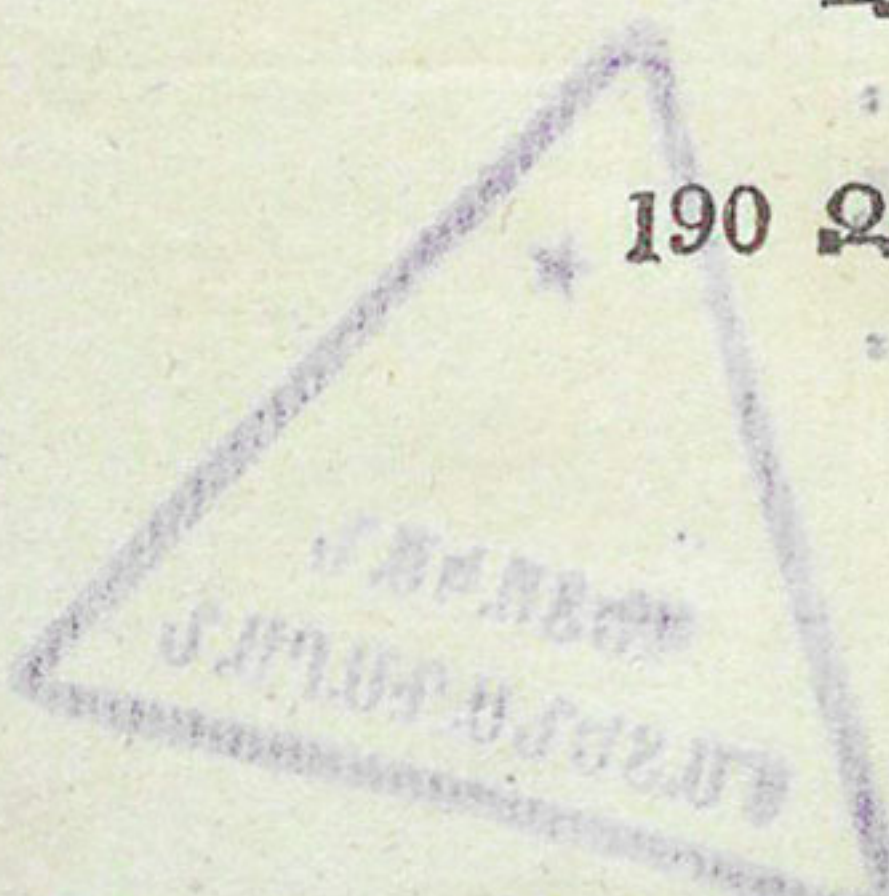
Հնձեաց զորայն՝ յանդաստա նիօ
 զկանաչն եբարձ՝ որ 'ի հաս կիօ
 Զայգին խըլեաց՝ արմատա քիօ
 մերկեաց յոստոյն՝ ըզ ձիթե նինօ
 160 Էհեղ զարիւն՝ սրբոց յերկ ըիօ
 հոսեաց նըման՝ ջըրոց գե տիօ
 Արար զգիսկն՝ անթուե լիօ
 մեռեալն անթաղ՝ գէշ գազա նիօ
 Քահանայից ըն քրիստո սիօ
 արեամբ ներկեաց՝ զեկեղե ցիօ
 Սարկաւագաց՝ պաշտօնէ իցօ
 մարմինքն անկեալ՝ մէջ փողո ցիօ
 Եւ այլ բազմացն՝ որք ոչ թու ինօ
 զի է ասելն՝ անկարի լիօ
 Որ քեզ հասին՝ յայնմ վայ ըիօ
 բոլոր ամէն՝ մասունք չա ըիօ
 Վասն այն ժըտեմ՝ ո՛վ անձկա լիօ
 զի ես ներհուն՝ այսմ ամե նիօ
 'ի քոյն յայնժամ՝ մեծ աղե տիօ
 ծանխր և զիմս՝ ողորմե լիօ
 Եւ օրպէս փորձ՝ տարակու սիօ
 լէր տըրտմակից՝ ինձ յայս վայրիօ

Քանզի նման՝ յոյժ տեսա նի օ
 իմըս քոյոյն՝ հասեալ չա ըի ։
 Արդ ժողովեան՝ զդատերս քոյ 170
 վասն իմ՝ ի լաց՝ նկատ ւ՝ ի սը գի ։
 Գոչեան ձայնիւ կազանե լի օ
 շարժեան՝ ի յողբ՝ զամէն հո գի ։
 Զի զովացումն՝ այրման սր տի օ
 ոչ է այլ ինչ՝ քան այս լի նի ։
 Բայց այս աղէտ ըս ցաւա լի օ
 ոչ փոքրագոյն՝ դեղով բու ժի ։
 Եւ ոչ միով՝ տեղեալ փա կի օ
 կամ մասնաւոր՝ մարդկամբ ափոփի ։
 Այլ կարեկից՝ ինձ այս վըշ տի օ
 պարտ է կոչել՝ աղերսա լի ։
 Զչորեքճագեան՝ կողմն աշխար հի օ
 որք են լէհանուր՝ մարդկան որդի ։
 Զարեւելո՝ արեւմբ տիւք օ
 և զհարաւ՝ ընդ հիւսի տի ։
 Առ որս գոչեմ՝ ձայնիւ գու ժի օ
 լալով ասեմ՝ զխօսս իմ յայտ նի ։
 Թէ ազգք ամէն բանակա նի օ
 ժողովեալիք՝ ի մի վայ ըի ։

20194
 33334
 45107

180 Արք և կանայք՝ հայր և որ դի •
 հարսն և փեսայ՝ առագաստ տի •
 071 Տղայք մանկուհիք՝ և երիտասարդք •
 ծերք և ամէն՝ ջափ հասա կի •
 Թագաւորք՝ հանդերձ զօ րօք •
 դէտք և իշխանք՝ տեարք աշխարհի •
 Հայրապետք՝ տեսուչք հօ տի •
 կարգեալ իշխանք՝ յեկեղեցի •
 Քահանայք՝ տարկաւա դուհիք •
 և խումբք՝ հանուրց կղերիկօ սի •
 Վանսիանք՝ անասրա տի •
 որք անմարմին էք՝ ի մարմն նի •
 Հոյլք իմաստուն՝ սք կուսա նաց •
 որք ցեղակից էք սրովբէ ից •
 Դասք հանձարեղ՝ վարդապետաց •
 և քաղցրուսոյց՝ քարոզողաց •
 Ջձեղ ողբակից՝ ինձ հրաւի ընմ •
 որդւոց իմոց՝ կատարա ծի •
 Լացէք լացէք՝ բարձր ձայնիւ •
 առ հասարակ՝ ամենայն նի •
 190 Ջիս ողբացէք՝ կողկողա լի •
 որ էք ծնունդ՝ աւագա նի •

Եզեսիա՝ ուրհայ քա ղաք •
 որդէկորոյս՝ որբ և այ ըի •
 Կանչեմ առ ձեզ ծայն կանա ցի •
 կականալիր՝ և ողորմե լի •
 Զքօղս՝ ի գլխոյս՝ մերկանա լով •
 զիմ պատառեմ՝ զծածկոյթ զարդի •
 Փետտեմ ըզ վարսս՝ իմ ցանկա լի •
 խզեմ ըզ հերս՝ անխնայե լի •
 Քարամք ծեծեմ՝ զկուրծս սրտի •
 Բաղխեմ զերեսս՝ իմ յապտա կի •
 Նստիմ ՚ի սուգ՝ ՚ի տան մը թին •
 որպէս օրէն է սգաւո ըի •
 Եւ փոխանակ՝ որդան զգեա տի •
 սեաւ ըզգենուեմ՝ գոյն տխրալի •
 Հեղուեմ զարտօսր՝ անչափե լի •
 առատահոս՝ նման գե տի •
 Քանզի առակ՝ եղէ յերկ ըի •
 տիեզերաց՝ նախատե լի •
 Եւ անցաւորք՝ ճանապարհի • 200
 վայ՝ ի վերայ՝ ասե՛ն վայ ի •
 Զի ոչ ծածուկ՝ էի տե զի •
 կամ՝ ի յանկեան՝ ինչ թաքստի •

Այլ 'ի գետոցն' որ յադե նի օ
 էի բազմեալ' ես 'ի մի շե օ
 'ի յեփրատայ' և տիգրի սի օ
 որ միջագետք ըն անուա նի օ
 Արդ նախ ասեմ' զայն որ կրե ցի օ
 'ի ձեռանէ' տեառն ըզ բա ըի օ
 Ապա զչարիսն' որ պատա Տեաց օ
 ինձ ըստ մեղաց' յանկարծա կի օ
 Դուք Տեզաբար' անտ մատու ցեք օ
 զականջս ձեր' իմուամս բա նի օ
 Զի ծանուցից' փոքր 'ի շա տե օ
 ձեզ ըզ քանգատս' իմ ըստ կարգի օ
 Ես մայր էի բազմորդու թեան օ
 անթիւ ծընայ' դուատր և սր դի օ
 Զորս մայրաբար' դիւեցու ցի օ
 'ի ստեանց իմաց' կաթն արբու ցի օ
 210 Գեղեցկատիպ' յօրինե ցի օ
 վայելչապէս' զարդարե ցի օ
 Քանզի երկիր' պարարտ է ի օ
 աղբիւր և կաթն' յորդ բղետ ի օ
 Արգասաւոր' վայրի նը ման օ
 և այլ գերագոյն' ես թուէ ի օ

Զուր կենդանի՝ յինէն բըղ խէր՝
 և զանաղան՝ բոյսս յօրի նէր՝
 Գետոց նըման՝ վտակ հո սէր՝
 զբուրաստանս՝ արբուցա նէր՝
 Ծովն ՚ի միջի՝ իմ ծածա նէր՝
 քաղցրիկ օգով ըն ծիծա ղէր՝
 Զաղտեղութիւնն՝ տղջից մաք ըէր՝
 և զհրապարակս ըն զարդա ըէր՝
 Բազմագունի՝ տունկ յօրի նէր՝
 որպէս զեղեմ՝ դըրախտ կազ մէր՝
 Սաղարթախիտ՝ ծառօք ծաղ կէր՝
 և առատագոյն՝ պտղաբե ըէր՝
 Տերևախիտ՝ հեզիկ շար թէր՝
 անմահաթեան՝ հոտ խակ բու ըէր՝
 Նարդոս քրքում՝ ինձ ընծիւ ղէր՝ 220
 վարդ մանուշակ՝ վերաբե ըէր՝
 Առաւօտեան՝ ցօլն իջա նէր՝
 ոսկէնըման՝ ճաճանջ փայ լէր՝
 Անհամեմատ՝ երկրի նա էր՝
 պտղովքն ամէն՝ զոր ընծայ էր՝
 Ար և պատմել՝ ոք ոչ կա ըէր՝
 մի առ միոյ՝ թէ որպէս էր՝

Զի զանդատանս՝ իմ թէ գոր ծէր օ
 ոք երկրագործ՝ և սերմա նէր օ
 Հարիւրաւոր՝ վաթմաւ ւոր օ
 և երեսուն՝ պրտիւրե բէր օ
 Տոհմականօք՝ իսկ ընծայ էր օ
 քաղմաբեղուն՝ բարիս բե բէր օ
 Ի յըշտեմարանս՝ իմ հաւա քէր օ
 ւ այնու զորդիան՝ իմ կերակ բէր օ
 Բայց թէ ըզ գիրս՝ իմ յանկաւ որ օ
 ոք պատմեացէ՝ պատշաճաւ ւոր օ
 Վարժեմ թէ չէ՝ նմանաւ ւոր օ
 այս քաղաքացս՝ որ երկրաւ ւոր օ
 230 Լայն և արձակ՝ նըստեալ յաթու օ
 որպէս՝ ի կառքս թագաւ ւոր օ
 Վամ թագուհի՝ յոյժ գեղաւ ւոր օ
 ոսկէտըտուն՝ և ճամկաւ ւոր օ
 Փողփողելով՝ ի վերջաւ ւոր օ
 պայծառագգեստ՝ և պրճնաւ ւոր օ
 Եւրջանակի՝ պարառաւ ւոր օ
 պարիսպ ածեալ՝ լայն և ամուր օ
 Աշտարակօք՝ բարձր ահաւ ւոր օ
 իմաստապէս՝ արուեստաւ ւոր օ

Որպէս գլուխ ըն գիտա ւոր ◊
 մակհաւասար՝ անձին բո լոր :
 Հաստահեղոյս՝ հիմամբ 'ի խոր ◊
 մահարձանօք՝ պըսակա ւոր :
 Տունք և տաճարք՝ զարմանա ւոր ◊
 շինեալ 'ի գիրկս՝ իմ շքեղա ւոր :
 Յարկ և փողոց՝ տեղ վաճա ուց ◊
 գոյր յօրինեալ՝ հանձարա ւոր :
 Բայց ըզ խորանսն լուսա ւոր ◊
 Թէ որպիսիք՝ յոյժ փառա ւոր :
 Քայն չէ ասել՝ ինձ հնարա ւոր ◊ 240
 կամ հողեղէն՝ մարդ երկրա ւոր :
 Քի երկնայնոցն՝ է նմանա ւոր ◊
 վերնագունին՝ հանգիտա ւոր :
 Քարմանագան՝ և աննը ման ◊
 զոր չէ տեսեալ՝ մարդ բանա կան :
 Այնպէս կայի՝ յոյժ խընդա ւոր ◊
 զերթ մայր որդւովք՝ բերկրել յորդոր :
 Դուստր և որդիքս՝ իմ բիւրա ւոր ◊
 զինև կային՝ շուրջ սարա ւոր :
 Փըթթել վարդից՝ նըման թեր թից ◊
 կամ գերունակ՝ ճըշած խըն ձոր :

Որպէս զայգի՝ մեծ պըտղա Լոր փ
կամ բարունակ՝ ողկուզա Լոր փ
Իբր՝ի յանկեան՝ տունկ սորեկ որթ փ
տեղևոջ պարարտ և զօրա Լոր փ
Եօթանասուն՝ խորհրդա Լոր փ
աւանք պատեալ՝ զինև բո լր փ
Եւ ես բազմեալ՝ զերթ թագաւոր փ
կայի՝ի մէջ՝ հանդիսա Լոր փ
250 Արդ այս բարիքս՝ որ պատմե ցան փ
փոքր՝ի շատե՝ բան ճառե ցան փ
Որ՝ի յանցեալ՝ դարուն սկը սան փ
և այժմ առին՝ փուլթով զվախճան փ
Յորում էի՝ ուրախա կան փ
մասին հասեալ՝ երանա կան փ
՝ի տեսողաց՝ ներբողա կան փ
և լըտողաց՝ զարմանա կան փ
Բայց՝ի հասեալ՝ ներկայա կան փ
Ժամանակիս՝ որ դիպե ցան փ
Բարիքն ամէն՝ սպառե ցան փ
և քաղցրութիւնք՝ ըն դառնացան փ
Եւ երանի՝ տալոյն փո խան փ
զիս եղկելի՝ այժմիկ կար դան փ

Իմ թշնամեաց՝ դասքըն խըն դան :
 և սիրելիքս՝ կարի ողբան :
 Գլուխ՝ ի վերայ՝ իմ ամբառ նան :
 ողբ՝ ի ներքոյ՝ ոտիցս ե դան :
 Զի զպատուիրան ըն մտա ցայ :
 և յօրինաց ըն հեռա ցայ :
 Բազմատեսակ՝ մեղօք լը ցայ : 260
 և չար գործով՝ աղտեղա ցայ :
 Սողոմոնեան՝ վրան դարձայ :
 և կեգարու՝ նմանե ցայ :
 Քանզի խեթիւ յիս նայե ցաւ :
 լոյսն արևուն՝ և սևա ցայ :
 Արդ վնայ ասեմ՝ ես ը դաւ թայ :
 քանզի յերկար՝ պանդխտե ցայ :
 ՚ի սկզբանէ՝ յորմէ սկը սայ :
 լինել ազգի՝ ցեղին հռով մայ :
 Յայնժամ յարեան՝ ի յիս վե րայ :
 ազգք և ծնունդք ըն հազա րայ :
 Յառաջ զորդիսն՝ իմ զոր ծը նայ :
 կոտորեցին՝ յոյժ անխը նայ :
 Ապա զաւանան՝ պարա գայ :
 ողբ և կային՝ ինձ շրջա կայ :

Քանդեցին՝ աւերեցին օ
 հողաբլուր՝ թողին զնոսին ։
 Եւ այս ՚ի յամս՝ էր ոչ սա կաւ օ
 այլ քառասուն՝ և այլ գերակայ օ
 270 Յորս ՚ի յուժոյ՝ պակասեցայ օ
 և զօրութիւն տկարացայ օ
 Հէնք ՚ի հինից՝ գային վերայ օ
 ասպատակաւ՝ ես գերեցայ ։
 Պէտքես ցաւօք՝ հիւանդացայ օ
 յախտըս մահու՝ ծիւրեալ անկայ ։
 Եւ դեղ ցաւոցս՝ իմ ոչ գըտայ օ
 և ոչ բժիշկ՝ որ զդեղնտայ ։
 ՚ի գրծոխոց՝ դրունս հատայ ։
 և ՚ի յատակ ըն մերձեցայ օ
 Արդ զայս տեսեալ՝ բռնաւորին օ
 և կամակոր՝ չար վիշտ պին ։
 Սողեալ և գայր՝ նման օ ճին օ
 և նենգաւոր՝ թիւնաւորին ։
 Առ ՚ի խայթել՝ գարշապահորին օ
 և հարկանել՝ գաղտնի նետին ։
 Այն որ զողեալ՝ և թաքուցեալ օ
 ճաճկեալ ունէր՝ զնենգն ՚ի մտին օ

Եւ դարանեալ՝ գայլն ՚ի մայ ըին օ
 ինձըն թաքցէր՝ յանապա տին ։
 Արոյ անուն ըն կոչէ ին օ 280
 զանգի՛ չարեաց գործունէ ին ։
 Արձակեցաւ՝ յանկարծ օ ըէն օ
 և յեղակարծ՝ ժամանա կին ։
 Յորժամ լուաւ՝ և իմա ցաւ օ
 որ զօրականքն՝ իմ աստ չէ ին օ
 Յայնժամ պատեաց՝ շուրջանա կի օ
 զիս պաշարեաց՝ զօրօք նս ըին ։
 Արաքացոց՝ մոխրակա նին օ
 որք ըստ անուանն՝ իսկ ոչ թուին ։
 Ելլմացիք՝ և քետա ցիք օ
 անթիւ բազում՝ լէգէս նին ։
 Զօրք բիւրաւոր՝ պատեալ կայ ին օ
 անել և անմուտ՝ զիս առնէ ին ։
 Միշտ հանապազ՝ մարտնչէ ին օ
 որ ըստ օրէ՛ զիս նեղէ ին ։
 Եւ զանսպան՝ փոփոխէ ին օ
 նոքօք ՚ի մարտ՝ վառեալ գային ։
 Զրահաւորք՝ մըկընդա և որք օ
 ճօշիւք պատեալ՝ բոլոր ան ձին ։

- 290 Տիգաւորք՝ և աղեղնաւորք՝
նետիւք Տարեալ խոցոտէ ին։
- Պատնէշ կանգնեալ մեքենայ իւք՝
ըռըմբաքար ըս հոսէ ին։
- Ծեծէին՝ հարկանէ ին։
անհընարին՝ տագնապէ ին։
- Բայց այսոքիւք՝ ոչ կարա ջին։
յաղթել քաջացն՝ որ յիս կայ ին։
- Մինչև՝ ի յայլ՝ հնար մը տին։
այն խորամանկ՝ նենգաւո ըին։
- Որպէս զխըրըրդ ըն փորէ ին։
նեքոյ հիմանց՝ ամրակա նին։
- Սիւնս և նեցուկս՝ հաստատէ ին։
աշտարակացն՝ և տաճա ըին։
- Առ՝ ի յայրել՝ պատրաստէ ին։
որպէս օրէն՝ է այս նո ջին։
- Յայնժամ բարբառ՝ արձակէ ին։
առ ժողովուրդ՝ ըս քաղա քին։
- Մի՛ յամառել՝ ընդդէմ նո ջին։
զի մի՛ մահու՝ մեռանի ջին։
- 300 Այլ տալ յօժար՝ և կամս վին։
զի բարու թեանց՝ պատահի ջին։

Եւ զայս լուեալ՝ ժողովէ ին՝
 քաջք և արիքն՝ ՚ի միա սին :
 Պընտէին՝ հաստատէ ին՝
 ուխտս և դաշին ըս դընէ ին :
 Ո՛չ երկուանալ՝ ՚ի հանդի սին :
 ո՛չ լըքանել՝ պատերազ մին :
 Ո՛չ հաւանել՝ բանից նո ցին :
 և ո՛չ կամաւ՝ բանալ նը մին :
 Քանզի բարւոք՝ վարկանէ ին :
 Թէ անդանօր՝ մեռանէ ին :
 Եւ ոչ սըտել՝ մեծի ուխտին :
 և վայելել՝ առօրէ ին :
 Մակաբայեանց՝ նըմանէ ին :
 և վարդանանց՝ պատերազ մին :
 Միշտ առ միմեան ըս ձայնէ ին :
 աղաղակաւ՝ զայս առէ ին :
 Մի՛ երկիցօւք՝ զանգիտե լով :
 եղբայրք՝ ՚ի սրոյ՝ մահկանաց ուին :
 Եւ ընդ քաջացն աղիու թեան 310
 մի՛ խառնեցուք՝ զերկիւղ վա տին :
 Զանուն բարեաց՝ ժառանգես ցուք :
 որ ընթանայ՝ յաղօ երկրա ծին :

Անդրդուէ լի՝ կազմել զՏո զին օ
 վան յուսոյ՝ երկնաւո ըին ։
 Մեզ օրինակ՝ բարեաց առ տէն օ
 ունիմք բազումք՝ ՚ի հանդի սին ։
 Ըզ վրկայից ըն բազմու թիւն օ
 որք քան ըզ թիւ գերազան ցին ։
 Որք յաղթեցին՝ չար իշխա նին օ
 երևելոյն՝ և անյայտ ին ։
 ՚ի մարդկանէ՝ այժմիկ գո վին օ
 և յաստուծոյ՝ փառաւո ըին ։
 ՚ի հանդերձեալ ըն պրաա կին օ
 արեգական՝ նրման փայ լին ։
 Փոքր ինչ է վիշտն՝ զոր կրե ցին օ
 անբաւ բարիս՝ փոխան ա ուին ։
 Չարչարեցան՝ ՚ի վայրկե նին օ
 բայց ժառանգեն՝ զանճառե լին ։
 320 Նրմանիցուք՝ սուրբ վրկայ իցն օ
 որք քառասունք՝ վերաձայ նին ։
 018 Զի միաբան՝ ընթանայ ին օ
 յաղթողք գտան՝ յասպարի սին օ
 Մի՛ նրմանիլ՝ թոյլ և վա տին օ
 400 Կոր բաղանիք ըն կորու սին օ

Այլ զպըսակաց ըն տեսո ղին օ
խմաստնախոհ՝ բաղնապա նին ։
Հանգիսադիր՝ մերոյ մար տիա օ
չէ՝ ի ցեղէս՝ հողեղի նին ։
Եւ մի՛ դիցուք՝ զյոյս մեր ի մարդ օ
մահկանացու՝ և երկրա ծին ։
Եւ որ ունիմք՝ անքակտե լի օ
զհաւատ և զսէր՝ առ սիրե լին ։
Յորմէ կրկին՝ մեզ պարգև ի օ
Թագ և պըսակ՝ բլաբիո նի ։
Զի թէ յաղթեմ ըք պսա կիմք օ
և անուն բարեաց՝ մեզ քարո ղին օ
Եւ թէ մարմնով՝ յաղթահա ըիմք օ
լուսով հոգիք՝ մեր փայլես ցին ։
Ընդ արդարոց ըն դասի ցուք օ 330
յարքայու թեան՝ հօրն վե ըին ։
Յանդրաւական՝ հարնարա նին օ
զոր խոստացեալ է յաղթո ղին ։
Զի թէ յաստէն՝ տարագրես ցուք օ
զոր հայրենեաց՝ կոչի գե տին օ
Որ է պայծառ՝ և երևե լի օ
և վայելուչ՝ յաջս մեր թուի ։

Այլ փոխանակ՝ անցաւ ընդ
 ժառանգեցուք՝ զանանց բա ընն
 'ի փափկու թեան՝ լուսոյ դրախտին
 յորմէ անկաւ՝ մարդն առա ջին
 Յանմահական՝ անախտ վայ ընն
 'ի սեպհական՝ մեր հայրե նին
 Եւ փոխանակ՝ այս քաղա քիս
 որ է շինուած՝ սա մարդկայ ին
 Ունիմք շինուած՝ մեք յաստու ծոյ
 անձեռնագործ՝ և երկնայ ին
 Որոյ շինող՝ ճարտարա պետ
 աջն արարչին՝ է անե ղին
 340 Այն որ կապեաց՝ կամար զեր կին
 կացոյց 'ի նմա զդասս վե ընն
 Նա և զերկիր՝ ըս հաստա տեաց
 և զորս 'ի նմա՝ մինչ ոչ գոյ ին
 Այլ մեք 'ի նա՝ հաստատես ցուք
 զյոյս և հաւատ՝ սէրն լնս սին
 Զի թէ կամի՝ և կեցուս ցե
 փառք և պատիւ՝ տացուք նր մին
 Ապա թէ ոչ՝ զայս ախոր ժէ
 այլ տայ 'ի ձեռս՝ անօրի նի

Յայս առաւել՝ մեք գոհա ցուք օ
 զի տնօրինէ՝ մեզ ըզբա ըին օ
 Արպէս գթած՝ հայր ինամար կէ օ
 վասն մեղաց՝ մեր խրա օտ օ
 Սակայն դարձեալ՝ միտթա ըն օ
 որպէս բնութիւն՝ նորին իսկ օ
 Եւ զմանկունս՝ բաբելով նի օ
 մասնէ զօրաց՝ քրիստոնէ ի օ
 Կալնուլ արագ՝ զոտից նո ցին օ 008
 Եւ հարկանել՝ խիստ զքա ըին օ
 Արք քակեցէք՝ այժմ առա ցին օ 350
 Եւ մինչ ՚ի հիմ ըն հասու ցին օ
 Քանդեցին՝ աւերեալ ցին օ
 Եւ ՚ի հիմանց՝ տապալեա ցին օ
 Ջերթ վաղափուլ՝ աշտարա ըին օ
 զոր շինեցին՝ դարձեալ նո քին օ
 Եւ կամ դժողքն՝ անդնդայ ցին օ
 զոր աւերեաց՝ աջն հզօ ցին օ
 Արդ նորա զայս ա այլ այսպիսի ըն օ
 միշտ առ միմեանս ըս գոչէ ցին օ
 Իբր ատամունքն ըն վարա ցին օ
 Բանիւ զլրեար ըս արե ցին օ

Քաջալեւեր՝ հայրն զոր զինն օ
 որդիքն՝ ի մարտ՝ պատրաստէ ինն օ
 Անդ ոչ իշխանն՝ էր պատուա կանն օ
 և ոչ կրօսերն՝ ի տեղ վեր ջինն օ
 Այլ միաբան՝ և հաւա մարտ օ
 միախորհուրդ՝ ամենե մը օ ջինն օ
 Միշտ հանապաղ՝ քարոզէ ինն օ
 հրապարակաւ՝ և առ տը նինն օ
 360 Եպիսկոպոսք և վարդա պետք օ
 և քահանայքն՝ պատուիրէ ինն օ
 038 Անդրդուելի՝ կալ ի մարտինն օ
 արիաբար՝ ընդդէմ չա ջինն օ
 Մի երկն չիլ՝ ի սրոյ նո միջոցինն օ
 340 որ տպանանէ՝ միայն զմար մինն օ
 Այլ ի նմանէ՝ զարհուրեալ ցուք օ
 որ գեհեհինն՝ տայ զերկո ջինն օ
 Միայն ըզնա՝ մեք սիրեա ցուք օ
 որ պասկէ՝ զիւր սիրե ջինն օ
 Համբերութեամբ՝ ստասցուք զհոգիս օ
 վարձս ընկալցուք՝ զանպատմե ջինն օ
 Արդ իբրև զայս՝ բարբառէ տա ինն օ
 և քաջալերս՝ միմեանց տայ մա ինն օ

Գոնէ հասցեն՝ մեզ յօգնու թիւն •
 քաջ և արի՛ զօրքն ասէ ին •
 Եւ ՚ի թիկուն ըս հայէ ին •
 ընդ ճանապարհըս գիտէ ին •
 ՚ի տուրնչեան՝ և գիշէ ըին •
 միշտ գալստեան՝ ակնունէ ին •
 Թէպէտ և ոչ ժամանե ցին • 370
 որոց ինքեանք՝ սպասէ ին •
 Քանզի յամեալ՝ յապաղե ցին •
 որք յընդհանուր՝ կողմանա է ին •
 Գալ յօգնութիւն՝ իմոյ կոմ սին •
 Երկրպագութե՛ սրբոյ իսա չին •
 Վասն այնորիկ՝ յոյժ փութայ ին •
 կողմանք դասուց՝ հակառա կին •
 Զի գործ ծածուկ՝ մեքենայ ին •
 փոյթ և արագ՝ վճարես ցին •
 Քանզի գիտէր՝ չարն ՚ի յին քեան •
 ոչ գիմամարտ՝ լինել նո ցին •
 Արդ թէ կանխեալ՝ ժամանէ ին •
 յանզե ըծ տեղիս ըն փախչէ ին •
 Բայց զի մեղաց ըն բազմութիւն •
 որ միշտ առ իս՝ յաճախէ ին •

Զայն որ բարեաց՝ մասունքն էին օ
 զամենեւեան՝ խափանէ ին օ
 Իսկ ըզ չարիան՝ մերձեցուցին օ
 մինչև ՚ի գլուխ՝ իսկ հառուցին օ
 380 Բայց աստանոր՝ սիրտ իմ ճրմ լի օ
 և երիկամունք ըս գալաքի օ
 381 Զաւ հարկանի՝ յորովայն նի օ
 միտք և հոգիս՝ իմ այլայլ լի օ
 Իբրև յիշեմ՝ զօրն ասա գին օ
 և զառաւօտն ըն մըթա գին օ
 Զանլոյս ցերեկն՝ խաւարայ ին օ
 որ լուսացաւ՝ նըսեմ իս ըին օ
 Յորժամ ըզ հուրն սողո մին օ
 ներքուստ ՚ի վեր՝ բորբոքէ ցին օ
 Ո՛չ ՚ի վերուստ՝ անձրևա ծին օ
 այլ ՚ի ստորին ըս փորուա ծին օ
 Յայնժամ պարիսպ՝ ամրակա նին օ
 վերուստ ՚ի վայր՝ կործանէ ին օ
 Եւ ՚ի հիմանց՝ տապալէ ին օ
 մուտ թշնամեաց ըն գործէ ին օ
 Այլ քաջ արիքն՝ ոչ կասէ ին օ
 ոչ ՚ի փախուստ՝ իսկ դառնային օ

Բայց առ միմեան ըս ձայնէ Ին 004

Քաջալեւեալ յորդորէ Ին :

Արիաբար՝ հաստատէ Ին 390

զինուք անկած ըն սլարըս պին :

Դիմեալք 'ի մաս՝ խրատուսէ Ին :

ուչ զանգիտել՝ 'ի սրոյ նոցին :

Այլ որպէս հօսի՝ հովուապետին :

յառն երկնային՝ գրոհ տայ Ին :

Քահանայք՝ եփուտաւորք :

սուսերաւոր ըք լինէ Ին :

Եպիսկոպոսք ըն սլատուա կան :

'ի ձեռս առեալ՝ զնշան խաչին :

Համա եղբար ըք սիրե լիք :

մի զարհուրիք՝ առձայնէ Ին :

Չմահն ընտրեցէք՝ դուք քաջութի :

որ քան ըզ կեանս՝ է դպիւ լի :

Ահա հատեալ՝ է մարտա դիրն :

և յաղթանակն՝ է 'ի ձեռնին :

Եւ ստակէ՝ զքաջն և զա ըին :

այք յայսմ աւուր՝ մեռանիցին :

Իսկ չարութեան՝ արբանե կին :

զդասան վառէր՝ զօրակա նին :

400 Հրատարակէր՝ ՚ի լուր նո ցին օ
 արիանալ՝ ՚ի յայն մար տին օ
 088 Յորմէ պարգեք՝ խոստանայ ին օ
 և մեծութիւն՝ յոյժ երկրայ ին օ
 Կա և պատիժ՝ պատուհո սին օ
 սպառնայր ածել՝ թոյլ և վատին օ
 Յայնժամ զինեալք՝ յոյժ վառէին օ
 գունդք զօրացն՝ անաստուածին օ
 Գաղանաբար՝ յարձակէ ին օ
 մերձեալ ՚ի մուտ ըն պարըսպին օ
 Իսկ զօրականքն՝ անյաղթե լի օ
 որք անգանօր՝ հասեալ կայ ին օ
 Ընդդիմամարտ՝ գոլով նո ցին օ
 ըզ հակառական վանէ ին օ
 Եւ որպէս զփայտ՝ ինչ յանտառի օ
 յանօրինաց՝ կատօրէ ին օ
 Մինչ զի զահի՝ հարկանէ ին օ
 և յետս ընդդէմ՝ նահանջէ ին օ
 Բայց երանի՝ էր իմս ան ճին օ
 թէ բանք իմ ատո՝ գաղարէ ին օ
 410 Եւ ոչ յառաջ՝ իսկ խաղա յի օ
 քանզի ճակէ՝ զսիրտ լրսո զին օ

Այլ չէ օգուտ՝ ինձ յայտնա նէ •
բանիւ լռել՝ զորս՝ ի կար գին •
Իբրու արդեամբք՝ ընդիս ան ցին •
չարիքս այս մեծ՝ և անհնա ըին •
Քանչի յորժամ՝ ոչ կարա ցին •
յաղթել քաջացն՝ որք անդ կային •
Յայնժամ վիշապն՝ անդնդայ ին •
գոչեաց ուամիկ՝ զօրակա նին •
'Ի սուր և աւար՝ և ի գերու թիւն •
ասաց առնել՝ զամենե սին •
Եւ զայն լուեալ՝ եբրայե ցին •
անթիւ զօրացն՝ բարբարս սին •
Իբրև զեռանդրն՝ կաթսայ ին •
բոլոր սրատեալ շուրջ քաղաքին •
Ջերմրն սիրով՝ տագնապէ ին •
և առ միմեանս՝ արշաւէ ին •
Փողս և տաւիղ ըս հընչէ ին •
Իբրև յամսրոցն՝ որոտայ ին •
Չայնս ահագինս արձակէ ին • 420
մինչ զի զերկիր՝ գողողէ ին •
Ուր վատասիրտքն՝ երկնչէ ին •
քաջք և արիք՝ խիզախէ ին •

Ոմանք 'ի մահ ըն դիմէ ին՝
 և այլքն 'ի յահէն՝ մեռանէ ին։
 Քանզի ժողով՝ նուազ էին՝
 ոչ բաւական ըք պարըս պին։
 Եւ յայն դատեալ՝ վաստակէ ին՝
 'ի յահագին՝ պատերազ մին։
 Եւ զի տեւալ՝ ժուժկալե ցին։
 Իբր ամսօրեայ՝ գոլ 'ի մար տին։
 Վասն այն տեղի՝ ինչ ամրո ցին՝
 'ի պահակացն՝ թախուր գը տին։
 Յարում ելեալ՝ բարձրանայ ին՝
 սակաւք ոմանք՝ յաշտարա կին։
 Իսկ ժողովուրդ ըն քաղա քին՝
 զայն ինչ տեսեալ՝ զարհուրէին։
 Չայնըս գուժի՝ արձակէ ին՝
 և 'ի փախուստ ըն դառնայ ին։
 430 Եւ ապա՝ զի՛նչ՝ կամ որպի սի։
 անդ տեսու թիւնն է գըժուարին։
 Քանզի խուժան՝ անօրի նին։
 Երբ ըզ փախուստ ըն զայն տեսին։
 Սուսերամերկ ըք լինէ ին։
 մէջ քաղաքին՝ յարձակէ ին։

Եւ ժողովոց ըն բազմու թիւն :
 մի ըզ միոյ՝ հետ պնդէ ին :
 Փոյթ ընդ յառաջ ընթանայ ին :
 մինչև՝ ի գրուն ըս գրէ կին :
 Իսկ մարդագէտ՝ գազանք չարին :
 ըզ սայրասուր ըն քարշէ ին :
 Եւ որպէս գայլս՝ ի մէջ գառանց :
 ըզ հետ նոցա՝ յարձակէ ին :
 Առ հասարակ՝ կոտորէ ին :
 զարեան վրտակ ըս հոսէ ին :
 Զերիտասարգս՝ և ըզ ման կունս :
 անխնայսքար՝ խողխողէ ին :
 Յալիս ծերոցն՝ ոչ գըթայ ին :
 և ոչ՝ ի հասակ ըն տըղայ ին :
 Աչ ի սրանիւ՝ հայրապէ տին : 440
 և ոչ յաստիճան՝ քահանայ ին :
 Մինչ զի յարեանց ըն ճապա զիս :
 ծերոց ալիք ըն ներկէ ին :
 Եւ քահանայք ըն խորհրդ գին :
 ի սուրբ արեան՝ կենարա ըին :
 Զարիւնս իւրեանց՝ յայն խառնեցին :
 և ընդ նոսին՝ թաթաւէ ին :

Քանզի արեան՝ էր ծարա ւի օ
 որով էառ՝ զփափաք սրբ տին օ
 Առիւծն գոչեաց՝ ՚ի յանտա ռի օ
 և գիշախանձ՝ արջն ՚ի մայ րին օ
 Բայց ըզ հանդէան՝ աշորմա գին օ
 որ դառնագոյն՝ է լըտ ղին օ
 Չէ բաւական՝ բան աստ ղին օ
 պատմել զաղէտ ըս սաստկա գին օ
 Քանզի յորժամ՝ գայլքըն մըտին օ
 և շունքըն լիբբք՝ ՚ի փարա խին օ
 Ձհօտս ոչխարաց ըն ցրուե ցին օ
 զանմեղ գառինս՝ պատառե ցին օ
 450 Յայնմ երկիւղէ՝ զարհուրե ին օ
 բարձր ՚ի դղեակ ըն գիմէ ին օ
 Իսկ չարութեան՝ արբանե կին օ
 որ պահապան՝ էր կըլայ ին օ
 Ըզ գրունան ընդդէմ՝ եդեալ նոցին օ
 փակեալ ամուր՝ ըզ մուտ բերդին օ
 Եւ բազմութիւնքն՝ խուսափե ին օ
 յահէ սրբոյն՝ փախուստ ա ռին օ
 Ամենեքեան՝ անդ փութայ ին օ
 իբր ապաստան՝ ամբանայ ին օ

Սաստիկ ճեպոյն՝ տաղնապէ ին օ
 աղիողորմ՝ յոյժ գոռայ ին ։
 Եւ զի փակեալ՝ մուտն առա ջին օ
 և թշնամեաց՝ սուրն վեր ջին ։
 Յայնժամ առ դուրս ըն կուտէ ին օ
 իբրև ըզ շեղչս՝ անհնա ըին օ
 Կամ յօրինակ՝ մայրից փայ տին օ
 միմեանց վերայ՝ դիզանէ ին ։
 Արք և կանայք՝ ծերք և տը ղայք օ
 մանկունք և ամէն՝ չափ հասակի օ
 Մանկունքն՝ ի մարց՝ գիրկ ըն լային օ 460
 և ընդ լալոյն՝ նուաղէ ին ։
 Մայրքն ըզ տըղայս ըն գըրկէ ին օ
 ՚ի միասին՝ մեռանէ ին օ
 Հարքն ընդ որդւոցն՝ տառապէ ին օ
 զի փըրկութեան՝ հասանի ցին օ
 Որդիքն ընդ հարց ըն ջանայ ին օ
 զի ՚ի յանդորր՝ ելանի ցին օ
 Այլ զի չէր ոք՝ անդ օգնա կան օ
 և ոչ ձեռնտու՝ ՚ի յայն վայ ըի օ
 Միայն յերկինս՝ ամբարտնայ ին օ
 Կաջս մըտաց՝ կողկողա զին ։

Եւ զի խօսել՝ ոչ կարի ին փ
 յոգևոց հանել ըն հեղձնու ին փ
 Եղբայր եղբոր՝ ոչ օգնէ ին փ
 Ե ոչ ՚ի քորս ըն գըլթայ ին փ
 Թէ և կարի՝ յոյժ սիրէ ին փ
 աղէխորով՝ մորմաքէ ին փ
 Բայց փրկուածեան՝ ոչ ջանայ ին փ
 քան զի շարժել՝ ոչ կարի ին փ
 470 Իւրաքանչիւր՝ յիւրուստ տե զին փ
 ուր պատահեացն՝ անկանէ ին փ
 Եւ ՚ի շընչոյն՝ նուազու թեան փ
 հեղձամըղձուկ՝ անդ լինէ ին փ
 Իսկ փախուցեալքն՝ որք ճեպէ ին փ
 յահէ սըրոյն՝ զարհուրէ ին փ
 Եւ ընդ անկեաց՝ դիակու տին փ
 կոխան ոտից՝ այնք լինէ ին փ
 Որպէս ՚ի գետ՝ կամ ՚ի ծո վի փ
 վերայ գըլթոց ըն լողայ ին փ
 Բայց այլ ազգաց ըն բազմու թիւն փ
 որք սուսերօքն՝ ՚ի հետ գայ ին փ
 Իբրև զգազան ըս վայրէ նին փ
 ՚ի մէջ հօտիցն՝ անկանէ ին փ

Իւրաքանչիւր՝ ոք ըստ մը տին ◊
 առ յընտրութիւն՝ պարապէ ին ◊
 Քանզի զման ըս գերէ ին ◊
 ոք գեղեցիկ՝ դիմօքն է ին ◊
 Ի յուստերաց՝ և դըստե րաց ◊
 ընդ որս ինքեանք՝ հաւանէ ին ◊
 Իսկ ըզ լըցեալսն հասա կաւ ◊ 480
 զայնս չարաչար՝ խողխողէ ին ◊
 Եւ զլսեղգեցոց ըն դիա կուհս ◊
 քարշեալ արտաք ըս ճըգէ ին ◊
 Զորս զենէին՝ կողոպտէ ին ◊
 մերկ խայտառակ՝ զայն թողուին ◊
 Ոչ պատանօք՝ զոք թաղէ ին ◊
 Լ ոչ վերարկուս՝ արկանէ ին ◊
 Անդ ոչ գոյր երգ՝ քահանա յի ◊
 ոչ սարկաւագ՝ պաշտօնէ ի ◊
 Զի օրինօք՝ ոչ թաղէ ին ◊
 և ոչ կոծովք՝ յուղարկէ ին ◊
 Թէպէտ հոգիքն՝ յերկինս ե լին ◊
 և յաստուծոյ՝ են՝ ի ձե ուին ◊
 Որոց անուանքն ըն գըրե ցան ◊
 Ի դպրութեան՝ կենաց գը ըին ◊

Սակայն մարմինքն՝ անպատուէ ին օ
 անարգանօք՝ անթաղ մնայ ին ։
 Ձորս ընդ քարինս ըն հոսէ ին օ
 իբրև ըզ գէշս՝ անասնայ ին ։
 490 'Ի գազանաց՝ գիշատէ ին օ
 և կերակուր՝ շանց լինէ ին ։
 081 Ձորմէ և բան՝ մարգարէ ին օ
 յառաջագոյն՝ գուշակէ ին ։
 Յերուսաղէմ՝ խօսեալ բա նին օ
 որք և առիս՝ կատարէ ին ։
 Ձարիւնս սըրբոց՝ յերկրի հե ղին օ
 իբր հոսանաց՝ ջուրց վըտա կին ։
 Ըզքահանայս՝ և զժողո Վուրդս օ
 առ հասարակ՝ խողևողէ ցին ։
 Ձորից աղգաց՝ քրիստոնէ ից օ
 գըլուխք հօտից որք աստ կայ ին ։
 Դաղմատիայն՝ և թորգո մին օ
 յունականին՝ և աստ ըին ։
 Առ հասարակ՝ զանձինս ե ուին օ
 մինչև ՚ի մահ՝ գուն գործէ ցին ։
 Քաջ և արի՝ հովուապէ տին օ
 գործովք բարեաց՝ նըմանէ ցին ։

ՈՅ վարձկանաց՝ զօրէն փախելան օ
 'ի տեպլենէ՝ չար գազա քին օ
 Եւ ոչ զհօտ ըն մատնէ ցին օ 500
 և ոչ զանձինս՝ ապրեցուցին օ
 Այլ քաջապէս՝ մարտնչէին օ
 ընդդէմ գայլոյն՝ պատառաղի օ
 Մինչ 'ի նըմին՝ պատերազմին օ
 կատարեցան՝ 'ի հանդիսին օ
 Հռովմայեցւոց՝ հօտապէտին օ
 զանձն իւր 'ի մահ՝ ետ ընդ հօտին օ
 Էհեղ զարիւնն՝ իւր ընդ նոսրին օ
 նըման յուրայ՝ մակարէին օ
 Եղիազարն՝ այն առաջին օ
 որ քահանայ էր 'ի ստուէրին օ
 Բարեբարոյ՝ ըստ գովեստին օ
 և ծերունին՝ ըստ հասակին օ
 Նա և հայոց՝ սղգաց ցեղին օ
 եպիսկոպոսն՝ ընտրեալ նոսրին օ
 Թէպէտ մահու՝ ոչ մատնէցին օ
 ըստ խընամոց՝ բարերարին օ
 Որ զնա պահեաց՝ 'ի մէջ գընդին օ 050
 որպէս զյոթնան՝ 'ի փոր կէտին օ

- 510 Սահայն յոգունց՝ ՚ի հանդի սին •
 յաղթող գրտաւ՝ յասպարի սին •
 Անձամբ տուեալ՝ զանձն իւր ՚ի մահ •
 Իբր յօրինակ՝ հօտից նո ըին •
 Բայց զի հընար՝ ոչ լինի ցի •
 զոր աստանօր՝ կատարե ցին •
 Մի ըստ միոյ՝ գրեւէ բա նիւ •
 զիւրաքանչիւր՝ գովեստ ան ձին •
 Ջի անկար է շարագրո ղին •
 և անհընար՝ բանաստեղ ծին •
 Ոչ թէ միայն՝ տըկար ան ձին •
 և անտեղեակ՝ քերակա նին •
 Այլ և գիտնոցն՝ ներ արհեստ սին •
 որք պանծալիք՝ գոլով տա ոին •
 Բայց մեք ՚ի կարգ անդր առա ջին •
 դարձեալ կալցուք՝ ասել զթելին •
 Մինչև յանգեալ՝ վախճանես ցի •
 պատմեալ աղէտս՝ ողորմե լի •
 Գանգի իբրև՝ շունքըն հա սին •
 և ցուլքըն գէրք՝ պաշարե ցին •
 520 Անմեղ գառանցն՝ զհետ մը տին •
 և անխընայ՝ փողօտե ցին •

Սահայն ոմանք՝ խուսափէ ին՝
 և ՚ի դղեակն՝ ամրանայ ին՝
 Զոր հուպ եկեալ՝ բռնաւո ըին՝
 բանս ասելով՝ զայս ընդ նո սին՝
 Թէ ոչ լեք՝ իմս հրամա նի՝
 և հնազանդեալ՝ տայք ՚ի ձեռինս
 Լինիք և դուք՝ նման սո ցին՝
 որք կան անկեալք ՚ի վողո ցին՝
 Բայց նորս ոչ զանգիտէ ին՝
 և տալ ՚ի ձեռն՝ ոչ յանձն առինս
 Արիաբար՝ ընդդէմ կա ցին՝
 այն չար գազան՝ բռնաւո ըին՝
 Սահայն և ոչ յառաջա գոյն՝
 անդ կերակուրք՝ համբարե ցին՝
 Եւ ոչ ըզ ջուրն՝ առ ՚ի վերուստ՝
 բերեալ անդրէն՝ պատրաստէ ին՝
 Նս և զօրաց՝ քրիստոնէ ից՝
 որք ժողովեալք՝ ՚ի միս սին՝
 Չարար տեղեակ՝ ոք ըզ նո սին՝ 530
 Թէ ահա մերձ՝ է և դիւ ըին՝
 Վասն այսորիկ՝ ոչ կարա ցին՝
 տեւել յերկար՝ ընդդէմ չա ըին՝

Այլ յետ աւուրց՝ ինչ պայմա նին օ
տուեալ՝ արտաքս ելանէ ին օ
Իսկ դիւարնակ՝ նեճգաւո ըին օ
և խորամանկ՝ չար խաբո ղին օ
Զուխտն տտէ՝ զոր եգ թ նասին օ
որ և բնութիւն՝ է այս նո ցին օ
Ընտրէր ըզ դասս՝ զօրակա նին օ
յորոց ունէր՝ խոց՝ ի սըր տին օ
Տայր նըշաւակ՝ կանգնեւ յ տին օ
նետիւք խոցէր՝ իւրով ձե ոին օ
Նոր յաղթութիւն՝ յապագայ ին օ
մեծ վարկանէր՝ իւրոյ ան ձին օ
Նա և վարձուց՝ փոխարի նին օ
ըստ ժանտագործ՝ օրինա գրին օ
Զինքըն կարծէր՝ ողորմե լին օ
վըրէ ժիւրնդիր՝ երկնաւո ըին օ
540 Որում նուէր՝ աստուածայ ին օ
մատուցանէր՝ զարիւնս նո ցին օ
Որպէս և բանք ըն տէրու նեան օ
յառաջագոյն՝ գուշակե ցին օ
Արդ եբրե զայս՝ կատարե ցին օ
փոքր՝ ի շատէ՝ զորս ասա ցի օ

Ըզ գերեւոցն՝ զորս գերե ցին փ
 և զորս արեամբ՝ սրբով սպանին ։
 Զինչս և ըզ գոյս՝ կողոպտե ցին փ
 զՏարց և զնախնեաց՝ գանձս որք կային ։
 Զոսկիակազմ՝ զարդ կանա ցին փ
 և զպատուական՝ հանդերձա նին ։
 Զարծաթեղէնս՝ լք ոսկեղի նին փ
 զանօթ սրբոյ՝ պատարա գին փ
 Զունակ բուրման անոյշ խնկին փ
 զհնչող քշոցն՝ տիպ հրեշտակին ։
 Ըզ վարագոյր ըս խորա նին փ
 և ըզ հանդերձ ըս տաճա ըին ։
 Զքահանայից՝ զարդ հանդի սին փ
 զհայրասպետաց՝ պատմուճա նին ։
 Ըզ պատուական՝ նախորտա նին փ 550
 զեմբիսրոնն՝ սուրբ խորհր գին փ
 Զոսկէնըկար՝ տիպն ուրա ընն փ
 այն որ զուսով ըն պատէ ին փ
 Զականակապ՝ քառակու սին փ
 որ էր նրման՝ սուրբ վակա սին փ
 Զքազմագունակ՝ գործ հրաշա լի փ
 այն որ ՚ի քրդանց ըս հանդերձին ։

Եւ զայլնն ամէն՝ որ 'ի կար գին օ

որոց յիշումն՝ է ողբա լի ։

Արալք 'ի տօն ըս տէրու նի օ

վայելչապէս՝ զարգարէ ին ։

Իբրև փեսայ՝ յառազաս տին օ

և որպէս զհարսն՝ 'ի տաճա ըլն ։

Եւ քահանայք՝ սարկաւա գօք օ

կարգ ըստ կարգի՝ պարառնէ ին ։

Եւ հայրապետն՝ 'ի մէջ նս ցին օ

որպէս գըլուխ՝ բոլոր հօ տին ։

Շրջան առեալ՝ յեկեղէ ցին օ

մեղմօրինակ՝ անդ ճեմէ ին ։

560 Իսկ ժողովոց ըն բազմու թիւն օ

արք և կանայք՝ որք անդ կային ։

Արագ երագ՝ ընթանայ ին օ

որպէս զհօտ՝ զկնի հով ուլին ։

Ընդ անմարմնոցն՝ բազմու թեան օ

'ի մի բերան՝ փառքս տայ ին ։

Զերգս 'ի բարձունս՝ առաքէ ին օ

զերեքորբեան ըն հնչէ ին ։

Զերրորդու թիւն ըն գովէ ին օ

մի տէրու թիւն՝ դաւանէ ին ։

Հօր և որդւոյ՝ և սբ Տոգ Լոյս օ
 Լալով երկիր պագանէ ին ։
 Արդ փոխանակ՝ այսմ ամե նի օ
 դուք լուարուք՝ իմոյս ձայ նի ։
 Զի գառնաբեր՝ պըտուղք չա ըին օ
 զորս ընդ որոց՝ փոխարկե ցին ։
 Զի հեթանոսքն՝ իբրև մը տին օ
 և զիս արեան՝ գետով լը ցին ։
 Զիմ գեղեցիկ՝ ծնեալ որ դիս օ
 աստ՝ ի գըրկիս՝ խողխողե ցին ։
 Ասուրք և պիծ՝ գարշապա ըօք օ 570
 ըզ սըրբութիւնս՝ իմ կոխե ցին ։
 Ըզ սբ տաճարս ըն պղծե ցին օ
 և ըզ սեղանսն՝ կործանե ցին ։
 Ըզ տէրուներան՝ նշան խա չին օ
 ոտից կոխան՝ զայն առնէ ին ։
 Եւ ըզ պատկերս՝ աստուածային օ
 մարմնացելոյ՝ հօր ըն բա նին ։
 Եւ ըզ սրբոյ՝ անձամ նին օ
 և զայլ սըրբոցն՝ սր՝ ի կար գին ։
 Կոխէին անարգէ ին օ
 հայհոյութեան՝ բանս ասէ ին ։

Իսկ առաջնորդ՝ չարեաց նո ցին օ
 զոր և մօլայս՝ անուանէ ին օ
 'Ի բարձրութիւնս՝ ելանէ ին օ
 ուր ըզ զանգակս ըն հընչէ ին օ
 Չայնիւ մեծաւ՝ անդ գօչէ ին օ
 աղաղակաւ՝ զայս ասէ ին օ
 Թէ այսօր քեզ՝ մեծ աւե տիք օ
 մահմետ պատգամդ՝ երկնաւ Լորին օ
 580 Դարձեալ առաք՝ զոր կօրու սաք օ
 զքո սեպհական՝ տուն և զտեղին օ
 070 Յայս մոլորեալ՝ ժողովքը դոց օ
 երկրպագուացս՝ անշունչ քարին օ
 590 Յորոց արեամբ՝ լըցաք զեր կիր օ
 ըստ հրամանի՝ քում զուրա նին օ
 Ահա և քեզ՝ ձայն աւե տեաց օ
 մեծըդ մաքքայ՝ տուն մահմետին օ
 Յորում է յոյս՝ 'ի սև քա լին օ
 և հետևում ըն մի օ տին օ
 Զի այժմ՝ 'ի քեզ՝ փոխարկես ցուք օ
 զերկրպագուս՝ արևե լին օ
 Ըզ մոլորեալն՝ զհետ իսա չին օ
 և զպաշտօնեայս ըն քրիստոս տին օ

Զայս ասելով՝ խրախճանայ	ին օ
երգս և խնջոյս՝ յօրինէ	ին ։
Ծափ զծափի՝ հարկանէ	ին օ
ոտիւք վազեալ՝ կաքաւէ	ին ։
Այլք՝ ի չարին՝ արբանէ	կաց օ
որոց խաղիւք՝ անուանէ	ին ։
Իբրև ըզ շունս՝ կատաղէ	ին օ 590
յորոց վերայ՝ յարձակէ	ին ։
Առեալ զարիւնս՝ սպանէ	լոցն ։
զանձինս իւրեանց՝ օծանէ	ին ։
Եւ զորովայնս՝ սպառաւէ	ին օ
հանեալ ըզ լեարգս՝ խածատէին ։	
Նա և զգլուխս ըն քերթէ	ին օ
և ի խորաանս՝ յուղարկէ	ին ։
Զի ի նոցուց՝ վարձս ընկալ	ցին օ
ըստ սպանելոց ըն համա	րին ։
Իսկ անօրէն՝ չար վիշա	պին օ
և չարաթոյն՝ բռնաւո	րին ։
Այն որ նրման՝ չար պիղծ նե	ռին օ
եղջիւր ամբարձ՝ դէմ արար	չին օ
Արհամարհեաց՝ զփառս տաճա	րին օ
զանձ ընկալ՝ և զհրաշա	լին ։

Զանուանակիր ըն յովհանն նու օ
 ըզ մըկրտիչ՝ մարգարէ ին օ
 Կամ զաւետեաց՝ քարոզ բա նին օ
 իբր հոմանուն՝ գօլ երկո քին օ
 600 Եմուտ անդ գարշն՝ և պըշծա լին օ
 արիւնահեղն՝ և զազրա լին օ
 Հանդերձ զօրօքն՝ որք ընդ նը վին օ
 պաշտօնէ իւք ըն մահմե տին օ
 Եւ ՚ի սեղանն՝ Թժ այ ին օ
 ուր միշտ զենոյր՝ գառն երկնային օ
 Հարձրս նըստոյց՝ երգել ՚ի նախն օ
 և գինարբունս՝ ըստ հերով դին օ
 Անդ ուր հրեշտակք ըն հըրձուէ ին օ
 և սերովբէքն՝ սաւառնէ ին օ
 Ուր քերովբէք ըն դողայ ին օ
 և պետութիւնք ըն սարսէ ին օ
 Յորժամ երկնից՝ Թագաւո լին օ
 գալուստ լինէր՝ յեկեղե ցին օ
 Եւ անարատ՝ և սք գա ոին օ
 հեղոյր արիւնն՝ ՚ի սեղա նին օ
 ՚ի հաշտութիւն՝ հօր ըն վե լին օ
 ւ ՚ի քաւութիւն՝ մեղաւո լին օ

Բայց ոչ միայն՝ անդ առնէ ին՝
զանարգութիւնս՝ զոր յիշէ ցի՝
Այլ յամենայն՝ սք խորա նի՝ 610
որք ատտանօր՝ շինեալ կայ ին՝
Յամենեօին՝ մըտանէ ին՝
և զսրբութիւնս ըն պըղծէ ին՝
Գործ գարշութեան՝ անդ գործէ ին՝
զոր ուսուցեալ՝ է մահմե տին՝
Զոր և խօսելն՝ է աղտէ ղէ՝
լսելն գարշ՝ սքրբասի ըի՝
Զամանս ուղտուց՝ տուն առնէ ին՝
և զայլս իշոց՝ և երիվա ըին՝
Յամանս ինքեանք՝ բընակէ ին՝
որք են վատթար՝ քան անբանին՝
Արդ իբրև զայս՝ կատարե ցին՝
լուտ թոյլ տալոյ՝ բարերա ըին՝
Զոր համառօտ՝ և ծայրա քաղ՝
փոքր ինչ ցուցաք՝ զաղէտ ի ըին՝
Իսկ ըզգերեալն՝ զկին և զմանկտին՝
սլարգև միմեանց՝ զնոյնս բաշխէ ին՝
Ըզ գեղեցիկս ըն ընտրէ ին՝
'ի հեռաւորս՝ յուղարկէ ին՝

620 Բաբելացւոց՝ Թագաւո լին :
 խորասանայ՝ մեծ սուլթա նին :
 Սնտի մուրի՝ խալիֆայ ին :
 Կոյր և կուրաց՝ աւաշնոր դին :
 Որ է յաթու ըն մահմե տին :
 սուտ մարգարէ՝ խաբերայ ին :
 Խաւարե լոցն՝ օրինա դրին :
 չարեաց գործոցն՝ ուսուցո ղին :
 Այն որ գործէ՝ զաղտեղու թիւն :
 զանյի շէ լին՝ մարդկան լեզ ուին :
 Ուսուցանէ՝ իւր ժողո վին :
 յայտնի առնել՝ զգործ պըղծալին :
 Եւ քաւութիւն՝ մեղաց նո ցին :
 օրինադրէ՝ լուացու մն ան ծին :
 Ողողանիւ ջըրով գե տին :
 որով մաքրի՝ միայն մար մին :
 Եւ զազրալի՝ գործըք նո ցին :
 առաւելուն՝ և ոչ նուա ղին :
 Իսկ ըզ հոգւոյն՝ վայելչու թիւն :
 մեղօք թաղեն՝ միշտ ՚ի տըղ մին :
 630 Եւ զայսպիսի՝ լուրս աւե տեաց :
 գրով հընչէր՝ յականջս նո ցին :

Թի աւետիք՝ ձեզ խնդու թեան օ
աճա բարձի՝ զպաշտօն խա ջին ։
Եւ ըզ քաղաքս՝ ամուր նո ցին ։
տապալեցի՝ հիմն յարև ին ։
Բայց այս ըսկիզբն՝ իմոյ մար տին օ
որ վանս քոյդ՝ է հաւա տին ։
Եւ ըռասուլ՝ քոյոյ նախ նոյն օ
պատգամաւոր՝ վիղամբա ըին ։
Այլ դու յիշեան՝ զիս յուրբաթին օ
'ի յարթեւն՝ 'ի մրգիւ թին ։
Զի աճա ես՝ վաղվադա կի օ
բառնամ յի ըկրէ՝ զազգըս նոցին ։
Այլ և ջնշեմ՝ զամենե տին օ
որք դաւանեն՝ զածոր դին ։
Արդ զայս գրէր՝ 'ի քարտի տին օ
և առաքէր՝ 'ի չորս կող մին ։
Ինքն վըքայր՝ յիւրուամ մը տին օ
խրոխտայր նըման՝ ըռափեա կին ։
Ոչ գիտե լով՝ զայս յիմա ըին օ 640
և ոչ զմտաւ՝ ամեալ կու ըին ։
Թի ոչ ուժով՝ իւրոյ բազ կին օ
կամ զօրութիւն՝ իւր պիլծ կընտին ։

Ջյուրհայ քաղաքն՝ առին նո քին օ
և զբնակիչսն՝ կոտորեցին ։
Այլ իմ մեղաց ըն բազմու թիւն օ
և յաճախել՝ գործոյ չաբին ։
Մատնեաց՝ ի ձեռս՝ անօրի նաց օ
խիստ անողորմ՝ բռնաւ ըրին ։
Որպէս երբեմ ըն վաղա գոյն օ
սոյն այս լինէր՝ յիսրայէ լին ։
Զի սլատուիրեաց՝ տէրն նոցին օ
՝ ի ձեռն սք՝ մարգարէ լին ։
Թէ ակորժէք՝ և լտէք ինձ օ
դուք ժառանգէք՝ ըզ բարու թի օ
Ապա թէ ոչ՝ լտել կա միք օ
զձեզ կերիցէ՝ սուր գերո ղին ։
Դարձեալ բանիւ՝ տն աստուծոյ օ
խօսի դաւիթ՝ ՚ի սաղմոսսն ։
650 Եթէ թողցեն՝ որդիք ըն քոյ օ
զօրէնս եղեալ իմ հրամա նին ։
Գաւազանաւ ըն բարկու թի օ
հարում ըզմեղսն՝ որք գործեցին ։
Իբրև յառաջ՝ ժամանա կին օ
եբրայեցւոցն՝ առնէր ազ գին ։

Զայն որ եհան՝ յեզիստո սէ փ
 անցոյց ընդ մէջ՝ կարմիր ծո վին ։
 Եւ զմանանայն՝ յանապա տին փ
 իջոյց յերկնից՝ նըման ձիւ նին ։
 Արոց՝ ի տուէ՝ ամսլ հովա նին փ
 և սիւն հըրոյ՝ լոյս գեշե ըին ։
 Եւ խոստանայր՝ տալով նո ցին փ
 զոր աւետեաց՝ երկիր կո չին ։
 Բայց իբրև ոչ՝ նոքա կա ցին փ
 յօրէնս եգեալ՝ պատուիրա նին ։
 Այլ զարարին՝ իւրեանց թո ղին փ
 որթ պատկերին՝ երկըրպա գին ։
 Ընդ մադիամ՝ խառնակէ ին փ
 և պըղծութք՝ զերկիր լը ցին ։
 Կարկ տապաստ՝ յանապա տին փ 660
 երգուալ ի յաջ՝ իւր կենդանին ։
 Եթէ մըտցեն՝ անդր ի հան գիտ փ
 նոքա որք զիս՝ դառնացու ցին ։
 Որք և յերկիր ըն պարգև աւագ փ
 մին ի նոցունց՝ անդր ոչ մը տին ։
 Այլ շընշեցան՝ ի յայն վայ ըին փ
 ոսկերքն անկան՝ յանապա տին ։

Բողոքում ասել՝ ըզ տասյա նակն ։
զորս 'ի հեղեայ՝ որդւոցն առ ինն ։
Վասն չարեաց՝ գործոց նոցին ։
զորս առ խորանս ըն գործէ ինն ։
Յորս երեսուն՝ հազար դասին ։
այնք որք անկան՝ յխորայէ լին ։
Նոյնպէս հեղեայ՝ քահանայ ին ։
պատուհասեալ՝ բեկմամբ ողին ։
Հեքրայեցիք՝ դարձեալ նոցին ։
որք յակորեան՝ որդիք է ինն ։
Յորժամ յերկիր՝ բղսող կաթ ին ։
ըստ աւետեաց՝ հարց ըն մը տին ։
670 Եւ ստուարացեալ՝ լայնանայ ին ։
զուխտն առաջին՝ մուռանայ ին ։
Զոր մարգարէքն՝ խրատէ ին ։
Ե զգալ չարեացն բողոքէ ին ։
Պատառխանի՝ խիտտ առնէ ին ։
Ե 'ի տաճար ըն պանծայ ին ։
Յայնժամ հոգին՝ աստուածայ ին ։
զայս բարբառէր՝ ընդդէմ նոցին ։
'ի սրբութեց՝ իմ սկրաս նիմ ։
զաւերն ածել՝ 'ի տաճար ին ։

Զորս 'ի հարկէ՝ շարժեալ բարին ՝
 'ի դառնութիւն՝ վասն նոցին ՝
 Էաժ հասոյց՝ զքաղաքացիս ՝
 մատնեաց 'ի ձեռս՝ անօրի նին ՝
 Զերուսայէմ՝ զքաղաք ըն աուրբ ՝
 առին յաւար՝ և 'ի գերու թիւն ՝
 Եւ ըզ տաճար ըն հրաշա լին ՝
 զայն որ շինեալ՝ սողոմոն նին ՝
 Ըզ կեփագեան՝ ասկին առ ռին ՝
 զկազմեալ զարդերան՝ կողոպտեցին ՝
 Եւ զժողովուրդս ըն սեպհա կան • 680
 գերի վարեալ՝ վըտարեցին ՝
 'ի հետիոտ ըս սանէ լին ՝
 քաղց և ծարաւ՝ պանդխտէ ին ՝
 'ի բաբելոն՝ նըստեալ լայ լին ՝
 մինչ ըզ սիոֆն՝ անդ յիշէ ին ՝
 Եւ այլք բազումք՝ են որք պատմին ՝
 մեզ օրինակ՝ նախ քարո զին ՝
 Եթէ ինայէ յիւր սիրե լին ՝
 'ի ստուճգանեւ՝ պատուիրա նին ՝
 Այլ և խրատէ՝ յոյժ սաստկա գին ՝
 ևս առաւել՝ քան զատե լին ՝

Որպէս և հայր ըն զիւր որ զին ։

։ շանայ խրատել և ոչ դատա ըին ։

Կամ տէրուներան՝ սբ առա կին ։

։ յերկաքան չիւր ըն ծառայ ին ։

Կամացն ըն տեառն՝ իւր գիտո ղին ։

։ և արժանի՝ գործոց տու ժին ։

Արբցէ ասէ՝ գան բազմա զին ։

։ քան զայն որ ոչ՝ գիտէ բնա ւին ։

690 Ուրեմն այս ինձ՝ պատահեցին ։

։ ըստ իրաւանց՝ եկեալ հա սին ։

080 Գանգի լրցայ՝ գործովք չա ըին ։

։ և չարարի՝ զկամս արար չին ։

Այլ գործ համայն՝ մարդկան սեռին ։

։ ամենեքեան՝ յիս գտա նին ։

Իւրաքան չիւր ըն հասա կին ։

։ յանդրգնաբար՝ մեղան չէ ին ։

Բարեաց գործոց՝ հեռանայ ին ։

։ և ՚ի չարիս ըն գիմէ ին ։

Ծերք և մանկուկք՝ արք և կանայք ։

։ յախտս մեղաց՝ շողտիս ին ։

Գահանայք՝ քարոզք բա նին ։

։ և սպասաւորք՝ սբ խորհրդ զին ։

Անխրատարար՝ վարուք կայ ին՝
 զոր չէ ասել՝ պարտ գործէ ին՝
 Ապա՝ ի սք ըն սրովբէ ից
 անմարտապէս՝ մերձենայ ին՝
 Եւ յայսպիսի՝ գործըս չա ըին
 ամէնն՝ ի նոյն՝ անզեղչ կայ ին՝
 Զբարեխնի՝ հուրն իշու ցին 700
 զհուրն և զծրծումբ ըն սողոմին՝
 Զերկրի բերանն՝ ինքեանց բա ցին
 որպէս կորիսայ՝ և դադա նին՝
 Այլ զի ոմանք՝ ընդդէմ բե ըին
 և աստանոր՝ հակառա կին
 Ասեն զե՛րբ՝ իրաւա ցի
 այս է վրձիւ՝ դատատա նի
 Մի թէ մեղսն՝ միայն նո քին
 քան զազոս ամէն՝ քրիստոնէին
 Զի այոքանեաց՝ բիւր քաղաքաց
 պատիժ նորքա՝ միայն կրե ցին
 Կամ թէ արդեօք՝ արդարք է ին
 յորոց՝ ի ձեռս ըն մատնէ ին
 Զանկի և իւրքն՝ առ հասա ըակ
 որք ըզ նոսա՝ չար չարե ցին

Բայց լուիցէ՛ տյծմ այնպի սին փ
 պատասխանի՛ իւրում քա նին փ
 Ոչ՛ ի յինէն՛ իբր մարդկայ ին փ
 այլ յաստուծոյ՛ յոյծ գիտո ղին փ
 710 Որ վասն անկեալ՛ աշտարա կին փ
 ՚ի սելովամ՛ տասն և ու թին փ
 007 Կամ ընդ զո՛ճից՛ գալիլէ ին փ
 զարիւնն խառնեալ՛ պիղատո սին փ
 Մի թէ արդեօք՛ ասէ է՞ ին փ
 մեղօք լոցեալ՛ միայն նո քին փ
 Ասեմ թէ ոչ՛ ապաշխա ըէք փ
 լինիք և դուք՛ նրման նո ցին փ
 Արդ այս խըրատ՛ է մարդկայ ին փ
 Տանուրց բոլոր՛ բարեպաշ տին փ
 Ոչ՛ ի հաւատ ըս ճըշմա ըիտա փ
 ունիլ միայն՛ վստահու թիւն փ
 Այլ և ըզ գործս՛ արդարու թեան փ
 միաբանել՛ ընդ հաւա տին փ
 Քանզի մեռեալ՛ հաւատք ա սին փ
 որում և գործք՛ ոչ հետև ին փ
 Ապա թէ ոչ՛ յայս կըթի ցին փ
 որ է օրէնք՛ աստուածայ ին փ

Իւրաքանչիւր՝ ոք առան	ծին օ	057
ակն ունիցի՝ պատուհա	սին ։	
Կամ այս կենօքս՝ որ ՚ի մար	մին օ	720
կամ անաչտը՝ մեծ ատե	նին ։	
Իսկ որ ՚ի ձեռ ըն մատնե	ցան օ	
հաւատացեալքն՝ անհաւատ	ին ։	
Մի յայս տըգէտ՝ ոք լինի	ցի օ	
աստուածական՝ դատաստա	նին ։	
Քանզի որպէս յերկրաւո	րիս օ	
այս է օրէն՝ դատաւո	րին ։	
Սրով պատժել՝ մահապար	տին օ	
և պատուհաս՝ չսրագոր	ծին ։	
Ոչ հրամայէ՝ մեծ իշխա	նին օ	
կամ սիրելի՝ բարեկա	մին ։	
Այլ անարժան՝ մարդոյ վեր	ջին օ	
և գարշադէմ՝ անարգ դահ	ճին ։	
Սըմին նըման՝ այս տնօրի	նին օ	
տը երկնաւոր՝ թագաւո	րին ։	
Որպէս տանջանքն՝ եգիպտո	տին օ	
չար հրեշտակօք՝ ասէ լի	նին ։	
Կամ կըռասպաշտ՝ բարբարո	տօքն օ	057
զազգըն տանջէր՝ զիտայէ	լին ։	

- 730 Առ 'ի խրատ' չարագոր ծին օ
 դիւաց մատնէ՝ զամանց մար մին ։
 Եւ կամ բերում ըն կարկը տին օ
 և եղեման՝ խրատագու նին օ
 Եւ կամ անչափ՝ գալի անձրև ին օ
 կամ անխոնաւ՝ խիտ երաշ տին ։
 Կամ բազմութեան յոյժ մարա խին օ
 և դալուկին՝ և միինայ ին ։
 Եւ կամ մըկան՝ զազրագու նին օ
 'ի յեռացումն՝ անդաստա նին ։
 Արդ մի՛ պարծիր՝ ո՞վ անըզ գամ օ
 ժանտ և ժրպիր՝ չարեօք փարթամ ։
 Թէ զօրաւոր՝ քոյին ձեռ քամբ օ
 զիս հընձեցեր՝ դու տարա ժամ ։
 Կամ մահմետին՝ քո պաշտա մամբ օ
 առեր զամուրս՝ անյաղթա կան ։
 Եւ մի՛ կարծեր՝ ամբարտաւան օ
 ըզ քեզ հըսկայ՝ և յաղթան գամ ։
 Քանզի նման՝ ես դու մը կան օ
 որ սատակմամբ՝ պըղծէ ըզ թան ։
 740 Կամ աղտեղի՛ կոյք խլըր գան ։
 որ կայ յանլոյս՝ խաւար մը թան ։

Ար 'ի ծածուկ' և ոչ յայտնա կան :
 փորէ զգետինն ըն քեզ նը ման :
 Կամ զերթ թըրթուր' զազրաբերան :
 Թունօք պըղծէ' ըզ բուրաս տան :
 Եւ կամ զմարախ' յոյժ բազմա զան :
 զՏիւթըն ծըծէ' զդաւարա կան :
 Ար մինչ հրամանն' ալարչա կան :
 կամի տանջել ըն նոքա գան :
 Իսկ 'ի նայել ըն քաղցր ա կամբ :
 դարձեալ ջընջէ' զայն սատակմամբ :
 Զմուկն և զխլուրդ ըն միա բան :
 ջըրով խեղդէ' խոր հեղձա կան :
 Իսկ զմարախ ըն յոգնե ընամ :
 ուտէ հալէ' տարմին բե բան :
 Այսպէս և դու' թշուառա կան :
 մընա չարեաց' քեզ 'ի վախ ճան :
 Թէ ինձ եղեր' մահու դա բան :
 գուր փորեցեր' կորըստա կան :
 Ցաւօք լըցեր' զիս տըխրա կան : 750
 կենացս եղեր' իմ դաւա ճան :
 Ար զիմ տըղայս' վայելչա կան :
 փաղաղեցեր' զերթ ըզ գա զան :

Եւ նստուցեր՝ զիս ՚ի մը Թան օ
 Իբր ըզ մեռեալ՝ ՚ի գերեզ ման ։
 Արդ լուր և դու՛ փըտեալ գե րան օ
 մերձ ՚ի յանկու՛մ ըն կործան ման ։
 Քանզի ահա՛ Թուրն ազգա կան օ
 սուրն սըրեալ՝ աստուածա կան ։
 Այն որ է բան ըն հայրա կան օ
 քան զերկոայրի՛ սուր հատա կան ։
 Պարանոցիդ՝ վերայ շո ղան օ
 ըմպել զարիւն՝ ըզ մըռմը ուան ։
 Ար ըզ բաժակ ըն դառնու Թեան օ
 Ինձ արքուցեր՝ զյիմարա կան ։
 Արդ ըզ մըրուր ըն վերջա կան օ
 արբցես և դու՛ գըլորա կան ։
 Ար տարապարտ՝ մարտեար ըն դիս օ
 չար հատուցեր՝ բարւոյն փո խան ։
 760 Նոյնպէս և դու՛ զվրիժուց տուգան օ
 առցես ՚ի ծոց՝ քոյ եօթնա զեան ։
 087 Առակ լիցիս՝ յազգս ամե նայն օ
 տիպ և օրինակ՝ որդւոց մարդ կան ։
 140 Արք տեսանեն՝ եղուկ կար դան ։
 վայ ՚ի վերայ՝ վայի քեզ տան ։

Այս այր ասեն՝ ամբարտա լան ։
 չարար զնձ՝ իւր օգնա կան ։
 Այլ յուսացաւ՝ յոյժ մարմնա կան ։
 Լ՝ի մեծութիւն՝ իւր նանրական ։
 Վասն այսորիկ՝ նձ իս պառ ։
 կործանեցէ՝ զքեզ յաւի տեան ։
 Եւ խըլեցէ՝ զարմատըս քո ։
 յերկրէ հանցէ՝ կենդանա կան ։
 Չարք նամ՝ որք անի ծան ։
 իսկըզբանէ՝ մինչ ՚ի վախ ճան ։
 ՚ի վիշապէն՝ որ քեզ նը ման ։
 Եւ ՚ի յորդոց ըն կորըս տեան ։
 Գայցեն վերայ՝ քոյ գագա Թան ։
 զքեւ պատեցին՝ որպէս պա րան ։
 Եւ սատանայ՝ դէմ յանդի ման ։ 770
 կացցէ յաշմէ՝ քեզ օգնա կան ։
 Արդ եղիցիս՝ գու հալա ծեալ ։
 որպէս զփոշի՝ հողմով հո սեալ ։
 ՚ի հրեշտակէ՝ տեառն նե ղեալ ։
 իբրև ըզ դևս՝ անյայտ ե ղեալ ։
 Եւ ճանապարհ՝ քո խաւա րեալ ։
 յաջ և յահեակ՝ քո պաշարեալ ։

Արագասէս՝ փոյթ ժամա նեալ ՝
 և որոգայթ՝ քեզ պատրաստեալ ՝
 Որսն զոր ինձ՝ գաղտ թաքուցեալ ՝
 առցէ զոտիւք ըդ խորտա կեալ ՝
 'Ի գուբ խորին՝ ապակա նեալ ՝
 իջես դու անդ ըր կորու սեալ ՝
 Իբր զգագան՝ գետին կը լեալ ՝
 կորիս և աբիրոն՝ յերկրէ ծածկեալ ՝
 Քանզի քեզ այն՝ բաժին հաս եալ ՝
 արիւնասեղ՝ նենգով լը ցեալ ՝
 Որ և արև ըդ պակա սեալ ՝
 լիցիս տանեաց՝ խոտ ցամա քեալ ՝
 780 Եւ ժամանակ՝ կենացդ հա տեալ ՝
 յորում է յոյս՝ քո հաստատեալ ՝
 Ընդ քեզ և ազգ ըդ կորու սեալ ՝
 հագարացւոց՝ լիցիս ջըն ջեալ ՝
 Որդիք ձեր որք՝ կանայք գե ըեալ ՝
 լիցին մուրօղք՝ և տատա նեալ ՝
 Ելեն յարկաց ըն տարա գրեալ ՝
 փոխան իմոց ըն տառա սեալ ՝
 Զինչս և զգոյս՝ ձեր ըստա ցեալ ՝
 առցեն օտարքն՝ յափշտա կեալ ՝

Զոր հատուցիք՝ ինձ չարա չար:

դարձցի՝ ի գլուխս՝ ձեր բազմացել:

Արդ մի գտցի՝ ձեզ օգնա կան:

և ձեր որդւոցն՝ ոք ողոր մեալ:

Այլ եղիջիք՝ դուք տատա նեալ:

հանդերձ ծննդօք՝ յերկրէ ջընջեալ:

Ձեր յիշատակն՝ յազգէ բար ձեալ:

ի մէջ մարդկան՝ ոչ յիշէ ցեալ:

Գործ անիծից՝ դու գործե ցեր:

վանն այն և զայս՝ իսկ սիրե ցեր:

Արդ քեզ ելցէ՝ կարճ ի յօ րեր: 790

և կայենին՝ հասցէ ե րեր:

ի դառնութիւն՝ դարձցին տարերք:

ջըրհեղեղին՝ ելցեն գե տերք:

Սեաւ ամպ մըթին՝ կարկրտա բեր:

զքեզ արասցէ՝ անայտղա բեր:

Սողոմոնացոց՝ հուր ծըծըմ բեր:

իջցէ՝ ի գլուխդ՝ արիւնա կեր:

Բան զփարաւօն ըն մանկա հեղծ:

իսիստ և վայրագ՝ սըրտիւ ե ղեր:

Ոչ թէ զմանկունս՝ իսրայէ լի:

միայն զարուս ըն սուղե ցեր:

Այլ հաւասար՝ խօղտողե ցերօ

յարեան վրտակո ըն խեղդե ցերօ

Արդ անդրանիկքն՝ զոր սիրե ցերօ

դու և քոյին՝ սոհմի զար մերօ

'Ի հրեշտակաց ըն մահա՝ ցերօ

աստակեցին՝ յանլոյս գի շերօ

Զանմեղ գառինս՝ պատառե ցերօ

դու և քոյին՝ ազգի գայ լերօ

800 Յաղաւարդին՝ և ոչ՝ ի կար մերօ

Տոմս անդ ընդոց՝ ընկըղմե ցերօ

Զամաղեկայ՝ չարեօքն ան ցերօ

զնորս խորայել՝ չարչարե ցերօ

Խորայելի՝ աստուածն յի սուսուօ

զքեղ արասցէ՝ անմանկա բերօ

Հարցէ զարեդ՝ ի սուր սու սերօ

իբր անխնայ՝ դու զիս հա րերօ

Եւ ըզ քաղաք ըս քո ա րերօ

զերթ զերեքով ըն հիմն՝ ի վերօ

Որ զքանանու՝ ջընջեաց զազ գերօ

յեսուէ յերկրէն՝ աւետա րերօ

Մոյն արասցէ՝ տէրն իմ յի սուսուօ

զքեղ տարադրեալ՝ օտարա րերօ

Զերթ զգողիաթ՝ փրդըշտա ցին օ
 ոյժ և ՚ի հասակ ըդ փրքա ցեր օ
 Պիլծ քո դիմօքդ՝ խրոխտա ցեր օ
 և ահարկու՝ քեզ ինձ ցու ցեր օ
 Արդ ՚ի դաւթայ՝ ծնեալ մանուկն օ 858
 տէր և որդին՝ խորհրդա քեր օ
 Հարցէ ըզ քեզ՝ այդր ՚ի ճա կատ օ 810
 երեքքարեան՝ եռանձնա քեր օ
 Առցէ զզէնդ՝ յոր յուսա ցեր օ
 բաշխէ զաւար ըն զոր ա ուեր օ
 Հասցէ ըզ գլուխ ըդ քո սու տեր օ
 որպէս և անդանօր տէ ց տեր օ
 Ռափաակայ՝ նրմանե ցեր օ
 զեղջիւրդ՝ ՚ի յամալ ըս հասուցեր օ
 Բանս առ բարձեալ ըն խօսեցար օ
 և ՚ի յերկինս՝ զբերանդ ե դեր օ
 Արդ ՚ի դըժոխս՝ իջցես ՚ի խոր օ
 քեզ անկողին՝ մեցք և ցե ցեր օ
 Եւ նոյն հրեշտակ ըն մահա քեր օ
 սրբով հասցէ՝ զքեզ ՚ի յազգեր օ
 Անտիոքոս՝ երկրորդ ե դեր օ
 և զխորայէլ ըս զերեկոյս ցեր օ

Զտուեն յուղայեան՝ յաւար առերօ
զմակաբեանս՝ չարչարեցեր :

Արդ հատուցի՝ քեզ փոխաբէնօ
չարեացն ամէն՝ զոր գործեցեր :

820 Տուն քո լիցի՝ անհետ յաւերօ
և դու գերի՝ ազգով յերբ :

018 Տոհմ և ազինք ըդ քո թուրքերօ
հալածեսցին՝ յերկրի յեզեր :

Հերովգէի՝ նըման գըտարօ
այլ առաւել՝ գերազանցեր :

Զմայրըն մանկամբ՝ ըսպանեցերօ
զկաթն լը արեան՝ դու խառնեցեր :

Արդ զի դու յիս՝ ոչ խնայեցերօ
ողորմութեամբ՝ ոչ ներեցեր :

Եւ քեզ յաւուր ընչարու թեանօ
մինչ տագնապիս՝ սարսըռաբեր :

Մի՛ գըթասցի՝ ակն արարչինօ
ոչ նայեսցի՝ ողորմաբերօ :

Այլ՝ ի մօտոյ՝ մերձ՝ ի յաւերօ
հեղու զմըթերն՝ որ գանձեցեր :

Յաւուր վրիժուց ըն հատուցմանօ
մինչ հարկանի՝ ոտն զքաբեր :

Քանզի իսպառ՝ բարկացուցեր՝
 զքաղցր և զբարին՝ դառնացուցեր։
 Ահա մերձեալ՝ օր կորստեան 830
 քո ժամանակ՝ թշուառաբեր։
 Զի է հասեալ՝ պատրաստաբեր։
 տէր՝ ի վերայ՝ քո վրիժաբեր։
 Այն որ գոչէ՝ աստուածաբար։
 ինքըն յայտնի՝ մարդկան՝ ի վեր։
 Զաչն արձակէ՝ վրէժխընդիր։
 սուրն սղրէ՝ փայլակնաբեր։
 Արբուցանէ՝ զնետ իւր յարեան։
 և կերիցէ՝ զմիս քո սուսեր։
 Մինչև առցէ՝ բազմապատիկ։
 զվրէժ արեանն՝ իմ զոր հեղեր։
 Յայս յառօրեայս՝ անցաւ ըիս։
 յորում ունիս՝ փոքր ինչ օրեր։
 Զոր հուպ եղեալ է քեզ տապար։
 և հատանէ՝ որպէս զծառեր։
 Բայց զինչ լիցիս՝ ով եղկե լի։
 յայն ահագին՝ օրն ահաբեր։
 Ար սպանելոցն՝ է կենսաբեր։
 և քեզ կըրկին՝ յոյժ մահաբեր։

840 Նոքա թըռչին՝ ամպով՝ ի վերօ
'ի հրեշտակաց՝ խառնին դա սերօ
Իսկ դուր կոծիս՝ անգր առ ընթերօ
քո մահմետովն՝ յոր յուսա ցերօ
Դիւաց խառնիք՝ դուք՝ ի գընդերօ
զորոց ըզ կամս ըն գործե ցերօ
Նոցա դրախտին՝ բանին փա կերօ
երկնից դրուկնք ըն լուսա բերօ
Քեզ գըծոխոց՝ բացեալ բե րանօ
և տարտարոս ըն ցըրտա բերօ
'ի հուրն անշէջ՝ կիզողա կանօ
անքուն որդանց՝ լինիս դու կերօ
Խաւարն անլոյս՝ արտօսրա բերօ
Թանձր և մըթին՝ նըման կպերօ
Որ է նա հուր՝ խաւարա բերօ
չունի ճաճանջ՝ ինչ լուսա բերօ
Այլ թանձրամած՝ խաւար և երբօ
մինչ մօտ այն լոյս՝ է այս գի շերօ
Այրէ իսպառ՝ բայց ոչ ծա խէօ
անհատ պահէ՝ միշտ՝ ի յե րերօ
850 Ոչ հազար ամ՝ և ոչ զեր կուսօ
և ոչ հազար՝ հարիւր բիւ րերօ

Այլ անվախճան՝ է և ան
և յաւիտեան՝ անպարա
Յոր անկանիք՝ դուք անտա
այրիք որպէս՝ զհոսեալ յար դեր։
Կամ զորոմանցն՝ ընտրեալ բու սեր։
'ի հրեշտակաց՝ կապեալ խըր ձեր։
Յայնժամ լցի՝ բանն անա ցեալ։
մարդարէին՝ դաւթի եր գեր։
Ուրախ լիցին՝ արդարքն՝ 'ի տէր։
մինչ հատուցման՝ լինին դա տեր։
Զի՛ 'ի յարեան մեղաւո ըին։
լուսացեն ըզ ձեռւո՝ ոտ յաղ բեր։
Եւ ասացէ՛ մարդ արդա ըւ։
գուցէ ան իրաւա բեր։
Առնէ զբարիս՝ բարեաց ըն տէր։
տացէ չարեացն՝ անբաւ չա ըեր։
Բայց դուք որդիք՝ իմ սիրե լիք։
չէք ինձ մեռեալ՝ այլ կենդա նիք։
Քանզի յերկրի՝ նահատա կեալք։ 860
և 'ի յերկին ըս պըսա կիք։
Յաչըս մարդկան՝ մեռեալ կար ծիք։
և 'ի այժմուս՝ ողորմե լիք։

Այլ յաստուծոյ՝ ձեռքս լի նիքօ
 և կենդանի՝ յուսով պա հիքօ
 'ի հրեշտակաց՝ այժմ երա նիքօ
 և յանմարմնոց՝ դասըն խառ նիքօ
 Զհողեղէն՝ տունս քակե ցիքօ
 զմահկանացու՝ մարմինս լուծիքօ
 Բայց գեղեցիկ՝ և հրաշա լի
 անձեռագործ՝ շինուած ու նիքօ
 Որոյ շինող՝ ճարտարա պետն
 այն որ կասկեաց՝ զկամարն երկնից
 'ի ձմերայնի՝ վաստակե ցիքօ
 յանձրեաբեր՝ սերմանե ցիքօ
 Զցորեանն՝ 'ի հողըն թաղե ցիքօ
 յորում նեխեալ՝ անդ լուծա նիքօ
 Եղեմուապատ՝ սառամբ լի նիքօ
 և ձիւնաթաղ՝ ամբողջ պա հիքօ

870 Մինչ 'ի գարուն՝ հողով ծածկիքօ
 ամե թացեալ՝ պարարտաս ջիքօ
 098 Յորժամ կենաց՝ ցողոյն արբ ջիքօ
 վաղվաղակի՝ բուսանի ջիքօ
 Որոտընդուտ՝ վերաբե լիքօ
 յանկարծակի՝ վեր երև լիքօ

Արպէս զծաղիկ՝ բողբոջես շեք՝
 սաղարթագեղ՝ պաճուճես շեք :
 Տառայն կենաց՝ մերձեալ հը պիք :
 'ի մահացուէն՝ այլ ոչ խա բիք :
 Բազմաբեղուն՝ ստեղն արձա կիք :
 մինչ 'ի յերկին ըս հասա նիք :
 Արք արտասուօք ըն ցանե ցիք :
 յորժամ աստի՝ անդ երթայ իք :
 Խնդայք ցնծայք՝ դուք զուարճալի :
 զորայն 'ի գիրկս՝ առեալ հրճուիք :
 Աշխատեցայք՝ իբրև մը շակ :
 'ի տապ տօթոյ՝ աստ քրտնե ցիք :
 Յորժամ հընձեք՝ զոր ցանե ցիք :
 յանմահական՝ դրախտին հանգչիք :
 Ընդ զովարար՝ տընկոյն նըս տիք : 880
 և յաղբերէն՝ կենաց արբ շեք :
 Ար չարչարեացն՝ ըզ ձեզ լաց ցե :
 դուք խնդալից՝ սրբաբարբ բերկրիք :
 'ի բոց հնոցին՝ նա կիզա նի :
 դուք 'ի վտակն՝ ադին շըր շեք :
 'ի ձէնը հայցե՝ լեզուին շը բիկ :
 դուք ոչ տաշիք՝ նմա կա թիկ :

Նա՛ ի բերան՝ բեւիա լայ՝
 զոր խորտակէ՛ նորին ժա նիք։
 Եւ բնակութեան՝ իւրոյ տե ղի։
 Է դըժոխոց՝ յատակ ներ քին։
 Իսկ ձեզ է գողն՝ արբաճա մու։
 ուր զազարոս՝ և իւր նմա նիք։
 Միջոցըն վիճ՝ անհնա ըին։
 ուր անցք և դարձ՝ բընաւին չիք։
 Դուք՝ ի ձեռաց՝ ան տան շեալք։
 զպարտըս մեղաց՝ կըրկին լուծիք։
 Զադեղ պատկեր՝ չարեացն եղծիք։
 զոր ՚ի մարմնի՛ աստ ունէ իք։
 890 Զամօթ բնութեան ըս մերկա ցիք։
 զաղտեղութիւնն՝ արեամբ լուացիք։
 088 Արդ քան զզ ձիւն՝ սպիտակ լինիք։
 և քան ըզ կաթ ըն մածա նիք։
 870 Անձառ լուսով՝ լուսաւս ըիք։
 և թագազարդ՝ պսակես շիք։
 Զայս նեղութիւնս՝ անդր ոչ յիշէք։
 զոր ՚ի մարմնի՛ աստ տևէ ցիք։
 Զչարչարանս ըն մուլաս շիք։
 և ՚ի մահուանէ՛ այլ չերկն չիք։

Թէ և մեռայք՝ ատոի մարմնս նովո
 կեանք առ քս՝ ծածկեալ ունիք
 Յորժամ ծագէ՝ յարևելս լից
 դուք ընդ նրմին՝ փառօք յայտնիք
 Յաշակողմեան՝ նորա դա սիք
 ընդ վկայից ըն պսա կիք
 'ի գոյն արեան՝ կարմիր փայլիք
 զոր ինքնակամ՝ ձերով հե ղիք
 Արքո ընդ սրանց՝ սրբոց բազմիք
 կանայքդ՝ ի դասս՝ կուսից կարգիք
 Անմեղ մանկունք՝ տըղայք սիրուն 900
 'ի հրեշտակաց՝ գունդ ըն խառնիք
 Իբրև զփեսայ՝ Թագիւ պլճ նիք
 և որպէս հարս ըն զարդա լիք
 Անճառ փառօք՝ փառաւո լիք
 բազմանըկար՝ գոյն պաճու ճիք
 Արեգական՝ նման ծա գիք
 յարքայու թեան՝ երկնից փայլիք
 Ընդ անմարմնոց՝ դաս ցընծաս ջիք
 յիմանալեաց ըն բերկրես ջիք
 Միշտ երգակիցք՝ նոցին լի ջիք
 'ի լոյս փառաց՝ տեառն բնա կիք

Արդ կենդանեաց՝ դուք հաւա տար՝

բանքս այս լիցին՝ յոյժ մըխիթար:

Որ էք՝ ի լաց՝ դուք անդա դար՝

նըստիք՝ ի սուգ՝ ի տան խաւար:

Վասն իմ հնձոց ըստարա ժամ՝

կանաչ բուսոց՝ խորշակա հար:

Եթէ ցրուած՝ կայք՝ ի յաշ խարհ:

՝ ի գերութիւն՝ յերկիր՝ տար:

910 Եթէ՝ ի սըրոյն՝ այն մահա դար:

առ իս մնացեալ՝ էք յուսա բար:

000 Եթէ այլուստ՝ որ բարե դար:

յիս մերձեցաւ՝ վըշտակցա բար:

Յոտն կացէք՝ զուարճա բար:

զսուգ ըզ լուծէք՝ ըզ վըշտարա:

Հանէք զըզգետ ըստիս բար:

զգեցչիք պայծառ՝ և ուրախարար:

Մի տըրտմիցիք՝ այլազգա բար:

գերթ հեթանոս՝ կամ հրէաբար:

Մի՛ ի յերկիր՝ հայիք՝ ի չար:

և զայս կենացս՝ ասէք վը ճար:

Մի՛ յառօրեայս անասնա բար:

դնէք ըզ յոյս՝ իբր անհան ճար:

Մի զիսակի ու թիւն ըս մահա րար օ

առէք անծին՝ կենդանա րար օ

Մի մեծ ու թիւն՝ կոր ըստա րար օ

համեմատէք՝ կենացն ան ճառ օ

Մի զցանկ ու թեան՝ ախտ հեշտարար օ

համարիցիք՝ զուարթա րար օ

Մի որք մեռան՝ աստ չարա չար օ 920

լայք և ողբայք՝ անյուսա բար օ

Քանզի ունիմք՝ տէր բարե րար օ

որ բժշկէ՝ զմեզ սիրա բար օ

Թէպէտ հարու՝ ոչ սաստկա բար օ

այլ հայրօրէն՝ և գըթա բար օ

Քանզի սիրովէ՝ զմեզ սիրա բար օ

և ոչ բարկանայ՝ նա մեզ իս պառ օ

Ոչ ըստ մեղաց՝ մերոց ա րար օ

և ոչ ըստ չարեացն՝ ածէ գըթուար օ

Այլ ըստ երկնից ըն բարձր ու թեան օ

զողորմ ու թիւնն՝ իւր բարձր արար օ

Եւ ընթացիւք՝ արեգա կան օ

հեռի՝ ի մէնջ զմեզու ա րար օ

Զի անհնարինքն՝ է նմա հը նար օ

և անկարեւիք ըն դիւր և կար օ

Ահա սակաւ՝ ինչ ժամա նակ օ
 փոխէ զպղտոր՝ ջուրն՝ ի յըս տակ ։
 Եւ տայ ըմպել՝ դառնաճա շակ օ
 օյնմ որ արբոյց՝ ինձ դըժըն դակ ։
 930 Զվերջի մըրուր ըն կապու տակ օ
 արբուցանէ՝ նըմին բա ժակ ։
 Իսկ ինձ պայծառ՝ և քաղցրուհակ օ
 զանմահարարն՝ ըմպել վը տակ ։
 Աչ թէ իմոյն՝ միայն դի մակ օ
 զոր ինչ հասոյց՝ ինձ ձախո դակ ։
 Այլ և եօթնից ըս չափ կըրկ նակ օ
 դարձցի՝ ի ծոց՝ իւր հակա ուակ ։
 Իսկ զկապեալդ՝ որ էք՝ ի փակ օ
 արձակեցէ՝ տէր ընդար ձակ ։
 Եւ զգերութիւնն՝ իմ վըտա ըակ օ
 դարձուցանէ՝ այսրէն՝ ի յարկ ։
 Մատնէ զգերիչս՝ իմ՝ ի յապ տակ օ
 տուր և՝ ի զընդան՝ ձեր փոխանակ ։
 Շարժէ կըրկին՝ զազգն Ֆը ուանդ օ
 անհուն հեծեալ՝ և հետև ակ ։
 Իբր ըզ ծովու ալեաց կու տակ օ
 բորբոքելով՝ գան խիտ և բարկ ։

Ծրփան զետոց՝ աւզի գու նակ 088
 Կամ զերթ աստեղք երկնից՝ ի կարգ ։
 Լընուն զամէն՝ երկրի յա տակ 0 940
 որպէս զձիւն՝ ասրաքա տակ ։
 Երնչեն զերթ հողմ ըն հիւսիսակ ։
 զամսն վարեն՝ ըզ հակա ուակ ։
 Մաքրեն զաշխարհ ըս բովանդակ ։
 յան հաւատից՝ առնեն դա տարկ ։
 Զմահմետական՝ ազգն հասա րակ ։
 առնուն յաւար՝ և յասպա տակ ։
 Գերեն զխորին ըն խորա սան ։
 զբարել առնեն՝ խիտ աւել րակ ։
 Եւ զանապատ ըն դիւա քնակ ։
 զմաքբայ քակեն՝ հիմն ի յատակ ։
 Զայն որ յամէն՝ բարեաց դատարկ ։
 յաստուածային՝ ջրոյն ցա մաք ։
 Արուժ զգևս ըն հալա ծէր ։
 անդր առաքէր՝ տէրն համարձակ ։
 Զքարն գլորեն՝ ըզ սևս րակ ։
 ձրգեն կարմիր՝ ծովուն յա տակ ։
 Արպէս արծիւն՝ առ վարուժ նակ 089
 զհետ մրտանեն՝ նոցա ա յամս րազ ։

- 950 Կամ զերթ առիւծ՝ գոչէ առակ օ
 փախչին երայքն՝ առ հասա րակ ։
 019 Այսպէս ջընջին՝ նոքա իս պառ օ
 'ի սուր սուտեր՝ տէգ 'ի նի զակ ։
 Եւ զայլն առնեն՝ փախտա կան օ
 վարեն յերկիր ըն խուժաստան ։
 Առնուն ծառայս՝ և աղախ նայս օ
 զկանայս նոցա՝ և ըզ զա ւակ ։
 Տիրեն ամէն՝ երկրի ծա գաց օ
 և ընդ հանուր՝ կողմ աշխարհաց ։
 Քրիստոնէ ից՝ հանուրց ազ գաց օ
 փրկիչ լինին՝ յանօրի նաց ։
 Յեկեղեցիս ըն խաւա ընդ րաժ օ
 յայնժամ վառի՝ լոյս կանթեղաց ։
 Եւ որք ծառայքն՝ էին չա րաց օ
 խառնին 'ի գունդ ըս մեծատանց ։
 Գան ժողովին՝ յամէն կող մանց օ
 որք հալածեալք՝ են և ցըրուած ։
 Լինի աշխարհ՝ քրիստոնէ ից օ
 անչափ անբաւ բարեօք լը ցած ։
 960 Լինի առատ պտուղք բազ մաց օ
 սերմանց և ամէն՝ պտղաբե րաց ։

Մարդիկ ցընծան՝ զուարճա ցած
 յուտել և ըմպել՝ և պարարած :
 Որք վա՛յ ասեն՝ վաղ մեռել լոց :
 Եղուկ կարգան՝ գերեզմա նաց :
 Թե է՛ր չհասիք՝ յօրըս կե նաց :
 Հանգիստ բարիս՝ հասարա կաց :
 Զոր պարգևեաց՝ հայրն փառաց :
 մեզ՝ ի վերջին՝ ժամանա կաց :
 Յայնժամ որդիք՝ իմ հեռա ցած :
 որք այժմ յինէն՝ էք բաժանած :
 Գայք ՚ի վերայ՝ բարձեալ կառաց :
 պալարակաս՝ երիվա րաց :
 Որք ցրուեցայք՝ յամէն կող մանց :
 չորեքձագեան՝ տիեզե րաց :
 ՚ի գաւառաց՝ հեթանո սաց :
 և յաշխարհաց՝ պարսից թուրքաց :
 Ես համբառնամ՝ զաչս ՚ի բարձանց :
 զձեզ տեսանեմ՝ շուրջ ժողոված :
 Ընդ որ խընդամ՝ յոյժ ցընծացած : 970
 գիրկս արկանեմ՝ զուարճա ցած :
 Եւ զտըխրական՝ զգեստ մերկացած :
 կարմիր կանաչ՝ գոյն զգե ցած :

Եւ զպատմութեան ըս պատա ռած ։
 փոփոխեցից՝ նորոգ կա ռած ։
 Աչ յերկրաւոր՝ ստաշնան կած ։
 այլ ՚ի վերուտ ըն փորան կած ։
 Եւ զառագաստն՝ իմ նրկա ռած ։
 յոսկիաթեւ՝ պաճուճա նաց ։
 Դարձեալ պարզիմ՝ պայծառացած ։
 ՚ի հարսնարանն՝ իմ զարդա ռած ։
 Արդ ՚ի նեքքոյ՝ վարագու ռաց ։
 սք քահանայք խորհրդազ գեաց ։
 Աստուածանոյ՝ նուիրա նաց ։
 գու կատարիչ՝ պատարա գաց ։
 Անդ մակաղիք՝ հօտք ոչխա ռաց ։
 դասուք անմեղ՝ և սք գա ուանց ։
 Ըմպէք զարիւնն՝ պատճառ կենաց ։
 ուտէք զերկնից՝ իջեալ ըն հաց ։
 980 Բնակիք ՚ի վայր ըս դալա ռած ։
 անանիք առ ջուր ըս հանգս տաց ։
 Եանմահական՝ սք աղբէ ռաց ։
 և ՚ի ցօղոյն՝ երկնատե դաց ։
 Եառաքելոց՝ մարգարէ ից ։
 ՚ի սք բանից՝ վարդապէ տաց ։

Պարակցելով՝ երկնաւո լաց օ
 ձայնիւ հընչէք՝ ընդ հրեշտակաց ։
 Զերեքսրբեան ըն սրովբէ ից օ
 երրորդութեանն՝ երգօ՝ ի բարձանց ։
 Արդ այսպիսի՝ պայծառ փա ռաց օ
 ակընկալչէք՝ յուսով կե նաց ։
 Զի փառք նախկին՝ իմ տաճա լաց օ
 քան ըզ վերջինն՝ ոչ լինի ցած ։
 Եւ սա անցեալ՝ անդր՝ ի բար ձանց օ
 քան զառաջին ըն գերա զանց ։
 Բայց այս խնդման՝ ձայն աւետ եաց օ
 ոչ միայն իմս՝ է խորա նաց ։
 Այլ բոլորից՝ խաջապաշ տաց օ
 և յընդանուր՝ եկեղե ցեաց ։
 Զոր ընթերցեալ՝ ՚ի սուրբ գրեանց օ 990
 նախագուշակ՝ տեսանո զաց ։
 Տամ աւետիս՝ տիեզե լաց օ
 յուսով սպասել՝ այսր կե նաց ։
 Եւ յառօրեայս՝ չարչարա նաց օ
 տեւել տոկալ՝ տըրտմակա նաց ։
 Զի չէ ամօք՝ այս լինե լոց օ
 և ոչ առ յապայ՝ կատարե լոց ։

Այլ փութապէս՝ վրձարե Լոց օ
 արագ արագ՝ վախճանե Լոց օ
 Զի եկն եհաս՝ աւուրց մե Լոց օ
 զոր ասացին՝ ամաց թո Լոց օ
 Եւ ՚ի տուեալ՝ նշանս ՚ի Գրոց օ
 տեսաք մտօք՝ թէ է գա Լոց օ
 Արդ զայս տուսք՝ բան սակաւ ուց օ
 ձեզ մի թար՝ տըրտմեցե Լոց օ
 Երկրաւորաց՝ և ոչ յերկնայ նոց օ
 յուսով սպասել՝ որ լինե Լոց օ
 Զի զայն հընար՝ չէ ասե Լոց օ
 և ոչ մարդոյ՝ բան խօսե Լոց օ
 Ոչ հողեղէն՝ տեսեալ ա չաց օ
 և ոչ ունկամք՝ լուր լտե լեաց օ
 1000 Ոչ է ՚ի միտ՝ անկեալ մար դոյ օ
 զոր պատրաստեաց՝ տէր իւր սրբոց օ
 Արով թէ դուք՝ համբերեա ջիք օ
 չարչարանաց ըդ հասե Լոց օ
 Զարքայու թիւն՝ տեառն ընտրե Լոց օ
 էք ընդ նոսին՝ ժառանգե Լոց օ
 Յորում տեղուջ՝ տեսանի ցեք օ
 ըզ սիրե լեացն՝ անձինս ՚ի Լոց օ

Զոր այժմ ողբայք՝ լալով ան յոյս
 անդրէն ցընծայք՝ տեսլեմք սըրբոց
 Անդր՝ ի դրախտին՝ էք մըտե լոց
 ՝ ի միասին՝ զուարճանա լոց
 Զհայրենին՝ զոր կորու սաք
 յանմահական՝ կեանս երկնայ նոց
 Յորոց հայցեմ՝ անդ լինե լոց
 և զիս յիշել՝ զտարտամս հոգ լոց
 Ըզլոկ անուհն՝ մեծին հայ ոց
 զնե րսէս բացեայ՝ բարեց գոր ծոց
 Եւ շառաւիղ՝ նորին ոս տոց 1010
 բայց ոչ նըման՝ գուլ արմա տոց
 Զողբերգական՝ բանիս գը րող
 առ ՝ ի սփոփանս՝ տրտմեցե լոց
 Զեղ և բոլոր՝ ազգիս հայ ոց
 որ էք ՝ ի սուգ՝ վասն սո ցուհց
 Քանզի բանիս՝ այս եղե լոց
 մեր ժամանակ ըս դիպե լոց
 Որ և տուաք՝ ոչ թէ գիտ նոց
 այլ տըխմարաց՝ և տըղայ ոց
 Զոր պահանջեց՝ տարփմամբ սի ըոյ
 եղբօր որդին՝ իմ ըստ մարմ նոյ

Մանուկ տղայ՝ փոլով տի ոյ օ

և կատարեալ յիմաստ հոգ ւոյ օ

Կերհրմտացէլ՝ յարհեստ զին ուց օ

ըստ հրահանգին՝ հռովմայեց ւոց օ

Գոլ աշողակ՝ զինուց ձի ոց օ

որպէս օրէն՝ է վարժե ւոց օ

Յանուն նախնեաց՝ յորշորշե ւոց օ

է ապիրատ՝ մակ ձայնե ւոց օ

1020 Զոր արարաք՝ խրախճանե ւոց օ

իբր ըզբօսան ըս հրձուե ւոց օ

0101 Արդ ան ընկնլ՝ զբանս դուզնաքեայ օ

և վերժանեա՝ ըստ իմաստ նոց օ

Ոչ առաւել՝ և ոչ նու ազ օ

այլ՝ ի յոտին՝ բերեալ չա փոց օ

Զոր վայելեա՝ սիրով նո ցուենց օ

լրմամբ տառիս՝ քո խընդրե ւոց օ

Զոր աստանօր՝ եմ յանգե ւոց օ

զգիր բանիս՝ վըճարե ւոց օ

՚ի փառըս հօր՝ աւարտե ւոց օ

հոգւոյն սըրբոյ՝ կատարե ւոց օ

Նորոգ բանի՛ այսր կար գե՛
տէր ներսեսի՛ երախայ ըի՛
Երկնախըմբից՛ նախ պարակց ջի՛
երից անձանց ըն հուպ լի նի՛
Բարունի՛ անդ յորջոր ջի՛
առ մեզ պատգամ՛ աստ առաքի՛
Սիրով հոգւոյն՛ հեզ երևի՛
ըստէրունիս ըն բարբառի՛
Եկայք որդեակք՛ իմ սիրե լի՛
որոց յերկիւղն՛ է պանծա լի՛
Սրբեալ սրտից՛ որք ՚ի մարմ նի՛
ածութիւնն՛ միշտ երևի՛

Նորոգելոյս՝ ՚ի քէն յի սուս օ
և ՚ի մեղաց՝ խաւարե լոյս օ
Երբեմն քեզ՝ հարսնացե լոյս օ
և այժմ ՚ի քէն այրացե լոյս օ
Բարունարար՝ ծագեան ինձ լոյս օ
և աճեցո՞ զբարեացըն քոյս օ
Սիրել զփեսայդ՝ իմոյ հոգ լոյս օ
ըստ սրարագրեալ՝ տառից եր գոյս օ
Երանուհւոյ՝ հարսին լու սոյ օ
լինիլ նման՝ սուրբ աղաւ նոյ օ
Սըրբիլ մաքուր՝ ըստ նըման լոյ օ
՚ի կրից մեղաց՝ ախտացե լոյս օ
՚ի քեզ հըսիլ՝ ինձ մեռե լոյս օ
և կեանս առնուլ՝ տարագրե լոյս օ
Էրևելի՝ յայս կենցա ղոյս օ
յիմանալիսն՝ փոխիլ ՚ի լոյս օ

Տեան Աստուծոյ ՌՃԷ Աստուծոյն թմբուն
հռչակեալն քիչ աստուծոյն էրբորդի Լեռնի
Աստուծոյ հայոց, Աստուծոյ ըստ խնդրոց նորին
Աստուծոյ զՊատմութեան հայոց ասից չափմամբ ։

ՏԷՐ ՆԵՐՍԵՍԻ լուսաղարդեալն
Հայրապետին զայս բանս գը թեալ ։
Ըզ պատմութիւնս՝ հայոց առ ռեալ ։
ոտանաւոր՝ տաղիւ չա փեալ ։
Եւ ՚ի նախնեաց՝ անտի սկը սեալ ։
Եւ մինչ ՚ի յինք ըն հասու ցեալ ։
Զորպիսութի՛ն նոցա յայտ նեալ ։
Եւ իրատ հանուրց՝ ազգի տու եալ ։

Զոր ընթերցեալ և ծանուցեալ
 լևն հայոց՝ արքայն օ ծեալ :
 Նուաստուէս՝ իմ հրամայեալ
 ՚ի սուրբ հօրէն՝ առնուլ դարձեալ :
 Որ մինչ ՚ի մեզ՝ եղև հասեալ
 նահապետաց՝ մերոց կացեալ :
 Գործք և կամ բանք՝ վիպասանեալ
 ՚ի ստուգագոյն՝ արանց պատմեալ :
 Եւ զորս աչօք՝ մերովք տեսեալ
 և ահանջօք՝ յայլոց լուեալ :
 10 Զայն ինձ գրուել՝ բանիւ չափեալ :
 առ ՚ի լինիլ՝ դիւրեալ յայտնեալ :
 Արդ ես վահրամ՝ ըսբուն ձայնել :
 և յիմաստից՝ ունայնացեալ :
 Աստուածային՝ բանիւք վար թեալ
 և ՚ի յարդիւնան՝ ոչ թամա նեալ :
 ՚ի յարքայէ՝ յայս հարկեցեալ
 եղէ մտօք՝ տարաբերեալ :
 Զի մի՛ անլուր՝ հրամանին լեալ
 որ ՚ի նմանէ՝ առիս հասեալ :
 Գտայց կրկին՝ պատուհասեալ
 որպէս պողոս՝ է հրամայեալ :

Եւ 'ի նախկին՝ բանս գըրեալ օ
յարել ըզբան ըս մեր հիւ ծեալ ։
Յանդ ըզնու թի՛ զայս համա ըեալ օ
'ի բարձրագոյն՝ գործ ժըպր հեալ ։
'ի յայտցանէ՛ յոյժ զարհու ըեալ օ
և հրաժարիլ՝ յանձին կա լեալ ։
Ապա յետոյ՝ զմտաւ ա ծեալ օ
և ուղղակի՛ զայս դատեց ցեալ ։
Թէ զմեր յիմար՝ բանս և լըքեալ օ 20
յարել 'ի բանս ըն նախա գրեալ ։
Չլինի այսու՝ տըգեղա ցեալ օ
գեղեցկագոյն՝ բանք ըն ճառեալ ։
Որպէս յարուեստն՝ է զայս տեսեալ օ
զոր նըկարողքն՝ են հանձա ըեալ ։
Որք 'ի գունոցն ըզ սեն առեալ օ
և ընդ ոսկւոյն՝ շարալը ծեալ ։
Ոչ թէ ընտիր ըզ նա տեսեալ օ
կամ հաւատար՝ ոսկւոյն եղեալ ։
Այլ զի մաքուր՝ ոսկին փայլեալ օ
լիցի նովաւ՝ հրատարա կեալ ։
Յորմէ ոսկին՝ չէ աղտեղեալ օ
այլ առաւել՝ պայծառա ցեալ ։

Այսպէս և մեր՝ բանս եպե ըեալ ◊
զգեղեցկագոյն՝ բանսն յարգեալ ◊
Որովք այսու՝ վըտաճա ցեալ ◊
յառաջակայս՝ համարձա կեալ ◊
Յուսով իմ յայն՝ ապաստա նեալ ◊
որ ամենից՝ բան է շնոր հեալ ◊
30 Առատապէս՝ իմաստ տու եալ ◊
և ոչ ըզ մի՝ ոք նախա տեալ
02 Որ է յանձինս՝ երիս տե սեալ ◊
և մի բնութիւն՝ հաւասա ըեալ ◊
Հայր և որդի՝ մեզ ծանու ցեալ ◊
և սուրբ հոգի՝ խորտովա նեալ ◊
Տէրութեամբ՝ միաւո ըեալ ◊
մի էութեամբ՝ երկըրպա գեալ ◊
Յորմէ էակք ըս գոյա ցեալ ◊
և ՚ի նմանէ՝ նախախնա մեալ ◊
Արդ ՚ի յանուն՝ նորա սկը սեալ ◊
լեցին բանք իմ՝ և աւար տեալ ◊
Անձինն հօր՝ զորդին ծը նեալ ◊
և ՚ի հօրէ՝ հոգին բըշ խեալ ◊
Փոքր ինչ յառաջ՝ անդր ընթացել ◊
ի նախնական՝ զրուցաց ա ղեալ ◊

Համառօտիւք ըզնոյնս գը ընեալ փնչե 'ի մեր ըս ժամա նեալ ։
Որք հաւատով լուսաւո ընեալ ։
Ե մաքրագոյն՝ օրէնս ա ուեալ ։
Քրիստոնէից՝ ազգքք կո ջեալ 40
Ե աստուծոյ՝ վիճակ ե ղեալ ։
Նորա յօրէնս՝ անօրի նեալ ։
Ե չար գործովք՝ աղտեղա ցեալ ։
Որոց մեղաց՝ չափ ըն լը ցեալ ։
Ե բարկուի՝ տեառըն շար ժեալ ։
Յանապատէն՝ յառաջ ե կեալ ։
Ե յարաբիոյ՝ հուրըն վա ուեալ ։
Այն որ մահմետ ըն կոչե ցեալ ։
Ե կորըստեան՝ որդի ե ղեալ ։
Մոլորութեան պատճառ ե ղեալ ։
Ե ըզբազուամս՝ յինքըն ձը գեալ ։
Զէն և սուսեր՝ յանձին բար ձեալ ։
Ե աշխարհաց՝ բազմաց տի ընեալ ։
Թէպէտ չարին՝ վախճան ա ուեալ ։
այլ չարութիւն՝ արձանա ցեալ ։
Զի հայր զորդի՝ փոխանոր գեալ ։
Ե բընութիւնն՝ ստուարա ցեալ ։

Ապա յորով՝ ամաց ան ցեալ՝
 'ի հիւսիսոյ՝ եղեն շար ժեալ։
 50 Ազգ որ կոչմամբ՝ թուրք անուանել՝
 'ի քսան և չորս՝ ցեղս որս շեալ։
 01 Զիշխանութի՝ տաճկաց ա ուեալ՝
 թէպէտ յաղանդ՝ նոցին խմորեալ՝
 Ըզ թագաւորս՝ երկրի բար ծեալ՝
 և կայսերաց՝ յաղթող գը տեալ։
 Պատերազմաւ՝ զերկիր լը ցեալ՝
 և զբնակեալս՝ 'ի նմա մա շեալ։
 Մարմնով զոգիս ըն վրտան գեալ՝
 զորս ընդ ձեռամբ՝ էին կա լեալ։
 'ի բարեւոն՝ եղեն հա սեալ՝
 և տէրութիւն՝ անդ հաստա տեալ։
 'ի յարևելքս ժամա նեալ՝
 ուր հայկազանց՝ սեռն բնակեալ։
 Եւ ըզ նոսին՝ անդ չարչա րեալ՝
 ծանրը լըծով ըն զոր ե գեալ։
 Որք 'ի չարեաց ըն ձանձրա ցեալ՝
 և նեղութեանց չհանդու ժեալ։
 'ի յարևմուտքս կոյս գի մեալ՝
 և 'ի հիւսիս՝ փախուստ ա ուեալ։

Ըզ հայրենի՝ աշխարհն թո ղեալ 60
և ՚ի յօտարս՝ պանդըխտա ցեալ ։
Նա և հայոց՝ արքայ օ ծեալ ։
այն ուր գաղիկն՝ էր կոչե ցեալ ։
Յայնքան չարիս ըն նայե ցեալ ։
և զհանդերձեալս ըն նրկա տեալ ։
Զբոլոր աշխարհս՝ որոց տի ղեալ ։
ի հոռոմոց՝ կայսրըն տու եալ ։
Եւ փոխարէն՝ ինքեան ա ուեալ ։
զկեասարիայն՝ մեծ հըռչա կեալ ։
Այլ և բազում՝ տեղեաց տի ղեալ ։
կապաղովկայ՝ մասին ե ղեալ ։
Յորում հայոց՝ ազգի բնա կեալ ։
ի մէջ յունաց՝ պանդըխտա ցեալ ։
Բայց հին նախանձն՝ առ ո գացեալ ։
որ յերկոսին՝ ազգ ըն տըն կեալ ։
Այլ վերըստին՝ արմատա ցեալ ։
և խռովութիւն՝ մեծ յարու ցեալ ։
Քանզի մարկոս՝ ոմն անուա նեալ 08
մետրապօլիտ՝ նոցին կա ցեալ ։
Շուն մի ինքեան էր սընու ցեալ 70
զանուն նորին՝ արմէն ե ղեալ ։

00 Զայս արքային՝ գագկայ լու եալ՝
 զմետրապօլիտն՝ ՚ի ճաշկո չեալ։
 50 Եւ զանուն շանն՝ այն ստի պեալ՝
 իսկ յայնմանէ՝ նա երկու ցեալ։
 Ըզ շունն այլով՝ անուամբ կո չեալ՝
 որոյ անլուր՝ շանն այն ե ղեալ։
 Յորժամ արմէն՝ անուն ձայ նեալ՝
 փութով առ նա՝ շունըն դիմեալ։
 Ար զերկօտեանն՝ արքայ ա ուեալ՝
 և ՚ի միում՝ քրքի ար կեալ։
 Եւ հարուածովք՝ այնքան տանջեալ՝
 մինչ երկօքեան ըն սատա կեալ։
 Իսկ զայս սլատառ՝ յունացն առեալ՝
 և զհայկազունս ըն հալա ծեալ։
 Արք և զարքայն՝ գագիկ կա պեալ՝
 մանտալիեանքն՝ և ըսպա նեալ։
 Աւստի իշխանքն՝ նուառտա ցեալ՝
 և զօրականքն՝ արհամար հեալ։
 80 Ըզ տէրութին՝ իւրեանց լը քեալ՝
 և յամենայն՝ տեղիս ցրր ուեալ։
 07 Արոյ իշխան՝ ոմըն սլատ ուեալ՝
 արեանառու՝ գագկայ ե ղեալ։

Ռուբէն անուն՝ վերածայ նեալ՝
 զկօսխտառայ՝ ամրոց կա լեալ՝
 Յորժամ զգագկայ՝ մահըն լուեալ՝
 Իւրովք զարմօք ըն յարու ցեալ՝
 Եւ ՚ի տորոս՝ լեառըն ե լեալ՝
 ՚ի փռիւզիոյ՝ կողմանս ի ջեալ՝
 Դիմեալ ՚ի գեօղ՝ մի կոչե ցեալ՝
 կողմօլոզու՝ և անդ բնա կեալ՝
 Յորում լերինն՝ էին ե կեալ՝
 յազգէն հայոց՝ և դադա ըեալ՝
 Զամենեսեան՝ զնոսա կո ջեալ՝
 մեծըն ուրբէն՝ և յինքն յարեալ՝
 Որովք եղև՝ յոյժ զօրա ցեալ՝
 և զլեռնային՝ կողմանս ա ուեալ՝
 Զազգն յունաց՝ անտի մերժ եալ՝
 և ըզ տեղինն՝ յինքն դրա լեալ՝
 Բարեպաշածն՝ վարուք կե ցեալ՝ 90
 և առ քրիստոս՝ վերափո խեալ՝
 Զիշխանու թիւն՝ նորին կա լեալ՝
 Իւր հարազատ՝ որդին ծը նեալ՝
 Որ կոստանդին՝ էր անուա նեալ՝
 մեծախորհուրդ՝ և քաջ ե ղեալ՝

Հռչակաւոր՝ գղեկին տի ընալ օ
այնմ որ վահկայն՝ է կոչեցեալ օ
Յորում և տուն՝ ինքեան ե ղեալ օ
և տէրութիւն՝ անդ հաստատեալ օ
Արիաբար՝ սա մարտ ցուցեալ օ
և զբազում՝ տեղիս առեալ օ
Զազգըն յունաց՝ ՚ի սուր մաշեալ օ
և ըզ նոցին՝ զօրսն պարտեալ օ
Եւ ՚ի Ֆռանկաց՝ ազգէն պատուեալ օ
որ ՚ի ծովու՝ յայս կոյս տի ընալ օ
Որոց եղև՝ նիզակակցեալ օ
ընդդէմ թուրքին՝ պատերազմեալ օ
Ում կոմսութեան՝ պատիւ շնորհեալ օ
գունցս և մարգիզ՝ վերաձայ նեալ օ
100 Եւ զբաշութեան՝ անուն առեալ օ
յայնկոյս ծովուն և հրուչա կեալ օ
Սա էր գործով՝ բարեաց լըցեալ օ
և հաւատով՝ պայծառացեալ օ
Զամենեսեան՝ մարգասի ընալ օ
և աշխարհի՝ շինող ե ղեալ օ
Եւ մինչ նովաւ՝ էին ծաղկեալք օ
որոց տիրէրն՝ և զուարճացեալ օ

Յաւուր միում՝ նշան ե ղեալ ◦
 և զմահ մեծին՝ այն գուշա կեալ ◦
 Իւր առաջի՝ սկուտղըն ե դեալ ◦
 որ յարծաթոյ՝ էր նա կազ մեալ ◦
 Յանկարծակի՝ եղև թուռ ցեալ ◦
 և ՚ի յանկիւն՝ տանըն գնա ցեալ ◦
 ՚ի մէջ այլոց՝ եօթեանց մը տեալ ◦
 ՚ի սկըտեղաց՝ և անդ ծած կեալ ◦
 Զոր իմաստնոց ըն զայն մեկ նեալ ◦
 ըզ նա ընդ հարսն՝ ասեն թաղեալ ◦
 Իսկ ՚ի քրիստոս՝ նա հանգու ցեալ ◦
 ընդ ուրբենի՝ հօրն իւր ե դեալ ◦
 Եղեն ՚ի սուրբ՝ ուխտըն թա ղեալ ◦ 110
 որ կաստաղօն՝ էր յորջոր ջեալ ◦
 Իսկ կոստանդեայ՝ եղեն միա ցեալ ◦
 Երկու որդիք՝ յիւրմէ ծը նեալ ◦
 Նախնոյն թորոս՝ վերածայ նեալ ◦
 և երկրորդին՝ լեռն կո ջեալ ◦
 Արդ անդրանկին՝ իշխանա ցեալ ◦
 և ըզ տեղի՝ հօն ըն կա լեալ ◦
 Իմաստու թեամբ՝ առաւե լեալ ◦
 և քաջու թեամբ՝ գովաբանեալ ◦

Իսկոյն ըզ վրէժ՝ արեանն խընդրեալ ՝
 զմեծ ին գագկայ՝ որ էր սպանեալ ՝
 Զմանդալեայ՝ որդիս կա լեալ ՝
 զկնդուասկոյի՝ բերդ ըն քակեալ ՝
 Ըզ բազմութ իւն՝ գանձուցն առեալ ՝
 և ըզ նոսին՝ մահացու ցեալ ՝
 Զածածնին՝ պատկեր գը տեալ ՝
 և ընդ ինքեան՝ վերաբե րեալ ՝
 Այսու և և ըս զօրա ցեալ ՝
 և զազգն յուենաց՝ յաղթահարեալ ՝
 120 Որով բազում՝ տեղեաց տի րեալ ՝
 զանարդաբայ՝ յինքն գրա լեալ ՝
 011 Յորում զտաճար ըն մեծ շի նեալ ՝
 զօրավարացն՝ անուամբ պատուեալ ՝
 100 Անդ ըզ պատկեր՝ կուսին ե դեալ ՝
 որպէս յարձանս՝ է վիտրա գրեալ ՝
 Արիաբար՝ իշխանա ցեալ ՝
 և յամենայն՝ աղգաց գո վեալ ՝
 Որ զկիլիկեայ՝ անուն թո դեալ ՝
 և թորոսի երկիր կո ցեալ ՝
 Բոլոր սըրտիւ՝ զած սի րեալ ՝
 և զպաշտօնեայս՝ նորա պատուեալ ՝

Զեկեղեցիս՝ բազում շէ նեալ
 և վանորայս՝ յոյժ հռչա կեալ
 Յորոց դրազարկ ըն մակա գրեալ
 և մաշկեորն՝ անուռն ծայ նեալ
 Եւ այլ բազումք՝ որ հաստա տեալ
 և պարգեօք՝ փարթամա ցեալ
 Սա այսպիսի՝ կենօք կա ցեալ
 և առ քրիստոս՝ վերափո խեալ
 'Ի սուրբ ուխտին՝ տապան եղեալ 130
 որ է դրազարկ՝ անուռն կա չեալ
 Սորա որդի՝ մի էր թո ղեալ
 ում կոստանդին՝ անուռն եղեալ
 Զոր ամբարիշտք՝ ոմանք կա պեալ
 և մահացու՝ դեղով բար ձեալ
 Իսկ թորոսի՝ եղբայրն ելեալ
 այն որ լեոն՝ էր անուռն նեալ
 Զիշխանու թիւն՝ եղբօրն առեալ
 և նմանօղ՝ նորին եղեալ
 Սա մամեատայ՝ եղև տի րեալ
 և 'ի տարսոն՝ մեծն հա սեալ
 Որոց անուռն ըն համբա լեալ
 ընդ որ ռոճիւրն՝ սքանչա ցեալ

Աղաչանօք ըզ նա կո ջեալ օ
 և 'ի մարտի' գործ հրաւի ըեալ ։
 Որք միաբան' յաղաղն ե կեալ օ
 և զքաջն յառաջ' 'ի մարտն ածեալ ։
 Իսկ լեւոնի' յանձին կա լեալ օ
 ընդ այլազգիս ըն ճակա տեալ ։
 140 Զամբոց նոցին' յափշտա կեալ օ
 և ըզ նոսին' 'ի սուր մա շեալ ։
 081 Ընդ որս եղեն յոյժ զարմա ցեալ օ
 արիական' ազգ զոր տե սեալ ։
 120 Իսկ այլազգիք ըն զարհու ըեալ օ
 նոր աժդահակ' զայր ըն ճայ նեալ ։
 Այլ նա փառօք' մեծաւ դարձեալ օ
 և յիւր աշխարհն' եկեալ հասեալ ։
 Յորում չորրորդ' որդի ծը նեալ օ
 անհամեմատ' մարդկան գը տեալ ։
 Նախ ըզ Թորոս' մեծ ըն կո ջեալ օ
 և ստեփաննէ սլասկա դրեալ ։
 Ապա մըլեհն' յառաջա ցեալ օ
 և ըռուբէն' զհետ ե ղեալ ։
 Արդ հռոմոց' կայոր կա ցեալ օ
 արեւփեռուժէն ըն մակա գրեալ ։

Ըզ լեռնի՝ գործն լու եալ օ
 և բարկութեամբ՝ մեծաւ լոցեալ օ
 Իսկոյն բազում՝ զօրօք շար ծեալ օ
 'ի կիլիկեա՝ եկեալ մը տեալ օ
 Եւ ըզ լեռն՝ քաջն կա լեալ օ 150
 բազում զօրօք՝ շրջապա տեալ օ
 Քանզի 'ի դղեակս՝ ոչ ամրացեալ օ
 այլ 'ի լերինս՝ օթագայ եալ օ
 Ուստի արագ՝ եղև կա լեալ օ
 և կապանօք՝ առ կայսրն ա ծեալ օ
 Ոմանք զկայսրն՝ ասեն երդ ուեալ օ
 և խաբանօք՝ զլեռն բե ըեալ օ
 Այլ և զերկու՝ որդիսն կա լեալ օ
 և ընդ իւրեանց՝ հօրն կա պեալ օ
 'ի կոստանդնու՝ պօլիս տա ըեալ օ
 և 'ի բանտի՝ անդ արգե լեալ օ
 Սակայն մլեհն՝ անդ ոչ գի պեալ օ
 ոչ ստեփաննէն՝ անդ պատահեալ օ
 Երթամ ըզ հայրն՝ իւրեանց գերեալ օ
 քանզի յուրհայ՝ էին դնա ցեալ օ
 Առ կոմս երկրին՝ պանդխտացեալ օ
 որ էր քեռի՝ ինքեանց ե զեալ օ

Ըզ կիւիկեա՛ կայսրն ա ուեալ ◊
և ըզ Տայոց՝ զօրոն սպա ուեալ ◊
160 Յիւրոց զօրացն՝ աստէն թո ղեալ ◊
և ինքն անդրէն՝ յետս դարձեալ ◊
161 Բայց լևոնի՛ ՚ի բանտ մը տեալ ◊
երկու որդւովքն՝ և տառա պեալ ◊
162 Այցելու թեան՝ ակն կա լեալ ◊
այնմ որ յերկնից՝ երկինս նստեալ ◊
Որոյ խընամ ըն յուզե ցեալ ◊
՚ի գըթու թիւն՝ զկայսրն շարժեալ ◊
Մինչ զի զլևոն՝ մեծապատ ուեալ ◊
և միշտ որդւովքն՝ առ ինքն ածեալ ◊
՚ի պալատանն՝ ՚ի ճաշ կո չեալ ◊
և ՚ի զբօսանս՝ որսոց տա ըեալ ◊
Գեղեցկապէս՝ զգեստաւո ըեալ ◊
և յերիվար ըս հեծու ցեալ ◊
Որ և յաւուր՝ միում մը տեալ ◊
՚ի բաղանիսն՝ ՚ի լուա նալ ◊
Եւ ըզ լևոն՝ անդրէն կո չեալ ◊
որդւովքն իւրովք՝ անդ մեծարեալ ◊
Յորում ուուբէն՝ արիա ցեալ ◊
և հրաշալի՛ գործս ցու ցեալ ◊

Զի արքային՝ սպասաւո րեալ 170
 և մեծարել՝ զնա կամե ցեալ ։
 Նա աւագան՝ մի ջրով լը ցեալ ։
 և ամրագոյն՝ անդրէն պըն դեալ ։
 Զայն քաջապէս՝ ՚ի վեր ա ուեալ ։
 և առաջի՝ կայսերն ե դեալ ։
 Ընդ որ տեսողք ըն զարմա ցեալ ։
 և նոր սամփսոն ըզ նա կո չեալ ։
 Սակսոյն զօրաց ըն մախա ցեալ ։
 և զայրացմամբ՝ մեծաւ լը ցեալ ։
 Յուկն կայսեր ըն մատու ցեալ ։
 և ըզ ուրբէն՝ ամբարտա նեալ ։
 Հնարիւք ըզ նա՝ կուրացու ցեալ ։
 և ՚ի կենաց ըն նաճան ջեալ ։
 Իսկ թորոսի՝ միայնա ցեալ ։
 ընդ հօրն իւրում՝ պանդխտացեալ ։
 եւ ՚ի բանտին՝ երազ տե սեալ ։
 զոր և փութով՝ հօրըն պատմեալ ։
 Տեսի յանուրջս՝ ասէ ե կեալ ։
 այր մի ազնիւ՝ փառազար դեալ ։
 Ինձ նըկանակ՝ հացի տու եալ 180
 յորոյ վերայ՝ ձուկն էր ե դեալ ։

071 Իբրև կայի՛ ես հիա ցեալ՝
 և՛ ի յառնէն՝ զտուեալն առեալ՝
 Դու հայր տեսեալ՝ զայն և հարցեալ՝
 սակայն իրացն՝ ոչ հաղոր գեալ՝
 Հայրն՝ ի յորդույ՝ զայս բան լուեալ՝
 և՛ ի տեառնէ՛ լուսաւո րեալ՝
 Խընդամտու թեամբ՝ առ նա գիմեալ՝
 և ջերմ սիրով՝ ողջագու րեալ՝
 Յընծան որդիդ՝ բարգաւա ճեալ՝
 զի քո նախնեացն՝ եղեր զուգեալ՝
 Զի յետ չարեաց ըդ զոր կը րեալ՝
 կըրկին բարիք՝ են քեզ պահեալ՝
 Քանզի երկրին՝ զոր մեք կա լեալ՝
 և ըստ մեղաց՝ մեր կորու սեալ՝
 Բոլորովին՝ լեցիս տի րեալ՝
 զոր նըկանակ ըն քեզ յայտ նեալ՝
 Եւ ընդ ձըկան ըն զոր տե սեալ՝
 գտցիս ծովու՝ իշխան ե ղեալ՝
 190 Եւ քո՛ ի յայս շընորհս հա սեալ՝
 և իմ բարեացն՝ ոչ հաղոր գեալ՝
 081 Լևոն անդրէն՝ վախճան ա ուեալ՝
 և առ քրիստոս՝ վերապիտ իեալ՝

Յայնժամ և կայսր ըն գըթա ցեալ և
 և 'ի բանտէն' զթորոս հանեալ և
 Որ 'ի պալատ' անդր կա ցեալ և
 և ընդ զօրաց ըն զինուո ըն րեալ և
 Անդ մեծաշուք այր երևեալ և
 և յարքայէ' շընորհ գը տեալ և
 Ըզկնի ամաց' ինչ հօլո վեալ և
 կայսրն բազում' զօրօք շարժեալ և
 'ի յօգնութիւն' բըրնծին դի մեալ և
 որ 'ի տաճկացն' էր յոյժ նեղեալ և
 Պերփեռուժէն' արքայն ե կեալ և
 յանարզաբայ' բանակ ա ուեալ և
 Անդ 'ի զբօսանա' որսոց ե լեալ և
 յիւրոյ դեղեալ' նետիւ խոցեալ և
 Եւ 'ի տեղուջ ըն վախճա նեալ և
 ըստ արժանւոյն' վըճիւ ա ուեալ և
 Իսկոյն զօրացն' 'ի յետս դար ձեալ և 200
 և ըզ մարմինն' զհետ բար ձեալ և
 Ըզ փորոտիան' անդրէն թա ղեալ և
 և 'ի վերայ' շինուած կաղ մեալ և
 Մինչև ցայսօր' է անուա նեալ և
 և քաղըրդիք' տեղին կո ջեալ և

Բայց յունական՝ զօրուն դարձեալ՝
 և թորոսին՝ աստէն կա ցեալ՝
 Յորմէ յօլովք՝ են պատմա գրեալ՝
 որոց և բանքն են բաժա նեալ՝
 Բանգի յոմանց՝ է ասա ցեալ՝
 առանձնակի՝ թորոսն ե կեալ՝
 'ի յանտիոք՝ նաւով ե լեալ՝
 և 'ի կիլիկեայ՝ անդրէն մը տեալ՝
 Զքստեփաննէ՝ աստէն գը տեալ՝
 և միաբան՝ հնարաւո րեալ՝
 Նախ զամուտա՝ եղեն ս ուեալ՝
 ապա նովաւ՝ այլոց տի րեալ՝
 Իսկ որք զկայսեր՝ զհետ ե կեալ՝
 ասեն թորոս ըն մընա ցեալ՝
 210 Մինչև յունաց՝ աշխարհին լեալ՝
 բամբշի միոջ՝ զնա սի րեալ՝
 Եւ զանձ բազում՝ նըմա տուեալ՝
 զոր և թորոս՝ զհետ բե րեալ՝
 'ի լեւնական՝ կողմանսն ե լեալ՝
 և քահանայ՝ զոմն գը տեալ՝
 Ում թաքնաբար՝ զինքըն յայտնեալ՝
 թէ լեոնի՝ որդի ե զեալ՝

Նա ցընծու թեամբ՝ յանձին առեալ՝
 զթորոս՝ ի գործ՝ հովուի եղեալ՝
 Իսկ ի հայոցս՝ որք մընա ցեալ՝
 և ի լերինն՝ անդ բընա կեալ՝
 ՚ի յունական՝ աղպէն նե ղեալ՝
 նախնի տերանցն՝ յոյժ ըղձացեալ՝
 Քահանային՝ նոցա պատ մեալ՝
 և զցանկալին՝ ինքեանց յայտնեալ՝
 Որք և փու թով՝ միաբա նեալ՝ 240
 և ըզ թորոսն՝ պարոն կար գեալ՝
 Նախ վահկային՝ եղև տի լեալ՝ 089
 ապա նովալ՝ զայլոն կա լեալ՝
 Արդ զինչ և է՝ պատճառ ե ղեալ՝ 220
 ՚ի յաստուծոյ՝ էր տնօրի նեալ՝
 Որ ՚ի բանտէ՝ անտի ե լեալ՝
 և հայրենեաց ըն տէր կա ցեալ՝
 Ջիշխանու թիւնն՝ յունաց առեալ՝
 և ըզ նոցին՝ զօրսն վա նեալ՝
 Պերփեռու ժէն՝ կայսրն մեռեալ՝
 և իւր որդին՝ թագաւո լեալ՝
 Այն որ մանուէլ ըն կոչե ցեալ՝
 և բարեսէր՝ յոյժ անուա նեալ՝

Որ և իսկոյն՝ զօր գուճա րեալ ։

և յօգնութիւն՝ Ֆռանկաց ելեալ ։

Որք՝ ի ծովու՝ յայս կոյս ե կեալ ։

և ի տաճկաց՝ էին նե ղեալ ։

Ի կիլիկեայ՝ իբրև հա սեալ ։

և զթորոսի՝ գործսն լու եալ ։

Որ էր ըզ յոյն ըս չարչա րեալ ։

և աշխարհին՝ տիրապե տեալ ։

Սրտմտութեամբ՝ բազմաւ լը ցեալ ։

և զբովանդակ՝ զօրսն յը ղեալ ։

230 Զի ըզ թորոսն՝ ածցեն կա պեալ ։

որպէս և ինքն՝ էր յուսա ցեալ ։

082 Այլ թորոսի՝ ի գղեակն ե լեալ ։

որ բարձր բերդն՝ է անուա նեալ ։

210 Եւ ըզ լերանց՝ կիրճսն ա ուեալ ։

հետեական՝ զօրօք լը ցեալ ։

Յոր իբրև զօրքն յունաց ե կեալ ։

վաղվաղակի՝ եղեն պար տեալ ։

Յորոց զյոլովս՝ ձերբակա լեալ ։

և առ թորոսն՝ ածեն կա պեալ ։

Զոր մանուէլ՝ կայսրն լու եալ ։

և տըրտմութեամբ՝ մեծաւ լըցեալ ։

Որ և բազում՝ գանձս առաջ քեալ փ
 և զմեծամեծսն՝ այնու գը նեալ ։
 Թորոս զբերեալ՝ ոսկին առաջ քեալ փ
 և հետեակ՝ զօրուն բաշխեալ ։
 Զոր սեաստոսք ըն զայն տեսեալ փ
 և առ նա զայս՝ բան խօսեցեալ ։
 Եթէ ընդէր՝ զայդ չափ տուեալ փ
 զոսկիդ յանարգ՝ մարդիկք ցրուեալ ։
 Որոց Թորոս՝ պատասխա նեալ փ 240
 անմիտ բանից ըն զոր լուեալ ։
 Թէ զի ըզ ձեզ՝ դարձեալ կալեալ փ
 և զսեաստոսս՝ ածցեն կապեալ ։
 Որք առ արքայ՝ գնացին զերծեալ փ
 և զոր տեսինն՝ զայն ծանուցեալ ։
 Կայսրն ընդ եղեալս ըն զարմացեալ փ
 'ի հաշտութիւն՝ զԹորոս կոչեալ ։
 Անտիոքայ՝ բըրինձն եկեալ փ
 և երկոցունց ըն միջնորդեալ ։
 Յանարգարայ՝ կայսրն խընդրեալ փ
 և 'ի Թորոսէ՝ մեծէն առաջ քեալ ։
 Եւ զայլ երկիրս ըն զոր կալեալ փ
 ոսկի յօլով՝ նըմա շնորհեալ ։

Եւ յանտիրք՝ կայսրն ընթա ցեալ փ

զմեծն թորոս ըզ հետ կո ջեալ փ

Որ քաջու թեան՝ գործս ցու ցեալ փ

զամենեւեան՝ հիացու ցեալ փ

Ի կիլիկեայ՝ եկին դար ձեալ փ

կայսրն՝ ի յերկրին իւր յառաջեալ փ

250 Մինչ դեռ էին՝ բանակ ա ուեալ փ

յանարզաբայ՝ դաշտին ի ջեալ փ

Ի գիշերի՝ թորոսն ե լեալ փ

Ե ի վահայն՝ թաքուն գնացեալ փ

Զի կամ արքայն՝ չար ինչ խորհեալ փ

Ե որ նմա զայն ծանու ցեալ փ

Եւ կամ թէ ինքն զարհու րեալ փ

զի մի լիցի՝ զհետ եր թեալ փ

Կայսրն մանուէլ՝ սնդրէն դար ձեալ փ

Ե անվրդով՝ թորոս միա ցեալ փ

Որ քաջապէս՝ Լս յարձա կեալ փ

զանարզաբայ՝ կրկին ա ուեալ փ

Զմամետիայ՝ քաղաքն տի րեալ փ

Ե շուրջ զաւանս՝ յինքն գրաւեալ փ

Իսկ ի տարսոն՝ գուքսն կա ցեալ փ

այն զոր Ե կայսրն՝ էր հաստատել փ

Եւ զօրս բարումս՝ ՚ի նա տու եալ
 և կուտակալ՝ երկրին կար գեալ
 Նա զթորոսի՝ գործան լու եալ
 և ըզ յունաց՝ զօրս ժողո վեալ
 Այլ և զօշին ըն կոչե ցեալ 260
 որ լամբրօնին՝ գոյր տէր ե դեալ
 Ջնաթանիլեան ըս ժողո վեալ
 որ զասկուռաս՝ էին տի րեալ
 Ջի հայկազնեայ՝ իշխանքն տաճեալ
 յարևելից՝ առ կայսրն ե կեալ
 Եւ ընդ նորին՝ լծով մը տեալ
 և ՚ի նմանէ՝ պատիւ ա ուեալ
 Ուտի առ դուքան՝ էին ե կեալ
 և ընդ զօրուն՝ միաբա նեալ
 Ջմամեստիայ՝ շրջապա տեալ
 ուր քաջազնեայ՝ թորոսըն լեալ
 Որ և յած՝ ապաս տանեալ
 սակաւ արամբք արտաքս ե լեալ
 Եւ բազմութե՝ զօրացն յաղ թեալ
 զամենեսեան՝ ձերբակա լեալ
 Յունացն ոսկի՝ փրկանս ա ուեալ
 զոմանս սըրոյ՝ ճարակ տու եալ

Իսկ զհայոց՝ զօրոն ազա տեալ զ
 դաշամբք սիրոյ՝ ՚ի յինքն յարեւ
 270 Սահայն զօշին ըն վաճառեալ
 և բազմութի՛ն ոսկւոյ առնեալ
 Յետոյ սիրով՝ ընդ նա կապեալ
 զդուստրն իւր որդւոյ նր տուեալ
 Ինքն դարձեալ՝ զօր ժողո՛վեալ
 զերևելին՝ զտարսոն առնեալ
 Յիսաւրիայ՝ դահն հա տեալ
 և մինչ՝ ՚ի ծովն՝ եղև կալեալ
 Ըզ կիլիկեա՛ բոլոր առնեալ
 ծագէ՛ ՚ի ծագ՝ տիրապետեալ
 Իսաւրիայ՝ սկիզբն եղեալ
 յովով տեղիս՝ բըռնակալեալ
 Զայս մանուէլ՝ կայսրն լուեալ
 և տրտմութեամբ՝ մեծաւ լըցեալ
 Բայց ինքն՝ ՚ի չարն՝ անկարաջեալ
 զի էր ըզ փորձ՝ մեծին առնեալ
 Առ յիկոնիոյ՝ սուլտանն յըղեալ
 որ զլիճ ասլանն՝ էր անուա նետլ
 Որում և գանձ՝ բազում տուեալ
 զի ըզ Թորոս՝ լիցի կալեալ

Իսկ նա զերդումըն յիշեց ցեալ 280
զոր առ պարոն՝ Թորոսն ե գեալ է
Եւ զառաջին ըն հրաժա րեալ
Կրրկին անգամ՝ լինէր հար կեալ
Որ և բազում՝ զոր ժողովեալ
Է ՚ի կիլիկեայ՝ եկեալ մը տեալ
Յանարզաբայ՝ դաշտին ի ջեալ
Ե զԹիւրքղեակ ըն պաշա րեալ
Յայնժամ բարձեալն՝ ամ շարժեալ
Ե ըզ նոսա՝ պատուհա տեալ
Եւ զանազան՝ ախտիւք պատ ժեալ
Ե գիպտոսի՝ նրման տան ջեալ
Ճանձք և պիծակք՝ անդ առաքեալ
Ե ժանտ ախտիւք՝ յոյժ չարչարեւ
Այլ և Թորոսն՝ ասպատա կեալ
Զյիկոնիայ՝ գերի ա ուեալ է
Եւ աւարաւ՝ բազմաւ դար ձեալ
Զլիճ ասլանայ՝ պարգև յը ղեալ
Ընդ որոյ գործ ըն զարհու րեալ
Ե ՚ի ցաւոց ըն վրտան գեալ
Եղեն ՚ի յետս ըս նահան ջեալ 290
յաշխարհն իւրե՛նց՝ անդրէն դարձեւ

082 Այլ և կըրկին՝ անգամ ե կեալ՝
 և ամօթով՝ յետըս դար ծեալ՝
 Այա սուլտանն յերգմիս լեալ՝
 և ընդ քաջին՝ սիրով կա պեալ՝
 Էր սա մարմնով՝ յառաջա ցեալ՝
 այլ և ոգևով՝ յոյժ զօրա ցեալ՝
 Յողորմութի՝ առատա ցեալ՝
 ըստ արեգական՝ լուսոյ սրի ուեալ՝
 Բարեաց գործովք՝ բարգաւա ճեալ՝
 և հաւատով՝ պայծառա ցեալ՝
 Զճրշմարտութի՝ զըրահ զգե ցեալ՝
 և զիրաւունս՝ պըրասկ ե դեալ՝
 Աճային՝ գըրովք վար ծեալ՝
 և յիմաստից՝ արուեստ մը տեալ՝
 Ատեն հոգի՝ սա ընկա լեալ՝
 մարգարէի՝ հաւասա լեալ՝
 Արոյ զգծուար՝ բանըս լու ծեալ՝
 ոյ գըտանի՝ այժմ գը լեալ՝
 300 Յամենայնի՝ փառազար դեալ՝
 և աստուծոյ՝ հաճոյ կա ցեալ՝
 083 Արովք առ նա՝ եղև փո խեալ՝
 և ՚ի գըրազարկ ըն հանգու ցեալ՝

Բայց օտեփաննէն՝ նախ ատա ցեալ՝
որ էր եղբայր՝ մեծին ե ղեալ՝
'ի սեաւ լերին ըն դադա րեալ՝
և քաջութեամբ՝ զայն ըմբռնեալ՝
Գերմանիկոյ՝ եղև տի րեալ՝
և զորս ըզնա՝ շըրջապա տեալ՝
Ապա յունացն՝ զնա կա լեալ՝
և յեռանդեան՝ կաթոայ արկեալ՝
Յորում տեղուջ՝ վաղձան ա ուեալ՝
և առ Թժ՝ հոգին դար ձեալ՝
Մարմինն՝ 'ի հող՝ յերկրի մը տեալ՝
յարքա կաղնի՝ ուխտ անուանեալ՝
Բայց սա երկու՝ որդի ծը նեալ՝
միոյն անուն ուրբէն կո չեալ՝
Եւ կըրտսերոյն՝ լևոն ձայ նեալ՝
այն որ յետոյ՝ թագաւոր լեալ՝
Սակայն թորոսն՝ որ վաղձա նեալ՝ 310
մատաղ որդի՝ մի իւր թո ղեալ՝
Զնա և զերկիրս՝ ապաստան լեալ՝
յայն որ պարոն՝ և պայլն ե ղեալ՝
Որ էր աներ՝ նըմին ե ղեալ՝
անունն թումաս՝ վերածայ նեալ՝

Զորդի մեծին՝ յինքն ընկա լեալ ◦
նովաւ զերկիր՝ ըն հոգա ցեալ ◦
Այլ որ մեհըն կոչե ցեալ ◦
զոր վերագոյն՝ բանն յիշե ցեալ ◦
Նա առ հալայ՝ սուլտանն երթել ◦
այնքան աւուրս՝ առ նա կա ցեալ ◦
Յորժամ զեղբարց՝ մահն լու եալ ◦
ի սուլտանէն՝ հեծեալ ա ուեալ ◦
Եւ ի հայոց՝ երկիրս մը տեալ ◦
որոց բազում՝ չար հասու ցեալ ◦
Եւ զի տիրել՝ ոչ կարա ցեալ ◦
ասլա ի հալայ՝ յետս դար ձեալ ◦
Եւ այլ բազում՝ զօրս ժողո վեալ ◦
կրրկին անգամ՝ եղև ե կեալ ◦
320 Հայոց իշխանքն՝ առ նա յը ղեալ ◦
ըզ նա սիրով՝ պարոն կո չեալ ◦
Իսկ նա զտաճիկս ըն դարձու ցեալ ◦
և հաճու թեամբ՝ երկրիս տիրեալ ◦
Յայնժամ թումաս ըն փախուցեալ ◦
ի յանտիոք՝ ուստի ե կեալ ◦
Եւ զթորոսի՝ որդին ա ուեալ ◦
ամբարըշտացն՝ և ըսպա նեալ ◦

Այլ չարասիրտ՝ մեհն եղեալ օ
և աղտեղի՝ գործով լը ցեալ օ
Յիւրոց զօրացն՝ եղև սպա նեալ օ
և ՚ի մեծ քար՝ ուխտըն թաղեալ օ
Ստեփաննէի՝ որդիքն սը նեալ օ
առ բակուրան՝ և զարգա ցեալ օ
Զոր և իշխանքն՝ և զօրքն ա ուեալ օ
և զուրբէն՝ պարօն եղեալ օ
Սա բարեգործ՝ իշխան եղեալ օ
իրաւաբար՝ առատա ցեալ օ
Ողորմութի՛ք՝ վերկիր շե նեալ օ
և բարիք՝ կարգաւս րեալ օ
Որոյ անունն՝ յառաջա ցեալ օ 330
և յամենից՝ վերապատու եալ օ
Հռոմայեցւոցն՝ զնա սի րեալ օ
և ամուսին՝ նրմա տու եալ օ
Յորմէ երկու՝ դուստր ծը նեալ օ
պարկեշտութի՛ք՝ յոյժ զարդարեալ օ
Զլամբրօն դըղեակ ըն պաշա րեալ օ
և նեղութի՛ք՝ նոցա ա ծեալ օ
Նոքա զբըրինձն՝ հրապու րեալ օ
զի յըուբենայ՝ լիցին զեր ծեալ օ

Ապա բըրինձն՝ առ նա յը դեալ՝

և խաբանօք՝ ՚ի ճաշ կո ջեալ՝

Որոյ կոչմանն՝ զհետ եր թեալ՝

՚ի յանտիօք՝ եղև բան դեալ՝

Բրինձն՝ ՚ի յոյն վստահա ցեալ՝

Թէ կիլիկեայ՝ լիցի կա լեալ՝

Նորին եղբայր ըն քաջա ցեալ՝

լևոն և զօրքն՝ արիա ցեալ՝

Քիշկանու թի՛ ըն պինտ կա լեալ՝

և ըզ լամբրոն՝ յոյժ սղա լեալ՝

340 Ապա զերկիր՝ և գանձ տու եալ՝

և ըզ պարոն՝ ոուրէն թա փեալ՝

Իբրև եղև՝ անդրէն ե կեալ՝

նա բարու թի՛ բազում ցու ցեալ՝

Եւ ՚ի վախճան կենաց հա սեալ՝

նախ կրօնաւոր՝ եղև օրհ նեալ՝

Քլևոն բազում՝ բանիւք խրատեալ՝

և ՚ի յաթոռ՝ նախնեացն ե դեալ՝

Քղուստրն՝ ՚ի նա՝ վրտահա ցեալ՝

և պատուիրան՝ զայս աւան դեալ՝

Ոչ յարտաքուստ՝ փեսայ ածեալ՝

զի մի՛ հայոց՝ լիցին տի լեալ՝

Յորժամ զմահու՛ բաժանն արբեալ
տա՛ ի դրազարկն՝ եղև թա դեալ ։
Յայնժամ լևոն ըն քաջա ցեալ ։
և իմաստիւք՝ առաւել լեալ ։
Զիշխանու թի՛ն՝ ընդարձա կեալ ։
և վաւառաց՝ բազմաց տի րեալ ։
Աւուրց փոքունց՝ յառաջ ան ցեալ ։
իամայելի՛ ազգըն շար ժեալ ։
Եւ ՚ի վերայ՝ նոցա ե կեալ ։ 350
այն որ ուռտամն էր անուանեալ ։
Յորմէ լևոն՝ ոչ երկու ցեալ ։
և ՚ի բազմուեցն՝ ոչ զարհուրեալ ։
Այլ ՚ի յաստուած՝ ապաստա նեալ ։
որ ըզ սենեքերիմ վա նեալ ։
Սակաւ արամբք՝ ընդդէմ ե լեալ ։
և զբազմուի՛ն՝ յաղթահա րեալ ։
Բանդի ուռտամն՝ էր սատա կեալ ։
ի գէորգեայ՝ սրբոյ խո ցեալ ։
Հագարացւոց՝ զօրքըն ցրու եալ ։
հայոց զհետ՝ նոցա մը տեալ ։
Առ և աւար՝ բազում ա ծեալ ։
որով եղեն՝ փարթամա ցեալ ։

'ի յայսմանէ՛ յոյժ զօրա ցեալ՝
 մեծն լեռն՝ և քաջա ցեալ՝
 Ար զտաճիկս ըն հալա ծեալ՝
 և զթուրքաց՝ ազգըն վա նեալ՝
 Ջիսաւրիայ՝ աշխարհն ա ուեալ՝
 յիկոնիայ՝ մեծն հա սեալ՝
 360 Ջհերակլիայ՝ եղև կա լեալ՝
 և ընդ գանձուց՝ փոխանա կեալ՝
 028 Ջկեսարիայ՝ զօրօք պա տեալ՝
 և 'ի յառնուլ ըն մերձա ծեալ՝
 Ապա ոսկի՛ բազում ա ուեալ՝
 և ընդ սուլտանն ըն դաշն է դեալ՝
 Ամրոց բազում՝ դըլեակ շի նեալ՝
 և զկիլիկեայ՝ շքշապա տեալ՝
 Ջյականաւոր՝ ուխտն կազ մեալ՝
 որոյ ակներ՝ անուն ձայ նեալ՝
 եւ զոր նախնեացն՝ էր պար գեւլ՝
 վանորէից ըն զոր շի նեալ՝
 Սա զայնոքիւք՝ առաւել լեալ՝
 և մեծապէս՝ առատա ցեալ՝
 Ջի ըզ գողիսն՝ որք նախա տեալ՝
 և յամենայն՝ տեղեաց հեր քեալ՝

Ջնոսին 'ի մի՛ վայր ժողո՞ վեալ՝
զպիտոյս կարեաց՝ նոցին լը ցեալ՝
Եւ այսպիսի՛ անուէն ստա՞ ցեալ՝ 088
Ե յամենից՝ գովասա՞ նեալ՝
Քուանկաց ումբրուր ըն զայս լուեալ՝ 370
Ե յունաց կայսր ըն ծանու ցեալ՝
Յածական՝ ինամոցն յու՞ զեալ՝
Ե երկոքեան ըն թագ կա պեալ՝
Մեծաւ պատուով՝ աստ առա քեալ՝
չմեծն լեոն՝ թագիւ պատ ուեալ՝
Յայնժամ հայոց՝ բովանդա կեալ՝
Ե 'ի տարսոն՝ քաղաքն ե կեալ՝
Կաթողիկոսն՝ 'ի մէջ կա ցեալ՝
յեկեղեցին՝ անդ ժողո՞ վեալ՝
Եւ օրինօք՝ զլեոն օ ծեալ՝
տանն թորգոմայ՝ թագաւո ըեալ՝
Յարքայական՝ աթու նրս տեալ՝
Ե 'ի բարիս ևս յառա ջեալ՝
Ջեկեղեցի՛ բարձրացու ցեալ՝
Ե աշխարհի՛ շինօղ ե ղեալ՝
Ջանկեալ հայոց՝ ազգըս կանգնեալ՝
Ե զտէրու թի՛ ըն նորո՞ դեալ՝

Խաղաղութիւն՝ զաշխարհս լը ցեալ՝
 իբրև զդրախտ՝ պըտղաւե տեալ՝
 380 Զմեծն անտիոք՝ յինքն զբաւեալ՝
 եղբօր դըստերն՝ իւրոյ տու եալ՝
 078 Այն որ ուռբէն՝ եղև ծը նեալ՝
 որ և բըրինձ ըն կոչե ցեալ՝
 Յարասուս՝ գաւառն ե կեալ՝
 և պաղրսայ՝ դղեկին տի յրեալ՝
 Իմաստութիւն՝ հնարաւո յրեալ՝
 և ըզ լամբրոն՝ յինքն ընկա լեալ՝
 Սուլտանըն մեծ՝ գամրաց շար ժեալ՝
 որ քայքայուզն՝ էր անուա նեալ՝
 'ի արքային՝ վերայ ե կեալ՝
 զկասպան դըղեակ ըն պաշա յրեալ՝
 Իսկ Թագաւոր ըն քաջա ցեալ՝
 ընդդէմ նորա՝ զօրօք ե լեալ՝
 Սահայն զօրացն՝ անմըտա ցեալ՝
 և արքային՝ ոչ մընա ցեալ՝
 Այլ յերև ին՝ 'ի մարտ մը տեալ՝
 և յայլազգեաց ըն պարտե ցեալ՝
 Յուլիք 'ի սուր՝ եղեն մատ նեալ՝
 այլքն կասպով գերի վա յրեալ՝

Ուստի ներհանն՝ արիա ցեալ 390

և ըզ կապան՝ բերդին պըն դեալ ։

Արքայն այսու՝ ոչ տըխրե ցեալ ։

և ոչ վատթարս՝ ինչ խորհեցեալ ։

Այլ ըզ մնացեալս ըն ժողո վեալ ։

և ՚ի գամիրս՝ ասպատա կեալ ։

Ըզ սուլտանին՝ աշխարհ գե րեալ ։

և աւարաւ՝ բազմաւ գար ծեալ ։

Ջհամբաւ չարեաց ըն նա լու եալ ։

և յիւր աշխարհն՝ անդրէն գարծել ։

Ընդ արքայի՝ երդումն ե դեալ ։

և ըզ գերեալս ըն գարծու ցեալ ։

Յիշխանութեան՝ արքայն կա ցեալ ։

երկոտասան՝ ամ աւար տեալ ։

Եւ թագաւոր՝ հայոց օ ծեալ ։

քան և երկու՝ ամս տի րեալ ։

Որում վախճան՝ կենացն ե կեալ ։

զիշխանսն առ ինք ըն ժողո վեալ ։

Ջատան իշխան՝ մի պայլ ե դեալ ։

զդուստրն ՚ի նա՝ յաւանդ տուեալ ։

Ինքն ՚ի քս՝ փոխադար ծեալ 400

և ՚ի յսկներ՝ ուխտըն թա դեալ ։

008 Մասն ինչ 'ի սիս' քաղաք բերեալ ◦
և 'ի վերայ' տաճար շին նեալ ◦
Ապա յատանն' եղև սպա նեալ ◦
և կոստանդին ըն պայլ ե դեալ ◦
Որ արքային' ազգ էր ե դեալ ◦
զգուստր արքային' առ ինքն առեւ ◦
Ջայն որ ժառանգ' էր մընա ցեալ ◦
արքայութեան' հօրն ըսկը սեալ ◦
Ջբարեբարոյն' և զսրբա սնեալ ◦
զապէլ անուէն' վերաձայ նեալ ◦
Որոյ իշխանքն' հնազան դեալ ◦
երդմամբ պարոն' ըղնա ե դեալ ◦
Այլ խռովութիւն յերկիրն անկեալ ◦
քանզի ուրբէն' բըրինձն եկեալ ◦
Բազում իշխանս' 'ի յինքն յարեալ ◦
և զսէրութեան' թեկն ա ծեալ ◦
Նախ ըզ տարսոն' յինքն գրաւեալ ◦
այլ և 'ի սիս' զձեռն ձր դեալ ◦
410 Իսկ կոստանդին' զօրօք ե լեալ ◦
և 'ի վերայ' նորա դի մեալ ◦
001 Եւ 'ի տարսոն' զբուամբ ա ծեալ ◦
զնա և զիշխանսն' իւր հնազանդեալ ◦

Չամենեւեան 'ի բանտ ար կեալ՝
որք և անդրէն' իսկ վաղձա նեալ՝
Եւ կոստանդին ըն զօրա ցեալ՝
զպարոնու թիւն ըն պինտ կա լեալ՝
Չեկեղեցիս' բարձրացու ցեալ՝
և զպաշտօնեայս' նորա պատուեալ՝
Չոր հայրապետ' յայնժամ կացեալ՝
տէր յոհաննէս' վերաձայ նեալ՝
Սա վեցերորդ' է համա ընտալ՝
'ի ներսեսէ սրբոյ սկը սեալ՝
Չի երջանիկս' այս յիշե ցեալ՝
յորմէ ըզ բան ըս մեր նիւթեալ՝
Իբր 'ի վաղձան' մահու հա սեալ՝
կենաց 'ի կեանս' վերափո խեալ՝
Ըզ տէր գրիգոր' փոխան օ ծեալ՝
այն որ տղայ' մակ անուա նեալ՝
Որ էր տեսլեամբ' շնորհազար գեալ՝ 420
և յաղթանդամ' էր հաստատեալ՝
Տէր գրիգորիս' ըզ սա փո խեալ՝
որ քարավէժ յետոյ է ղեալ՝
Եւ տէր գրիգոր' զհետ նրս տեալ՝
որ ապիրատն' էր մակ ձայ նեալ՝

Եւ յետ փոխման՝ տորա կա ցեալ՝
 տէր յովհաննէան՝ նախ յիշեցեալ՝
 Ընդ որ արքայն՝ լեռն վի ճեալ՝
 և զտէր դաւիթն՝ փոխան եղեալ՝
 Իսկ սա զերկուս՝ ամս հով ուեալ՝
 և առ հովիւ ըն քաջ փո խեալ՝
 Ընդ յովհաննու՝ արքայն հաշ տեալ՝
 և ՚ի յաթուռ ըն հաստա տեալ՝
 Ապա արքայ՝ հիւանդա ցեալ՝
 որով զվախճանն՝ իսկ ընկա լեալ՝
 Հայոցս անբաւ՝ սուգ նա թողեալ՝
 և ինքն առ տէր վերափո խեալ՝
 Փոքր ինչ յետոյ՝ և նա մե ուեալ՝
 տէր կոստանդին՝ փոխանոր դեալ՝
 430 Որ ընդ իշխանս ըն գուճա րեալ՝
 և գործ բարի՝ յառաջա դրեալ՝
 094 Ըզ կոստանդեայ՝ որդի ա ուեալ՝
 զայն որ հեթուճն՝ էր անուանեալ՝
 Ընդ զապէլի զուգաւո րեալ՝
 որ արքայի՝ ժառանգ մնա ցեալ՝
 Զհեթուճ արքայ՝ հայոց օ ծեալ՝
 ոսկի թագիւ՝ զնա պըսա կեալ՝

Եւ գաւաղան՝ ոսկւով օ ծեալ օ
'ի գունտ ոսկի՝ ընդելու զեալ ։
Զայն 'ի յաշոյ՝ ձեռին ե գեալ օ
Տոբուել զգ գունդս՝ հայկայ սընել ։
Եւ բարձր գահոյս՝ նմա տու եալ օ
յոսկի աթոռ՝ բազմեցու ցեալ ։
Առնել իրաւ՝ մարդկանս զըր կեալ ։
Փըրկել զաղքատս՝ անիրաւ եալ ։
Սա արժանի՝ թագաւո ըեալ օ
և ամենայն՝ շնորհօք լը ցեալ ։
Տեղեամբ գեղոյ՝ վայելչա ցեալ օ
և հոգևոցն յոյժ՝ պայծառա ցեալ ։
Յուզիլ հաւատոս՝ արմատա ցեալ օ 440
'ի բարի գործ ըս վըկայ եալ ։
Յոյժ ողորմած՝ և գըթա ցեալ օ
և յիրաւունս ըս հաստա տեալ ։
Յամենեցունց՝ շնորհս գը տեալ օ
ինքն 'ի պարգևս՝ առատա ցեալ ։
Իսկ թագուհին՝ զապել կո չեալ օ
գըշտոյական՝ շըքով պատու եալ ։
Զի արքային՝ հարապատ լեալ օ
և շնորհաւոր՝ գուտոր ծը նեալ ։

Ընդ արքայի՛ զուգաւո ըեալ օ
 և ընդ նմին՛ Թագաւո ըեալ ։
 Սա առաւել՛ բարեպաշտ լեալ օ
 և հաւատովն՛ յոյժ բարձրա ցեալ օ
 Սիրով յաստուած՛ էր միա ցեալ օ
 և երկիւղիւ՛ տեառըն խրա տեալ ։
 Բարի գործովք՛ էր զարդա ըեալ օ
 և աղօթիւք՛ մաքրազար դեալ ։
 ԶխոնարհուԹԷ՛ զարդն զգե ցեալ օ
 զպարկեշտուին՛ նախապատու եալ ։
 450 Եւ աստուծով՛ պըտղաւէտ լեալ օ
 և օրհնուԹԷ՛ օրգիս ծը նեալ ։
 Բարենշան՛ յազգէ սե ըեալ օ
 աստուածային՛ շնորհօք լը ցեալ ։
 Նախ ըզ լեոնն՛ բարեպաշ տեալ օ
 որ Թագաւոր՛ է այժմ օ ծեալ ։
 Ապա զԹորոսն՛ երջանկա ցեալ օ
 որ և արեամբ՛ նահատա կեալ ։
 Այլ և դըստերըս հինդ ծը նեալ օ
 և ըռուբէն՛ տղայ վաղճա նեալ ։
 Իսկ Թագուհին՛ զկեանս աւար տԷլ օ
 ՚ի կէտ կոչման ըն ժամա նեալ ։

Ձայն 'ի յերկնից՝ ըզնա կո ջեալ օ
զոր իւր ունկամբն՝ յայտնի լուեալ ։
Եկ աղաւնի՝ իմ ասա ջեալ օ
Եկ սիրելի՝ իմ կատա ջեալ օ
Իսկ նա յորժամ՝ զայս ձայն լուեալ օ
զուարթագին՝ սըրտիւ բերկրեալ ։
Տեսլեամբ կերպին՝ զուարճա ջեալ օ
Ե 'ի հոգին՝ յոյժ ցնծա ջեալ օ
Մերձակայից ըն զայս ազ զեալ օ 460
Ե ընդ պատմելն՝ իսկոյն փո խեալ ։
Զհոգին 'ի ձեռն՝ տն աւան զեալ օ
զխեցին յունայն՝ երկրի թո զեալ ։
Զոր քահանայքն՝ ակումբ ա ուեալ օ
զնա օրհնութբ՝ հողոյ տու եալ ։
Արդ թագուհին՝ յերկրե ե լեալ օ
Ե առ քրիստոս՝ վերափո խեալ ։
Արքայն հեթում՝ խորհրդա ծեալ օ
վանն աշխարհին՝ որոց տի ջեալ ։
Քանզի ժրպիրհ՝ ազգ մի յայտնեալ օ
որոյ անունն՝ թաթար կո ջեալ ։
'ի հիւսիսոյ՝ կողմանց ե լեալ ։
որոյ յերկիրն՝ մուղան ձայ նեալ ։

Եւ բարկութիւնս զերկիր վա նեալ
որ ընդ ձեռամբս նորին ան կեալ
Մարգարէին՝ բանն կըրկ նեալ
Երեմիայի՝ նախ ասացեալ
Եթէ կաթսայ՝ եռանդնս ցեալ
'ի հիւսիսայ՝ կողմանց հե ղեալ
470 Ար թէպէտ յայնժամ այս ե ղեալ
պարտէր լինիլ՝ կրկին դար ձեալ
004 Արպէս չորից՝ թագաւո ըեալ
տասանցն ընդ նոյն՝ մին յաւելեալ
150 Ար նոյն և այժմ՝ այս է ե ղեալ
դարձեալ լինիլ՝ է հանդեր ձեալ
Չորս թագաւոր՝ լինի կա ցեալ
տասն՝ 'ի նոցունց՝ անտի սկը սեալ
Մինն՝ 'ի միջի՝ նոցա ե լեալ
բան առ բարձրեալն խօսե ցեալ
Եւ զօրութիւնս լինի բար ձեալ
յածորդոյն՝ յերկնից ե կեալ
Արդ առ նոսին՝ յուղի ան կեալ
արքայն հեթում՝ նախ ասացեալ
Եւ զամբս չորս՝ անդէն հա նեալ
աշխատութիւնս յոյժ տաժա նեալ

Եւ ընդ նոցին՝ դենին խընդ ընալ 500
 Բանքս սիրոյ՝ և գիր առ ռեալ ։
 Ապա փառօք՝ մեծաւ դար ծեալ 080
 Եւ ըզ բազում՝ դաւառս առ ռեալ ։
 Ըզ աաճկահան՝ զօրսն հա ընալ 480
 Եւ աշխարհի՝ նոցին տի ընալ ։
 Ըզ գերմանիկն՝ յինքն կոր զեալ ։
 Եւ զպեհեանի՝ զբռամբ ա ծեալ ։
 Եւ ՚ի Թուրքին՝ ձեռացն առ ռեալ ։
 Ըզ ՚ի վաղուց՝ էին խը ընալ ։
 Աստուածային՝ կամքն շար ծեալ ։
 Եւ հաշտ ահամբ՝ ՚ի մեզ հայ եալ ։
 Քանզի զԴրուս՝ երկնից բաց եալ ։
 Եւ զբարութիւն՝ յերկիր հեղեալ ։
 Որ և լինէր՝ պըտղաբե ընալ ։
 Իբրև զԴրախտ՝ առագա յեալ ։
 Եւ ամենայն՝ մարդ հանդու յեալ ։
 Ընդ իւր օրթովն՝ օրպէս և գրեալ ։
 Այլ զի սահաւք՝ են յայս հաս եալ ։
 Եւ զի բարիս ըն ծամա նեալ ։
 Ըտտ օրինի՝ լեցին կա յեալ ։
 Եւ աստուծոյ՝ հաճոյք գը տեալ ։

Իսկ որք մարմնոյ՝ ծառայեց զեալ և
և հեշտութեամբ՝ զհոգին լռեալ և
490 Նոքա զկենաց՝ պատճառն առեալ և
և կորստեան՝ առիթ գործեալ և
081 Որպէս մովսէս՝ ամբաստանեալ և
զհինն խորայել՝ և նախա տեալ և
Թէ յագեցմամբ՝ յակոր կերեալ և
և գիրութեամբ՝ ստուարացեալ և
470 Ըզ կերակրիչ՝ տէր ընթո զեալ և
և արարչին՝ կիցս ընկեցեալ և
Դարձեալ և այլ՝ ոմնն գրեալ և
ըզ սողոմայ՝ և եպե զեալ և
Որ մինչդեռ չէր՝ նա կործանեալ և
էր այ՝ գրախտին զու գեալ և
Բայց սողոմայ՝ զայս նիւթ առեալ և
և ՚ի չարեաց՝ խորս ընկըղ մեալ և
Քանզի կերեալ և արբեցեալ և
և չար գործովք՝ ամբարըշտեալ և
Որոց անձրեն՝ ՚ի հուր գարծեալ և
և ըզ նոսա՝ յերկրէ բարծեալ և
Չայս և զարմին՝ հայոց կըրեալ և
որ կիլկիկայ՝ բնակիչք ե զեալ և

Խաղաղութի՛ բազում գը տեալ 500
և բարութե՛ բարգաւա ճեալ ։
Բայց ՚ի պիտոյս ըն վայե լեալ ։
և յըղիութե՛ թըշնամա նեալ ։
Որպէս է գրոց՝ յիշատա կեալ ։
զորդիս մարդկան՝ և նախա տեալ ։
Զուրախութի՛ սըրտից ա ուեալ ։
և յամօթոյ՛ մասին է դեալ ։
Ոչ քաղցելոց՛ ըզ հաց բըր դեալ ։
և ոչ զմերկս՛ ըզգեցու ցեալ ։
Ոչ պանդըխտին՛ յարկ ընծայ եալ ։
ոչ նեղելոց՛ բաւական լեալ ։
Այլ զամենայն՛ ՚ի պորտ ծա խեալ ։
և զցանկութիւն՛ աճեցու ցեալ ։
Արդ զի մարմինն՛ եղև տի ըեալ ։
և զհոգին՛ ծառայ գրաւ եալ ։
Յայնժամ ծառայն՛ թագաւո ըեալ ։
որ յեգիպտոս՛ գուռզա ցեալ ։
Եւ զդամասկոս՛ բըռնադա տեալ ։
այլ և զհալպայ՛ սուլտանն նեղել ։
Եւ զամենայն՛ աշխարհ կա լեալ 510
որքան սեմայ՛ տունն անուա նեալ ։

008 Ջճառայած իննն առ ինքն ա ծեալ
 զհագարացիս ըն ժողո վեալ
 009 Զօրըս բազում 'ի յինքն յա ըեալ
 իբրև զաւագ' ծովու կու տեալ
 Արոց սուսեր' և զէն տու եալ
 և զճակատու' մարտ ուսու ցեալ
 Քրիստոնէից ընդդէմ շար ժեալ
 իբր աստուծոյ' վրէժ խընդ ըեալ
 Զծովե զերայս ըն յոյժ նե ղեալ
 և ըզբազում' ամբոցս ա ուեալ
 'ի անտիոք' մեծն հա սեալ
 և զնա հըրոյ' ճարակ տու եալ
 Ըզ մեծու թի' սորին հա նեալ
 և զմարդիկքն' 'ի սուր մա շեալ
 Եւ զորս գերի' եղև տա ըեալ
 յօտար աշխարհ' զայնս վաճառեալ
 Ասլա զերես ըն հաստա տեալ
 'ի կիլիկեայ' ուղև ըեալ
 520 Եւ առ հեթում' արքայ յը ղեալ
 և 'ի նմանէ' հարկ սլահան ջեալ
 010 Իսկ նա ըզ զորս ըն ժողո վեալ
 և 'ի յորդինն' ասպատա նեալ

Ինքն առ մուղալն՝ յուղի անկեալ՝
և օգնական՝ անտի առ ռեալ՝
Այլ մինչ դեռ չէր՝ նա ժամանեալ՝
հագարացոց՝ զօրքն հա սեալ՝
Ըզ հայոց զօրս ըն փախուցեալ՝
արքայօրդիք ըն մընացեալ՝
Որք քաշապէս՝ հանդիսացեալ՝
և բազմագոյն՝ հարուածս առեալ՝
Ապա յետոյ՝ ըզ լեոն կալեալ՝
և ըզ Թորոս ըն խողտողեալ՝
Զմեծ ըն լեոն՝ զհետ առ ռեալ՝
և ՚ի յերկիրս՝ ասպատակեալ՝
Զոր և հըրոյ՝ ճարակ տուեալ՝
և ըզ բնակիչսն՝ ՚ի սուր մաշեալ՝
Բայց ամրոցաց՝ օրոց դիպեալ՝
ամօթալի՝ լինէր դարձեալ՝
Քանզի լեոն՝ Թաքուն յըղեալ 530
և ըզ նոսա՝ սըրտասլըն դեալ՝
Այլ զհրաշագեղ՝ տաճարն այրեալ՝
որ ՚ի քաղաքն՝ ՚ի սիս շի նեալ՝
Զոր աւերմամբ՝ և հրով քակեալ՝
միայն մարդիկք ըն փախուցեալ՝

Իբրև ըզ գործս ըն վըճա ընալ օ
 որ ըստ կամաց՝ էր յաջո ղեալ օ
 Ապա փառօք՝ մեծաւ ե լեալ օ
 Եւ իւրոց՝ անդրէն դար ձեալ օ
 Հեթում արքայն՝ զօրօք ե կեալ օ
 Եւ ըզ նոսա՝ ետես ե ղեալ օ
 Թաթար զօրուն՝ հրամանս տուեալ օ
 Եւ ինքն յերկիր՝ այսր մը տեալ օ
 Թէպէտ լացեալ՝ և սըգա ցեալ օ
 այլ՝ ի յուսոյ՝ ոչ պակա սեալ օ
 Զամենեսեան՝ մխիթա ընալ օ
 Եւ ինքն յաճ՝ ապաստա նեալ օ
 Արպէս որդի՝ նորա գե ընալ օ
 արիութեամբ՝ մեծաւ լը ցեալ օ
 540 Բանդի հոգւովն՝ ոչ վըճա տեալ օ
 Եւ ոչ մարմնով՝ ըն զարհու ընալ օ
 082 Այլ գերեւոց ըն յոյս ե ղեալ օ
 զամենեսեան՝ մխիթա ընալ օ
 Զորս կերակրեալ՝ և զգեցուցեալ օ
 զոմանս առեալ և աղա տեալ օ
 Ապա զօրացն զնա տա ընալ օ
 Եւ ի սուլտան ըն հասու ցեալ օ

Գանգի նա չէր՝ ընդ զօրան եկեալ :
 այլ 'ի յերկիրն՝ իւր մընացեալ :
 Որ ըզ լևոն՝ իբրև տե սեալ :
 և զիմաստուն՝ բանսն լու եալ :
 Ըզ նա սիրով՝ մեծաւ սրատու եալ :
 և զհաշտութիւն յառաջադրեալ :
 'ի սուլտանէն՝ հրաման ա ուեալ :
 յերուսաղէմ՝ եղև մը տեալ :
 Անդ խաչելոյն՝ երկրպա գեալ :
 և թողութիւն՝ մեղաց խնդրեալ :
 Ինքն յանձրն՝ նըման ե ղեալ :
 և յեգիպտոս՝ յառաջա ցեալ :
 Եւ անտանօր՝ 'ի բանտ ա ծեալ : 550
 յորում յովսէփ՝ երբեմն արկեալ :
 Զոր քահանայք ըն ջան տա յրեալ :
 և խորհրդոյն՝ սուրբ հաղորդեալ :
 Զինքն յընթերցումն՝ գրոց եգեալ :
 և աղօթից՝ միշտ պարա պեալ :
 Առ որ գըթած՝ աստուածն հայ եալ :
 և ըզ սուլտանն՝ 'ի գութածեալ :
 Երեանամեայ՝ էր սա ե ղեալ :
 յորժամ կրիցս՝ այս հանդի պեալ :

Ամ մի և տասն՝ ամիս կա ցեալ՝
 'ի յեգիպտոս՝ պանդըխտա ցեալ՝
 Ապա երդմամբ՝ դաշինս ե դեալ՝
 ընդ լեռնին՝ որ անդ ե ղեալ՝
 Նովալ 'ի հայր՝ նորին երդուեալ՝
 և ըզ հաշտութիւն ըն կատարեալ՝
 Իսկոյն ըզ նա՝ պատուով հան եալ՝
 մեծաւ փառօք՝ և արծա կեալ՝
 Իբրև առ հայր՝ եղև ե կեալ՝
 լինէր աշխարհ՝ ըս նորո դեալ՝
 560 Որ բովանդակ՝ ընդգէմ ե կեալ՝
 և ցընծութեամբ՝ ըզ նա տեսեալ՝
 Զորս նոյնժամայն՝ ողջագու ըեալ՝
 և յաստուծոյ շնորհս՝ ընկա լեալ՝
 Ապա արքայն՝ յոտն կա ցեալ՝
 և քրիստոսի երկրպա դեալ՝
 Զի զիւր հայցուածս ըն կատարեալ՝
 և ըզ լեռն՝ 'ի յինքն տու եալ՝
 Ըզ հայրապետն՝ յառաջ կո ջեալ՝
 և կոստանդեայ՝ յաշորդ ե դեալ՝
 Այն որ յակորն՝ էր անուա նեալ՝
 և գերագոյն՝ յոգունց գը տեալ՝

Զամենեան՝ ընդ իւր առեալ
 և ըզլեոն՝ յոյժ թախան ձեալ
 Յիւր նախնական՝ աթոռն եղեալ
 և զտէրու թիւնն՝ ՚ի նա յանձնեալ
 Ապա կըրկին՝ զորդին ստի պեալ
 զի թագաւոր՝ լիցի օ ծեալ
 Զոր նա բնաւին՝ յանձն չառ եալ 083
 Թէ և բազում՝ անգամ հարկեալ
 Արդ մինչ արքայն՝ էր զուարճացեալ 570
 զորդին պարոն՝ հայոց տե սեալ
 Յայնժամ ՚ի վեր՝ ՚ի նմա ելեալ
 յորմէ վաղձան՝ կենացն եկեալ
 Ուստի զըղջմամբ՝ մեծաւ լըցեալ
 և բարու թիւն՝ մեծ գործ եղեալ
 Ըզ միանձանց՝ կարգ ընկալեալ
 զանուէն մակար՝ վերաձայնեալ
 Արքայն զաստի՝ կեանս վճարեալ
 և առ անմահ՝ արքայն փոխեալ
 Զոր օրհնութեան՝ երգով բարձեալ
 և ՚ի դրազարկ ըն հանգուցեալ
 Պարոնն այնքան՝ մեծ սուգ առեալ
 մինչ մահու չափ՝ հիւանդա ցեալ

Որ յամենից՝ աղաչեց ցեալ օ

փութով լինիլ՝ թագաւո ըեալ ։

Նա առ ժամայն՝ ոչ հաւա նեալ օ

և յումեքէ՝ ոչ սիւս փեալ ։

Ջերիս ամիսս՝ սուգ արա ըեալ օ

տըկար անձամբ՝ և վըշտա ցեալ ։

580 Ասլա նոքա՝ որք բըռնա ցեալ օ

և աշխարհի՝ էին տի ըեալ ։

Որ յեգիպտոս՝ սուլտան կա ցեալ օ

և այն որ խանն՝ էր անուա նեալ ։

Եւ այլ դրացիք՝ որ մերձ ե ղեալ օ

և ՚ի յազգաց՝ գըլուխ նըս տեալ ։

Սիրոյ սլատգամ՝ առ նա յը ղեալ օ

զի եղիցի՝ թագաւո ըեալ ։

Յորոց հարկեալ՝ և հաւա նեալ օ

և զբովանդակ՝ հայք ժողովեալ ։

Եւ հայրապետն՝ անդրէն ե կեալ օ

զեկեղեցւոյն՝ լութիւն բե ըեալ ։

Որք ՚ի տարսոն՝ միաբա նեալ օ

և անդանօր ըզ նա օ ծեալ ։

Յորոյ վերայ՝ հոգին ի ջեալ օ

տանս թորգոմայ՝ թագաւո ըեալ ։

Եւ գունտ ոսկի՝ ցուպ յորի նեալ 008
 յաջոյ ձեռին՝ այն ընծայ եալ 0
 Նովաւ հովուել ըզ գուշա ցեալ 0
 զհօտ բանաւոր՝ աստուածա ըեալ 0
 Լեոն յաթոռ՝ նախնեաց նրս տեալ 0 590
 և ամենից՝ պարգև բաշ խեալ 0
 Եւ որք նրմա՝ էին սխա լեալ 0
 ՚ի բովանդակ՝ սրբոտէ շնորհեալ 0
 Անհամեմատ՝ առատա ցեալ 0
 և զարքունիսն՝ ընդարձա կեալ 0
 Զստաաւորսն՝ աճեցու ցեալ 0
 որք ՚ի պալատ՝ անդր կա ցեալ 0
 Այլ և զսեղանն՝ յընդարձա կեալ 0
 որով աղքատք ըն կերակ ըեալ 0
 Եւ ամենայն՝ ոք յագե ցեալ 0
 ՚ի կերակրոցն՝ զոր պատրաստեալ 0
 Զայս ինչ սահման՝ արքայն առեալ 0
 ՚ի յոր տեղի՝ որ հանդի պեալ 0
 Զամենեօեան՝ որ անդ դի պեալ 0
 ՚ի յարքունուստ՝ իսկ կերակրեալ 0
 Լինէր բազում՝ այս պատա հեալ 0 010
 զի ՚ի բացեայ՝ ուրեք ե զեալ 0

600 Յոր բովանդակ՝ զօրուն ե կեալ
և այլ բազումք՝ որք ժողո վեալ
Ընդ ամսօրեայ՝ աւուրս յա մեալ
և պիտոյից՝ ոչ հոգա ցեալ
Ձի յարքունուստ՝ պէտս լը ցեալ
առատապէս՝ և վայե լեալ
Եկեղեցեաց՝ սարգև բաշ խեալ
քան ըզ նախնեացն՝ առաւելեալ
Վարդապետաց՝ տուն յարմա րեալ
զուստ մեականսն սիրով պատուեալ
Եւ առանձին՝ սարգև շնոր հեալ
զոր վարդապետն էր պատուիրեալ
Եւ անխափան՝ զայն հատուա տեալ
նա և գրով՝ արձանա գրեալ
Ձթոշակ զօրացն՝ աճեցու ցեալ
քան զոր յառաջն՝ էին կա լեալ
Եւ այսպիսի՝ բարս ըստա ցեալ
յամենեօին՝ բարերա րեալ
էր հեզու թեամբ՝ առաւել լեալ
երկայնամիտ՝ և ժուժկա լեալ
610 Բաղցրատեօիլ՝ և զուարձա ցեալ
պարկեշտաւ թեամբ՝ փառաւորեալ

Էր ողորմած՝ առ կարօ տեալ
և ունկրնդիր՝ առ բողոքեալ:
Որովք էին՝ զուարճա ցեալ:
տուներս հայոց՝ և նորո գեալ:
Արդ ըսկզբանաչարն տե տեալ:
և ընդ սրմա՝ պատերազ մեալ:
'Ի փորձ կրուռոյ՝ ըզ սա հայ ցեալ:
որպէս երբեմն՝ զյորն ա ուեալ:
Սակայն թէպէտ՝ ըզ սա փոր ձեալ:
և յոգնակի՝ վիրօք լը ցեալ:
Այլ յոյժ անշարժ՝ զարքայս գտել:
որ և քան զյոր՝ առաւել լեալ:
Արդ զփորձանս ըն յիշե ցեալ:
փոքր ինչ՝ ի ձեռն՝ առից ճա ուել:
'Ի նախ չարէն՝ չարքըն շար ժեալ:
և նենգութի՝ սրմա նիւ թեալ:
Որ մեծամեծ՝ իշխանք կա ցեալ:
և ազգականք՝ սորին ե ղեալ:
Զորոց զսորհուրդն՝ վաղ իմա ցեալ: 620
և ի յաժ՝ ասպաստա նեալ:
Միայն զամբոց՝ նոցին ա ուեալ:
և ըզ նոսին՝ ազատ թո ղեալ:

Արք 'ի տեառնէ՝ փոխարի նեալ՝
 իւրաքանչիւր՝ ոք զոր խոր հեալ՝
 Յետ այսորիկ՝ զօրօք շար ծեալ՝
 յեգիպտոսէ՝ սուլտանն ե լեալ՝
 Ար յարքայէն հեթմոյ սկը սեալ՝
 յաւուրս սիրոյ՝ դաշինս ե դեալ՝
 Այժմ իւր երդմանն՝ ստուենգա նեալ՝
 և վերստին՝ այսրէն ե կեալ՝
 Եւ ոչ նախկին՝ ազդ արա ըեալ՝
 այլ թագնաբար ասպատա կեալ՝
 Նա և աստի՝ զարասն ա ուեալ՝
 և ըզ թուրքման ըն ժողո վեալ՝
 Արք 'ի վաղուց՝ հովիւք ե կեալ՝
 խաշնադարմանք՝ և անդ ձմերեալ՝
 Նոքա տեղեակք՝ երկրիս ե դեալ՝
 զիւ և ըզ մուտ՝ մեր իմա ցեալ՝
 630 Արք և 'ի նա՝ եղէն յա ըեալ՝
 զբոլոր երկիրս՝ ասպակա նեալ՝
 630 Բիւրապատիկ՝ չարիս գոր ծեալ՝
 քան զառաջինսն՝ որք և պատ մեալ՝
 Զի 'ի լերանցն՝ 'ի վայր բե ըեալ՝
 զխաշն և զմարդիկ՝ ուր թագուցել՝

Եւ բովանդակ՝ ՚ի տուր մա շեալ՝
 զորս ՚ի դաշտաց՝ վայրս գը տեալ՝
 Բայց թէ յամրոց՝ ոք բընա կեալ՝
 և կամ ՚ի գղեակ՝ ուրեք գա ղեալ՝
 Նոքա միայն՝ եղեն զեր ծեալ՝
 այլքն ամենայն՝ ՚ի բուռն ան կեալ՝
 Զերկիրս զայս՝ շրջապա տեալ՝
 և բովանդակ՝ հըրոյ տու եալ՝
 Եւ զտարսոն՝ մեծն աւե րեալ՝
 զերևելին՝ և զհըռչա կեալ՝
 Զսքոյն սոփիայ՝ զտաճարն այ րեալ՝
 և զքաղաքն՝ յաւար ա ուեալ՝
 Եւ այսպիսի՝ չարիս գոր ծեալ՝
 և ողջութի՛ն՝ աստի ե լեալ՝
 Արքայն լեոն՝ սըրտապըն ղեալ՝ 640
 պատերազմել՝ յանձին կա լեալ՝
 Այլ զնա իշխանքն՝ յետս նահանջել՝
 քանզի սակաւ՝ զօրք էին լեալ՝
 Բայց զաւերուծն՝ երկրին տե սեալ՝
 և տըրտմութի՛ն՝ մեծաւ լը ցեալ՝
 Զամենեսեան՝ միսիթա րեալ՝
 և պարգևօք՝ քաջալե րեալ՝

Մինչ փորձութես՝ այս ժուժկալեալ
 և սակաւ ինչ՝ ոգի առ նեալ։
 Ապա որդի՝ մի իւր մեռնալ
 որ սակաւուց՝ այնպէս ծընեալ։
 Եւ ինքն՝ ի ցաւ ըս մեծ անկեալ
 յորմէ հաղիւ եղև զեր ծեալ։
 Եւ յայս ցաւոցս՝ միջի կացեալ
 նորին և դուտորը մի մեռնալ։
 Բայց յայտմանէ՝ նա ոչ կացեալ
 և ոչ վատթար՝ ինչ խոր հեցեալ։
 Այլ ի յաճ՝ ապաւիտեալ
 և գոհութիւն՝ զփորձն տարեալ։
 650 Ապա և այլ՝ փորձից դիպեալ
 առ հասարակ՝ երկիրս շար ծեալ։
 Զի մարդամաս՝ սաստիկ եկեալ
 և զսինկիքորսն՝ ի բաց բարձեալ։
 Եւ անպըտուղ՝ երկիր եղև զեալ
 մինչ զի պիտոյս ըն նուազեալ։
 Յայնժամ արքայն՝ քաջալեւորեալ
 զամենեւեան՝ և յուսադըրեալ։
 Ար և զյորբայ՝ բանն սասցեալ
 և զանուկ տեառն՝ օրհնարաւ նեալ։

Քանզի 'ի տեառնէ՝ ասէ տու եալո
 և 'ի նմանէ՝ դարձեալ առ եալո
 Մերկ յարգանդէ՝ եղաք ծը նեալո
 և մերկանդամ՝ յերկիր թաղեալո
 Յայնժամ բարձրեալն՝ ամ տե սեալո
 զմարգարէին՝ բանըն լը ցեալո
 Եւ բարու թէ՛ սկիզբն արաբեալո
 մեզ 'ի ցաւոց՝ միջի բնա կեալո
 Զստուեր մահու՝ 'ի յայգ փոխեալո
 լատ ովսէի՝ նախաճառ եալո
 Եւ ընդ հայոց՝ ազգս հաշտեալո 660
 որ յոյժ խախտեալ և տառապեալո
 Սկիզբն բարեաց՝ մեզ զայս արկեալո
 որ զմեր արքայս՝ զօրացու ցեալո
 Զի սուլտանին՝ զօրքն դարձեալո
 զերկիրըս մեր՝ ասպատակեալո
 Որոց արքայն՝ ընդդէմ ելեալո
 զամենեւեան՝ յաղթահարեալո
 Զառ և զաւար՝ նոցին առ եալո
 և խընդու թէ՛ մեծաւ դարձեալո
 Աւստի սուլտան ըն զայս լուեալո
 որ յեգիպտոս՝ լինէր տիբեալո

Յարքայն լեռն՝ դեպոյան յը ղեալօ
 երդումն և սէր՝ ընդ սա ե դեալօ
 Եւ այս համբաւս՝ առատա ցեալօ
 մինչև յեղան ըն ժամա նեալօ
 Ձէն և սուսեր՝ սըմա յը ղեալօ
 Է՛ի պատերազմ ըն յորդո ղեալօ
 Յայնժամ և ազգն՝ որ թուրք կոչելօ
 որք՝ ի գամիրս՝ էին տի ղեալօ
 670 Ընդ մուղալին՝ լըծով մը տեալօ
 որպէս ըզ մեզ՝ և հնազան դեալօ
 000 Երբա ըզ մեզ՝ չարախօ սեալօ
 և յեղանին՝ յաչաց հա նեալօ
 Զնտա սսկւով՝ կուրացու ցեալօ
 մինչ ընդ տաճիկս ըն միա ցեալօ
 Ապա զսորհուրդն՝ ՚ի գործ արկեալօ
 և յայտնապէս՝ ամբաստա նեալօ
 Սակայն յարդեանց ըն վերջա ցեալօ
 և մեծապէս՝ իայտառա կեալօ
 Յայնժամ մուղալ՝ ազգն շար ժեալօ
 և ըզնոսին՝ ՚ի սուր մա շեալօ
 Մեր արքայիս՝ պարգև յը ղեալօ
 և առաւել՝ շնորհակալ լեալօ

Ի յայտմանէ՝ սա ոյժ ա ուեալ օ
 և ՚ի Թուրքաստան՝ ասպատակեալ ։
 Բազում աւար՝ անտի ա ուեալ օ
 և խընդու թի՛ք՝ աստէն ե կեալ ։
 Որով դրացիք՝ մեր զայս լու եալ օ
 որք Թագաւորք՝ կամ բըռնացեալ ։
 Յոյժ զարմացեալք՝ եղեն և ապշեալ օ 680
 խաղաղու թի՛ք՝ ընդ մեզ առ թեալ ։
 Սակայն արքայս՝ ոչ յիշե ցեալ օ
 զչարիս նոցա՝ զոր գործե ցեալ ։
 Այլ ՚ի բոլոր՝ սըրտէ Թա դեալ օ
 և ընդ նոսա՝ սիրով կա պեալ ։
 Զի եր հոգևով՝ բարեպաշտեալ օ
 և բարու թե՛ք՝ գործովք լը ցեալ ։
 Որ ՚ի փորձանան՝ ոչ կասե ցեալ օ
 և ՚ի բարիան՝ ոչ փրբա ցեալ ։
 Այլ ըստ կամաց՝ տեառըն կա ցեալ օ
 և ուղղակի՛ Թագաւո րեալ ։
 Որ և երիս՝ որդիս ծը նեալ օ
 նախ ըզ հե՛թում՝ անդ բանկա ցեալ ։
 Զայն որ յիմաստ՝ գրոց կըր թեալ ։
 և յիմաստից՝ գործըս վար թեալ ։

Երկրորդ զթորոս ըն կոչեց ցեալ
 նա և սըմբատ՝ երրորդ ե ղեալ
 Եւ կենակցի՝ բարւոյ դի պեալ
 որում կեռան՝ վերածայ նեալ
 690 Ար հաւատով՝ պայծառա ցեալ
 և մաքրութե՝ գործովք լը ցեալ
 087 Այսպէս արքայ՝ յերկրի կա ցեալ
 և յաստուծոյ՝ հաճոյա ցեալ
 200 Քոր պահեցէ՝ տէր յերկա ըեալ
 խաղաղութե՝ թագաւո ըեալ
 Արդ՝ ի լուսնի՝ այսր բա նի
 փոքր ինչ և այլ՝ բան յաւել ցի
 Քոր վերագոյն՝ աստ յիշե ցի
 ըզ գալ տաճկացն՝ յայսմ աշխարհի
 Արք ըզ տաճար ըն տէրու նի
 և ըզ նըշանս՝ սըրբոյ խա չի
 Այլ և զպատգամս ըն կենդա նի
 Կրովք տուեալ՝ յեկեղե ցի
 Եւ զամենայն՝ նիւթ պատուե լի
 որ՝ ի խորհուրդ՝ վերաբե ըի
 Ձեռք իւրեանց՝ աղտեղա լի
 և բարբառովըն գարշե լի

Շօշափեցին՝ բոցով կրա կի •
 և խօսեցան՝ բանս անբա ըի •
 Զերկըրպագուս ըն քրիստո սի • 700
 մաշեալ 'ի սուր՝ տարան գե ըի •
 Քրիստոնէից ըն զայս կը ըեալ •
 և մեծապէս՝ յոյժ գայթակ ղեալ •
 Սէսք մեղմագոյն՝ ընդդէմ բե ըեալ •
 և աստանօր՝ տարակու սեալ •
 Այլք մուկեկան ըս բարբա ռեալ •
 և անուղղայս՝ հակառա կեալ •
 Զի են մըտօք՝ յոյժ կուրա ցեալ •
 և հաւատով՝ տըկարա ցեալ •
 Ասեն զի՛արդ՝ է ճըշմար տեալ •
 այս դատաստան՝ որ մեզ հա սեալ •
 Մի՛ թէ միայն՝ մեք մեղու ցեալ •
 քան զորս յերկրի՝ են բընակեալ •
 Զի յամենից՝ առանձնա ցեալ •
 եղսք այսպէս՝ խայտառա կեալ •
 Սամ թէ տաճիկն՝ արդար է ղեալ •
 յորոց 'ի ձեռըս մեք մատ նեալ •
 Ուք չար գործովք՝ են աղտե ղեալ •
 և 'ի հաւատս՝ ամբարըշ տեալ •

- 710 Բայց այնպիսին՝ զայս ծանի ցէ՝
որ հրամայեալ՝ է՝ ի տեառ նէ՝
Թէ աշտարակն՝ որ անկեալ է՝
'ի սելովամ՝ և սպանեալ է՝
Զութուտասանցն՝ որ դիպեալ է՝
այն ըստ մեղաց՝ նոցին ոչ է՝
Կամ որք եկին՝ 'ի գալի լէ՝
զոր պիղատոսն՝ ըսպանեալ է՝
Այս փոխարէն՝ չարեաց ինչ է՝
կամ հատուցուին՝ առ 'ի տեառնէ՝
Այլ Թէ որ ոչ՝ ասպաշխա րէ՝
զնմանագոյն ըս այնց կրես ցէ՝
Զի զոր սիրէ՝ տէր խըրա տէ՝
զընդունելի՝ որդին տան շէ՝
Արդ այս խըրատ՝ մարդկան տուեալ՝
որք հաւատով՝ բարեպաշտ լեալ՝
Մի՛ 'ի հաւատըս ճըշմար տեալ՝
լինիլ միայն՝ վըստահա ցեալ՝
Այլ և զբարի՛ գործն և զընտրեալ՝
ընդ հաւատոյն՝ միաւո րեալ՝
720 Բանդի հաւատք՝ ասի մե րեալ՝
որ՝ 'ի գործոց՝ ունայնա ցեալ՝

Այլա թէ ոչ՝ բանդագու շեալ օ
 լիցի 'ի մեղս՝ անզրդւա ցեալ ։
 Նա գիտասցէ՝ զինքըն տան շեալ օ
 և զփոխարէն՝ գործոցն առ առեալ ։
 Ասմ յաշխարհի՝ ատտէն գը տեալ օ
 կամ յահաւոր՝ ատեանըն լեալ ։
 Զի ծանկցէ՝ մարդ հաւաս տեալ օ
 թէ է ան՝ որ յայց ե լեալ ։
 Իսկ բարեպաշտն՝ որ մատնե ցաւ օ
 ամբարշտին՝ և տանջե ցաւ ։
 Այս 'ի բազում՝ իրաց ցու ցաւ օ
 'ի ներկայից՝ և որ գրե ցաւ ։
 Զի յարքայէ՝ որ դատե ցաւ օ
 սրով ածել՝ նըմին գը ըաւ ։
 Այն սիրելոյ՝ գործ ոչ ե դաւ օ
 և կամ արդար՝ յայն կոչե ցաւ ։
 Այլ անարգեալ՝ վըճիւն և դաւ օ
 դառն դահճին՝ հրամայե ցաւ ։
 Այս 'ի յերկրի՝ բնաւորե ցաւ օ 730
 և 'ի վերուստ՝ տնտեսե ցաւ ։
 Զի եգիպտոս՝ որ տանջե ցաւ օ
 չար հրեշտակօք՝ լինիլ գրե ցաւ ։

Կամ իտրայէլ՝ որ պատժեցաւ զ
 քաղղէացւոյքն՝ և գերեցաւ :
 Այլ թէ զտաճարս՝ ամայ ին
 և զփրկականն՝ նըշան խաչին :
 Ա՛ճ մատնէ՝ ամբարըշտին :
 յանարգութի՛ տալով նոցին :
 Եւ այս յայտնի՛ ուղղամբ տին :
 որ աստուծոյ՛ է սիրեւիւն :
 Քանզի տաճար՝ ըզմեզ նըմին :
 ասէ անսուտ՝ բան հրամա նին :
 Արդ թէ տաճար՝ եմք աստուծոյ :
 և ընդունակ՝ հոգւոյն սրբոյ :
 Յորժամ մարմինս՝ տիրէ հոգւոյ :
 և սիրէ զչար՝ փոխան բարւոյ :
 Յայնժամ զի չեմք՝ նըմա պիտոյ :
 զմեզ եղծանէ՛ բանն աստուծոյ :
 740 Այլ և զտաճար՝ անուան իւրոյ :
 քակէ ըստ մեր՝ վատթար գործոյ :
 Եւ զսրբութիւնն՝ զորս քակտէ :
 ըզբարկուին՝ իւր մեզ յայտնէ :
 Զի օգնութիւնն՝ ՚ի նոցա նէ :
 ՚ի յաշխարհի՛ մեզ տուեալ է :

Յորժամ զնոսա՝ ՚ի բաց բարձ ցէ՝
զի՛նչ փրկուլթէ՝ մեզ յոյս կացցէ՝
Զի թէ զանպարտս ըն պատժի ցէ՝
մեղուցելոց ըն զինչ տա ցէ՝
Նա և այսու՝ յայտնէ նո ցին՝
որք ՚ի զըննին՝ միշտ անկա նին՝
Յիշատակէ՝ զիսրայէլ Տին՝
զոր ինչ ՚ի հնումն՝ ախտանայ ին՝
Զի անխըտիր՝ մեղանչէ ին՝
վրատահացեալք՝ ՚ի տաճա րին՝
Ուստի հրամանն՝ անձայ ին՝
զաւերն ՚ի նա՝ ասաց նախ կին՝
Զոր և արդեամբք՝ կատարե ցին՝
քաղդէացիքն՝ յորժամ ե կին՝
Քանզի զտաճարն՝ անձայ ին՝ 750
յաճիւն հրոյ՝ փոխարկե ցին՝
Ըզ սըրբութիս ըն պըղծե ցին՝
և ըզ նուէրան՝ անարգե ցին՝
Այս օրինակ՝ բարեպաշտին՝
անշարժ մընալ՝ ՚ի մէջ մարտին՝
Ոչ գայթակղիլ՝ յերևե լին՝
այլ ակնարկել՝ յիմանա լին՝

Պընգիւլ 'ի յոյսն՝ անձայ ին :
 և ակնուհիւլ՝ ելից փոր ճին :
 Զըղմամբ դառնալ՝ առ 'ի բա ըին :
 շահել ըզ կեանս՝ անտըրտմա գին :
 Կամ յաշխարհի՝ աստ 'ի մար մին :
 Կամ յանվաղձան՝ յաւիտե նին :
 Որոյ մասին՝ արժանաս ցի :
 լեն արքայն՝ հայոց զար մի :
 Եւ յարմարող՝ այսմ բա նի :
 այլ և զսա՝ վերծանո ղի :
 Ըզ փառս անձանց՝ որ երբա կի :
 անձութե ըն միա կի :
 Որ է օրհնեալ՝ յամենայ նի :
 այժմ և անբաւ՝ յաւիտե նին :

[Faint, mostly illegible text in Armenian script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Գողթսա ներքադահան՝ պատմագրական Էմեհա
յուզուխ Վարդայ՝ Ռժի Հայրապետին Տեառն
Ներսէսի կրօնընդհանր Հայոց կաթողիկոսի
տառցեալ արեառն ներսէսի լաճեցանցաց՝ որք է
դիտանայտի արարանի կէտէկէցաց ։

Շ Ա Ր Փ Ե Ա Լ Ս Տ Ի Պ Է՝

Տարկ տէրու նի ։
Ըղ շարադրուին՝ իմոյս բա նի ։
Նիւթ գողթսաի՝ տալ յապառ նի ։
Տօրն որ արժան՝ վարուք պատու ի ։
Արուք ան՝ փառօք օրն նի ։
Ըստ որում Տրամանն իւր բարբառ ռի ։

որ նախ կամօք՝ ՚ի սա հա ճի :
 մինչև եղեալ գոյք աշխարհ ճի :
 Նա՛ յորովայն՝ մօր եւայ ի :
 զիւրըն գիտէ՛ և ընդու նի :
 զօրացուցիչ՝ նոցին լի նի :
 մինչ ՚ի կատարըն հասա նի :
 Ապա յանձինըս սուրբ բնա կի :
 և աշխարհի՛ նոքօք յայտ նի :
 յորժամ պատուին՝ յինքն ընդու նի :
 տէրն ՚ի ծառայսըն մեծա ըի :
 Ջոր ծանուցեալ՝ հաւատա ցի :
 ստուգեալ ՚ի գրոց՝ տեղեկա ցի :
 զմինն յընտրելոց՝ աչօք տե սի :
 գովել բանիւրս բաղձա ցի :
 Այլ զի անվարժ՝ ՚ի չափ տա ղի :
 ոտանաւոր՝ տառից կար գի :
 քերթողական՝ մեծ արհեստի :
 չեղեալ ներհուն՝ ըստ արժա նի :
 երկիւղալից՝ անձն իմ լի նի :
 թէ ճոխաբար՝ բանքըս չպատ մի :
 և գերագոյնն՝ յամենայն նի :
 հիւծեալ խօսիւք՝ փոքրըր ցուց ցի :

3

4

5

6

7

8 Բայց նա 'ի շնորհս՝ ըսքանչե լի
 յոլորտս երկրի՝ բարձր երե լի
 և թէ պատշաճ՝ գրուածք չպատմի
 տրկարուածիրս ծանի ցի
 9 Իսկ նա այսու՝ գեր սքանչե լի
 գործովք եղեալ՝ զարմանա լի
 որ վեհագոյն՝ փառօք բազ մի
 առ որ պատմող՝ բան չհասա նի

10 Բայց ըզ յետին՝ կարգն ես կա լայ
 ըզ չափ անձին՝ լռեալ ծա նեայ
 մեծախոհից՝ օրէն վար կայ
 որ ոչ յիմաստ՝ փարթամա ցայ
 11 Մըկեւ լի ճառո՝ առաջի կայ
 աշակերտաց՝ բանի նո բա
 արձան կանգնեալ՝ սրբոյն յա պա
 որք ճոխացան՝ յիմաստ նո բա
 12 Քանզի բազում՝ հոգի բազ ճայ
 տեղեկանալ՝ զայս յարա կայ
 անյագ անուանըն սէր տե՛ն չայ
 տարաշխարհիկ՝ հօտըն նո բա
 13 Թաղծեալ լի սուգ՝ նըստեալ ողբայ
 միւթարիլ՝ կարօտա նայ

յորմէ եւբէք՝ ոչ թուլա հայ օ
 թէ նըշանակ՝ վարուց չմը հայ ։
 14 Եւ թէ պատմող՝ ոք յառաջ գայ օ
 սիրողն՝ ի բանս՝ ուրախա հայ ։
 ՚ի սքանչելի՝ գործսըն ցըն ծայ օ
 և ըստփանս՝ անձին իւր տայ ։

15 v Սակայն ողբայ՝ բանս առա լին օ
 ըզ ժամանակս՝ որ է յե տին ։
 յորում անփոյթ՝ առնեն զբա րին օ
 տենչմամբ՝ ի չարըն նըկը տին ։
 16 Չըկայ ուսումն՝ ուր դեգե րին օ
 ոչ իմաստից՝ տեղք ելև ին ։
 որք ըստացան՝ զնոյն թագու ցին օ
 և խաւարին՝ զկեանս անցու ցին ։
 17 Ջի ատեցող՝ զմարդիկ տե սին օ
 և ունկնախից՝ ընդդէմ բա նին ։
 սըրտմըտութի՝ բերեալ զե ծին օ
 և չարութի՝ ըզ վիշա պին ։
 Ճարտար թողիչքն՝ ոչ կարա ցին օ
 18 ածել ՚ի սէր՝ պատուիրա նին ։
 իմաստութե՝ դեղ արբու ցին օ
 սպա յիմարք՝ ոչ զըղշա ցին ։

19 Զորքս լռքեալ՝ 'ի բաց թո ղին ։
 և զանապատ՝ տեղ սիրե ցին ։
 ընդ անմարմին՝ վարուք կա ցին ։
 և յառագատ՝ երկնից մը տին ։

20 Իսկ մին միայն՝ այժմ ընտրե ցաւ ։
 որ յընդհանուրս ծանու ցաւ ։
 ծագաց 'ի ծագս՝ երևե ցաւ ։
 պարծանք հայոց՝ տանս ցու ցաւ ։

21 Շնորհօք վրկչին՝ սա յարգե ցաւ ։
 որ և հոգւոյն՝ անօթ գը տաւ ։
 յորմէ լըցեալ՝ կատարե ցաւ ։
 և յիմաստից՝ չափըն հա սաւ ։

22 Հազարապետ՝ խորոցն ե ղաւ ։
 որ յաստուծոյ՝ է մին ցու ցաւ ։
 վարուքըն ջահ՝ պայծառա ցաւ ։
 խաւար նովալ՝ փարատե ցաւ ։

23 Երկնից 'ի կէտըն փութա ցաւ ։
 և կարապետ՝ որդւոցն ե ղաւ ։
 ուղիղ շաւիղըն յայտնե ցաւ ։
 հետևողացըս՝ դուռ ցու ցաւ ։

24 Բանիւքն աղբիւր՝ յորդ հօսե ցաւ ։
 ծիծաղապէս՝ ծաւալե ցաւ ։

25

76

28

28

29

5

մինչ ընդ աշխարհըս ծովա ցաւ ♦
 և արբուցիչ մարդկան գը տաւ ♦
 Հեզս այս հոգի՛ խոնարհե ցաւ ♦
 որ յիսուսի՛ հանգոյն ցու ցաւ ♦
 լրամբ զօրէնս՝ սիրոյ ստա ցաւ ♦
 մինչ՝ ի վերջինս՝ հաղորդե ցաւ ♦
 Ողորմութի՛ ոչ ծանծրա ցաւ ♦
 փարթամ տըրօք՝ վըշտակցե ցաւ ♦
 ճըգամբ պահոց՝ հոգիա ցաւ ♦
 մարմնոյ կրիւք՝ ոչ ախտա ցաւ ♦
 Միշտ աղօթից՝ պարապե ցաւ ♦
 խօսք ընդ անձ՝ իւր քաղցրա ցաւ ♦
 ՚ի յարտասուաց՝ ոչ յադե ցաւ ♦
 և ոչ ՚ի ծաղըրն հեշտա ցաւ ♦
 Այսպէս յառաջ՝ նըկըրտե ցաւ ♦
 վերջնոցն ողջոյն՝ ետ մուա ցաւ ♦
 մինչև վախճան՝ կեանացն հա տաւ ♦
 նա յայս վարուցս՝ ոչ թուլա ցաւ ♦

Զայսքան շնորհօք՝ այր հռչակեալ ♦
 գերապատիւ՝ պայծառա ցեալ ♦
 եկեղեցի՛ հայոց տե սեալ ♦
 ՚ի բազմադան՝ փառօրն տըռ փեալ ♦

Աստ քորդիսն՝ առ իւր կո ճեալ
 զանձուկ սիրոյն՝ յայտնի ցաւ ցեալ
 հարկիւ հրաման՝ նոցա՝ առ եալ
 առէք հովիւ՝ ձեզ քայրն ընտր եալ
 եւ զփեռաւէրորն թախան ձեալ
 նըշանացի՝ զփեռայն ցաւ ցեալ
 խորհուրդ՝ ի մի՝ ձեր ժողո զեալ
 զայն երկասէրն՝ ինձ լրծակ ցեալ
 հօրն հնազանդ՝ որդւոցն ե ղեալ
 ունկնդ ըս թք՝ գործ կատա թեալ
 ՚ի խոյզ խընդրոյ՝ մեծին ե լեալ
 փափազանօք՝ յառաջ ա ձեալ
 Ձեռքս յերկինքս տարա ձեալ
 ղիջաւմս հոգւոյն՝ յօժումս ա ձեալ
 զնա յաստիճան՝ հարցըն հա նեալ
 և հովաւ թէ՛ ցաւ ընձե ուեալ
 Աստ ըզ հօտն՝ յառաջ ա ձեալ
 աղեւանօք՝ նըին յանձ նեալ
 բանա այսպիսի՝ յառաջ բե թեալ
 և ընդ օձեալ տէրըն իս տեալ
 Ձքեղ աղաչեմք՝ շնորհօք լը ցեալ
 և յիմաստից՝ չափ ժամա նեալ

30

31

32

33

34

35

36

37

38 ✓

39

40

Լէր 'ի բաշխե՛նն՝ առատա	ցեալ ◊
այս բազմութեա՛ որ կարօ	տեալ :
Միշտ ըզ սուա՛ բանիւ խրա	տեալ ◊
մի՛ դանդաղէր՝ ըզ գուշա	ցեալ ◊
գիեա՛ զորդիս՝ մօր մեր ծը	նեալ ◊
հայրենական՝ գըթով գըր	կեալ :
Զյարկս օտարաց՝ ամրափա	կեալ ◊
գողոցն աստէն՝ մի՛ տար սո	ղեալ ◊
այսպէս հովուացըն բարբա	ռեալ ◊
որոց ձեռամբ՝ եղև սլատու	եալ ◊
և զայլ օրէնս՝ որ աստ կար	գեալ ◊
կարող ձեռինն՝ հաւատա	ցեալ :
Ներսէս սլասկն՝ ազգի մարդ	կան ◊
սլատուոյ արժան՝ այս վայել	ման ◊
որ ըստ հոգւոյն՝ յառաջ կօչ	ման ◊
նըստի յաթոռս արքունա	կան :
Կաթուղիկոս՝ ասքանա	ղեան ◊
մեծ հայրապետ՝ 'ի հայաս	տան ◊
վարժեալ յուսումն՝ օրինա	կան ◊
զպարթևականքս՝ ընդ հանրա	կան :
Ապա բըղխեալ՝ յորգահա	սան ◊
գետ նոր առատ՝ ազինա	կան ◊

առողջանէր՝ զամենե	մեան Ե
որք շրոյն կենաց՝ կարօտ արք	ման Ե
Զիւրաքանչիւր՝ հասակ մարդ	կան Ե
որք ՚ի մեղաց՝ տոչորե	ցան Ե
հոգիացոյց՝ հոսեալն այն	բան Ե
արդարու թք կանաչա	ցան Ե
Ծաղկեալ ազինք՝ մեր փրթթե	ցան Ե
երանդ երանգ՝ գունով ներ	կան Ե
՚ի նոր գարունս՝ ուրախա	ցան Ե
շքեղ փառօք՝ ճոխ փայլե	ցան Ե
Մարգագետինք՝ և խաղք ցըն	ծան Ե
յորոց անոյշ հօտ բուրե	ցան Ե
յերկնից յերկինքս վերա	ցան Ե
սք բուրվառօքըն խընկե	ցան Ե
հունկքս որ ծարաւ՝ էր թորգո	մեան Ե
զմատըռուակեւն՝ արբին ըզ	բան Ե
անախտ յերկրի՝ մարմին ստա	ցան Ե
և յերկնայնոց՝ դաս կարգե	ցան Ե
Մաքուր ազինքըն զինե	ցան Ե
և նըկըրտեալ՝ յոյժ ճըզնե	ցան Ե
՚ի յառարեզ՝ աշխարհա	կան Ե
բստ օրինի՝ յաղթօղ ԳԸ	տան Ե

41
42
43
44
45

✓ 46
✓ 47

Արբեալ մանկունք՝ իմաստա	ցան օ
՚ի հեշտութեանց՝ ոչ պարտե	ցան օ
ուրախարար՝ հօրն զը	տան օ
և զխոտացեալն՝ առնուլ չո	գան ։
ծերոցն արբեալ՝ ըզ գաստա	ցան օ
ալեացն ուղիղ՝ վարս ըստա	ցան օ
աստ ապաշաւ զըղջման կէ	ցան օ
և անդ փառօք՝ պայծառա	ցան ։

48
53

Ներսէս յադինայ տունկ բե	րեալ օ
յեկեղեցի՝ արմատա	ցեալ օ
տունկ գեղուղէ շ՝ վարսաւո	րեալ օ
և զանազան՝ պըտղովք լը	ցեալ ։
հաց հաստատիչ՝ ոգւոց ե	ղեալ օ
ամենեցուն՝ կեանքս տու	եալ օ
քաղցըր համով՝ ճաշակ շնոր	հեալ օ
որոց բանին՝ էին սո	վեալ ։

75

Ներսէս հանգոյն՝ առաքե	լոց օ
աղ համեմիչ՝ անհամե	լոց օ
թէ ոք նեխեալ՝ յիւր անդա	մոց օ
կըսկիծ արկեալ՝ արժան գե	ղոց ։

Մինչև սաստիկ՝ հարեալ 'ի խոց
 առողջացեալ 'ի խիստ ցաւոց
 ապա 'ի թիւ խստնէր այլոց
 զհաւասարեալ կարգ անդա մոց :

51

Ներսէս պայծառ՝ բոց բորբոքած
 և յաշտանակ՝ բարձրընըստ
 յընդհանրական՝ աղգըս ծաղած
 կաթուղիկոս՝ մեծ անուշահամ
 արեգական՝ տիպ նըմա նամ
 յարեւելից՝ տուն հաստա տամ :

52

Ներսէս վերին՝ խորոց գիտող
 և խորհրդոց՝ տեառըն պատմող
 կտակարանացըն թարգմանող
 ծածուկ բանից՝ բացայայտող
 հոմերական՝ տաղից չափող
 ոտանաւոր՝ տառից՝ դըրձող
 'ի հոգևորան՝ ըզնոյն տողող
 որով ըզսիրտս՝ կարծրը ճըմող :

53

58

Ներսէս տոնիցըն զարդաբեր

55

✓ եկեղեցւոյ կարգաց գը տիւն
 ✓ տէրունական աւուրց պատ միւն
 ըստ խորհրդեանն՝ երգս յօրի նիւն
 56 Մարտիրոսացն մեծա ընն
 չարչարանաց՝ նոցին գո զնն
 ճրգնաւորաց՝ փառաւո ընն
 Տայրապետաց՝ վարուց պատ միւն

57 Ներսէս հոգի՝ հեզ ըստա ցաւ
 որ մովսէսի՝ հանգոյն ցաւ
 ընդդէմ ներհակ՝ ումեք չյա ընաւ
 այլ սք սիրով՝ յինքն ընկա լաւ
 58 Որ ըզնամակ՝ իւր ընթեր ցաւ
 էբր՝ ի դիմաց՝ պատկառե ցաւ
 առ ոտսն եկեալ՝ խոնարհե ցաւ
 և նա՝ ի ծոց՝ իւր ընկա լաւ

59 Ներսէս որ քաղցր՝ աղբիւր բղխեաց
 կրկին՝ ի դառնն չփոխար կեաց
 դատարկ բանիւ՝ երբեք չըգը թեաց
 և ոչ՝ ի խօսս՝ օտար խառ նեաց
 60 Մարդ այ՝ զինքն կատա ընաց

գէմ և յօգուտ՝ զլեզուս շար ժեացօ
 'ի խրատելոյ՝ ոչ դադա րեացօ
 և զանազան՝ հասակ մար զեացօ ✓

'Սերսէս զերեսս՝ իւր հաստա տէրօ
 սքանչելապէս՝ սրատըրուա կէրօ
 'ի յընթերցումըն սլարա պէրօ ✓
 և անդ ասլա՝ զաչսըն ճըն շէրօ
 Գետ արտասուաց՝ առատ բըշ խէրօ
 սուրբ զիւր հոգին՝ առողա նէրօ
 նա թէ յաշխարհ՝ երբէք նայ էրօ
 մեծ արարչին՝ փառս առա քէրօ

'Սերսէս սլատուով՝ գեր ճոխա ցաւօ
 այլ 'ի գործոյ՝ ոչ կասե ցաւօ
 ձեռացն երկօք՝ վատտակե ցաւօ ✓
 գիրըս գրել՝ միշտ ճըգնե ցաւօ
 Արպէս հօրանս՝ ուլուց ցու ցաւօ
 գեղեցկադիր՝ գիրըն կար գաւօ ✓
 ընդ իւր սլարգե՝ փոխան տու աւօ
 թէ և 'ի մէնջ տէրըն բար ճաւօ

61
 62

63
 64

65

Ներսէս յաղօթս՝ առ տէր կան խէր՝
 դէմ յանդիման՝ ընդ նա խօսէր՝
 մըտօք զփրփիչին՝ շնորհս որո նէր՝
 և արտասուօք՝ գոհաբա նէր՝

66

Տըրոցըն տուր՝ կըշիւ չափէր՝
 զանձն աղերսիւ՝ փոխանա կէր՝
 որ ընկալեալ՝ եղև 'ի սէր՝
 և հատուցաւ՝ զոր ինչ խընդ ըէր՝

67

Ներսէս անհաս՝ զանձըն ճըն շող՝
 նիազ կենօքըն չարչա բող՝
 'ի հանապաղ՝ պահս աշխա սող՝
 մարմնոյն ներհակ՝ միշտ կամե ցող՝
 Մինչ յանհնարիներն ժամա նող՝
 նիւթըն տըկար՝ չեղև կա բող՝
 յոր միշտ ցաւոցըն հանդուր ժող՝
 որ ընծայեալ՝ անդ գողի գող՝

68

69

Ներսէս նախնոյն՝ իւր նըմա նին՝
 հոմանուճակ՝ հօրն այն մե ծին՝
 հանգուճատիս՝ գուժըն նը մին՝
 յողորմութիւն՝ որք կարօ տին՝

Արբք և այրիք՝ առ սա հանգ չին
 այլ և գընովք՝ գերիք գը նին
 որք՝ ի բանտի՝ վըշտօք տան ջին
 ՚ի պարգևաց տեառըն ապ ըին

20

Մերօքս փըրկչին՝ պատկեր գըծեալ
 զբանս և ըզ գործս՝ ՚ի կիր արկեալ
 կրօնիւք անախտ՝ և սք կա ցեալ
 վարժօղ բարեաց՝ ուսման է ղեալ
 Պէսպէս ընդ կարգ՝ ուսմանց անցեալ
 յանգ և պատշաճ՝ խրատու կըթեալ
 անջինջ յետ իւր՝ ըզ սա թո ղեալ
 որ աստ գըրով՝ կայ շարա գըեալ

21

22

Մերօքս հըեշտակ՝ էր երկրա լոր
 գողով մարմին՝ ոչ նիւթա լոր
 որ ՚ի վերջին՝ դարս և ՚ի կոր
 ուրեք չըկայ՝ արժանա լոր
 Միայն գըտաւ՝ նա ճըգնա լոր
 շնորհօք պայծառ՝ և փառա լոր
 բայց արդ յերկինս՝ է դասա լոր
 նըմա չըմաց՝ նըմանա լոր

23

24

75

Արդ իմ ըզ կարգ՝ բանիս փո խեալ՝
 պատմագրաբար՝ ըզ սա շա ըեալ՝
 արդ ՚ի նախնիսն բարձր ե լեալ՝
 վերուստ ՚ի վայր՝ կարգաւ ճառեալ։
 ՚ի հայք լուսոյն՝ որ նախ ծագեալ՝
 միշտ շառաւիղն՝ արտափայ լեալ՝
 որոյ սերունդն՝ ոչ պակա եալ՝
 այլ մին միւսոյ՝ յաջորդ բազ մեալ։
 Նախ գրիգորիս՝ տէր մեր օ ծեալ՝
 վրկայասէր՝ անուն կո ջեալ՝
 յորմէ որդիք՝ հոգւոյն ծը նեալ՝
 այս լեծակից՝ եղբարցս ընտ ըեալ։
 Ար և Քրգնօղ՝ վարուք կա ցեալ՝
 միայնութի՝ կրօնաւո ըեալ՝
 զորդիսն յաթոռն՝ անուամբն եղեւ՝
 և ինքն յերկնից՝ պարլն փո խեալ։
 Սա էր մանուկ՝ հոգւով լը ցեալ՝
 պատուոյն արժան՝ վարս ըստա ցեալ՝
 փառաց ՚ի փառւո բարձրա ցեալ՝
 յորըստօրէ՛ միշտ յառա ջեալ։

76

77

78

79

80

Տէր գրիգորիս՝ որ երկրորդ գէ

'ի պատուական' սուրբ իւր զար մէ •
 զայս հարազատ' եղբայրս ընտ րէ •
 'ի յըտտընդեայ' փոքր հասա կէ •
 'ի միանձանց' սըրբոց կո ջէ •
 դատարանկ' ուսման կար գէ •
 ներսէս զանուն' նախնւոյն կո ջէ •
 և իմաստիւք' ըզնա վար ժէ •
 Սիրով մանուկն' զայս ողջու նէ •
 յինքն ըզ մեղուի արհեստ բէ րէ •
 շքովի 'ի բանս' և ժողո վէ •
 յաննիւթ ծաղկանց' բեռնն կազմէ •
 Իսկ որ սընոյցն' 'ի սկըզբա նէ •
 զարժանաւոր' հոգին դի տէ •
 մեծ խորհըրդոյն' 'ի սպաս հա նէ •
 և քահանայ' զնա ձեռնադը րէ •
 Որ յայս սխալու' նախ ելա նէ •
 ճըզնողական' դիրքս գը րէ •
 պայծառ զմարմինն' իւր ջարջա րէ •
 'ի յանդադար' պահջո ճըն շէ •
 Մոյն աղօթ իցըն սխալ պէ •
 զանձն 'ի փըրկչին' իաջ հեղու սէ •
 պատարագել' ոչ դադա րէ •

81

82

83

84

85

Գ Ե յ Ը Ն Ծ ա յ Կ օ Ր Կ ու Լ Ի ր Է Է
 Փ ո խ ա ն ա ղ ա ղ Ե Զ ն ո Ր Կ Ի Կ ա յ Գ Է Է
 ս ո ղ ո մ ո ն Ի ն Դ Մ Ր տ ա Լ ա Ծ Է Է
 Ի մ ա ս տ ու Թ Ի Լ Բ ա ն ա ս Է Է
 Ի ս ու Լ Ր Բ Կ ո ղ Ե յ ն Ի ն ճ Ը ն ճ Ե Է Է
 Զ ա շ տ Լ Կ ա մ Բ ո յ Ր ն Ը ն ղ ա յ ո Կ ա ճ Է Ր Է
 զ Ի ա փ ա զ Ը Ղ Ճ Ի ց Ր ն Կ ա տ ա Է Ր Է
 Ի մ ա ս տ Բ ա ն Ի ան չ ա փ Զ Ր ն ո Ր Կ Է Ր Է
 Խ ո Ր ո յ ք Ր ն ն ո ղ Դ ն ա յ ո Ր Ի Կ Է Ր Է
 Ա պ ա ո Ր յ ա յ ո փ ա ու ր ս Զ ո Խ Է Ր Է
 Բ ա Ր Ի Խ ո Ր Կ ու Լ Ր ղ Դ Մ Ր տ ա Լ ա Ծ Է Ր Է
 Լ Դ ո Ր ս Թ Ե Ր Ի Կ ա Ր զ տ Ե ս ա Կ Է Ր Է
 ան ճ ա մ Բ ա Լ ա Ր տ Ը ղ Կ ն ա ա Ծ Է Ր Է
 Կ ա Լ ա տ ա Ր Ի մ Ծ ա ու ա յ լ Ի Կ Է Ր Է
 Դ ք ա ն ք ա Ր ն Ի գ ո Ր ծ վ ա Ր ու Լ ց ա Ծ Է Ր Է
 ա ու ա տ ա պ Է ս ա յ լ ո յ Զ ն ո Ր Կ Է Ր Է
 Լ Թ Ի Լ Ի ն ո յ ն Զ ա Կ Ը ն ղ ու Կ Է Ր Է
 Ս ա ղ խ ո Կ ա Կ ա ն Բ ա ն ն ո Ր Խ ո ս Է Ր Է
 ց Ր ն ղ Ե Լ Ի յ ո ղ ն ո չ ա Խ ո Ր Թ Է Ր Է
 Ի վ ա Ր Ե Ր Կ ո յ մ ա Ր մ ի ո յ մ Ր տ Է Ր Է
 Դ ա ն ն Ի Լ Թ ն Ի ն Ի Լ Թ ա ղ ա Ր ու Լ ն ա Կ Է Ր Է

86

87

88

89

90

Հրոչակ յաշխարհ՝ այս հասա նի
 անունն յոլորտս՝ երկրի գո վի
 յայտնի իմաստն՝ սրտափայ լի
 ախորժեքն՝ բանքն լը սի
 Բայց հեզ հոգին՝ չբարձրամը տի
 զանձն՝ ի յետին՝ կարգի ու նի
 զսոնարհութե՝ տեղն ընդու նի
 պատուիլ երբեք՝ ոչ յօժա ըի
 հետեալ՝ զմանուկն ծերու նի
 հայրասկտին՝ հարադա տի
 պատիժ անձինն՝ իւր վարկա նի
 թէ գրուանաւ՝ լոյսն ծած կի
 Աղերսանօք՝ առ նա խօ սի
 ածել ըզ շնորհն՝ ի գործ բա նի
 նքտել յաթոռ՝ վարդապե տի
 և հովուութե՝ կալ ի կար գի
 Իսկ խոհականն՝ յամենայ նի
 սիրով կամացն հնազան գի
 ծառայ առե՝ ես քոյ յե տի
 պատրաստ գործոյ՝ և հրամա նի
 Հանդէս ի ճահ՝ կարգօք լի նի
 կօչել պատիւ՝ բարձր ընդու նի

91

92 ✓

93

94

95

96

ձեռնադրութի՛ն հօրն օծա
եպիսկոպոս՝ մեծահար

Ահա վերին՝ կամք հաճե ցան փ

և լուսաւորքըս գոյա ցան փ

յեկեղեցիս՝ հաստատե ցան փ

ծագաց ՚ի ծագըս փայլե ցան փ

երկու ընտրեալքս որոշե ցան փ

հոգւոյն կոչմամբ՝ առաքե ցան փ

բարձրաբարբառ՝ քարոզք ե լան փ

զաւետարանն՝ ՚ի յազգըս տան փ

Որք յաշտանակ՝ լոյս բարձրա ցան փ

՚ի թորգոմեան՝ տուն ծագե ցան փ

հիւսիսայինըն իսաւար ման փ

փոյթ հալածող՝ արև ցու ցան փ

՚ի յառաջին՝ յաթող նրս տան փ

կաթուղիկոսք՝ երևե ցան փ

նախ յարևմուտըս ճոխ ե ղան փ

և յարևելս՝ պայծառա ցան փ

Սոցա շնորհաց՝ նըշոյլ փայլ ման փ

Չահաւորեալ՝ տապով ջեր ման փ

մեղաց ձմեռն՝ էառ վախ ճան փ

97

98

99

100

101

սառնամաճ եալ՝ ախտքըն սու զան :
 Գարնանային՝ ժամքըն հա սան :
 յամսոց քաղցրիկ՝ ցօղք հոսե ցան :
 պասքեալ հոգիքն՝ ըզմայլե ցան :
 հայոց աղինքըս ծաղկե ցան :
 Աշխարհ ամէն՝ խաղաղա ցան :
 քրիստոնէից՝ ազգ զօրա ցան :
 եկեղեցիք՝ փակեալ բա ցան :
 և վանորայք՝ առատա ցան :
 Վարդապետաց՝ աթոռք ե դան :
 ուսանելոյն՝ ոչ յադե ցան :
 միանձնու թէ՛ սիրօղք ե զան :
 աննիր հական՝ վարս ըստա ցան :
 Ըղ զանազան՝ պըտուղս աճ ման :
 որդիասէր՝ հարքըն տե սան :
 փըրկչին անուանն՝ ըզ փառըս տան :
 ըզ նոյն հայցեն՝ մինչ ՚ի վախ Դան :
 Այլ որ նախնւոյն՝ իւր փոխան էր :
 արժանաւոր՝ և սրբա սէր :
 սկիզբըն տնօրէն՝ կարգաց լի նէր :
 և զհին օրէնսըն ժողո մ վէլ :

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

Ընտրեալ զմաքուրսն ձեռնագրէր
 յեկեղեցիս՝ վիճակ շնորհ
 եպիսկոպոս՝ յաշխարհ կար
 և հովուութե՛ց ու պարգև
 Աքան չեւագործ՝ խաչըս խընդ
 սրբոց նըշխարըս ժողո
 ջգիրըս ցըրուեալս՝ ՚ի մի ա
 սոբօք զաթոռն՝ զարդա
 Վըսորդ բարեաց՝ զեղբայրն ու ներ
 որ յիմաստից՝ վարժ մըտեալ
 միշտ ընթերցմանըն պարա
 և հայր խորին՝ բանից լի
 Ապա հրաժեշտ՝ ինքեան հայ
 հայրապետին՝ կամօք շար
 ճուռմ զարուեստն՝ ՚ի գործ ա
 և զանազան բանս արտադը
 Ջհաւատս ուղիղ՝ նախ դաւա
 արձան գըծեալ՝ բարձրը կանգ
 Թախանձանօք՝ աղօթս ա
 հովերական՝ տաղիւ չա
 Վասն ուրհայոյ՝ ողբս հաստա
 զաղէտն՝ ՚ի մի գործ աւար

Թա և մանկանց՝ խրատ յօրի ներք
 ոտանաւոր՝ թուով բե րէր
 Շարականաց՝ կարգ աճեց ներք 113
 տաղերգութիս՝ ի ճահ առ ներք
 քաղցրը ձայնիւ՝ անշուպե տէր
 որ երաժիշտ՝ սուրբ հոգւոյն էր
 Զայբուբենից՝ տառս յեղ յե ղէր
 խորհրդական՝ զգլուխըս դա սէր
 ընդ նոյն զանուէն՝ իւր սք խառնէր
 և աւարտութիւն հաստա տէր
 Հարցմանց յողունց՝ պատասխա ներք 115
 զտարակուսանարն լուծա ներք
 եթէ աղանդ՝ ուրեք շար ժէր
 մեծ զօրութիւն խաւիա ներք 116
 Համաշխարհի՝ նամակ յը ղէր
 յիւրաքանչիւր՝ գործըս խրա տէր
 սաստիւ զնոսա՝ յանդիմա ներք
 և քաղցրութիւն՝ մըխիթա րէր
 Անթիւ են բանք՝ զոր նա խո սէր
 և անդանդաղ՝ մատամբք գը րէր
 յօժարական՝ կամօք եր գէր
 և աննախանձ ուսուցա ներք 117

113

114

115

116

117

V

118

'ի դբաղմանց' երբեք չպատ ըհրօ

այլ ուշ միայն' և եթ ու ներօ

խոհայր յիմաստս' և ոչ յա գերօ

'ի գիտութե' դրունս գեգե ըհրօ

Վայելչական' փառօք պատ ուերօ

զի այսքանեաւ' շնորհիւ փայ լերօ

բայց 'ի պատիւն' չմեծամը տերօ

այլ ընդ խոնարհութ զիշա ներօ

119

Յընծայր 'ի լուր' սոցա բերկ ըեալօ

պարթևական' ազգըս ցըրու եալօ

որք և հնազանդ' գըլխոյս ե ղեալօ

նախ օրինօքըն մեծա ըեալօ

Յաթոռն սուրբ' յոյժ բարձրացեալօ

մինչ յայլասեռս' հըռչա կեալօ

որոց 'ի տես' տերանցն ե կեալօ

պատարագօք' երկըրպա գեալօ

Մեծն 'ի հըռովմ' լուրըն հա սեալօ

առ հայրապետն' որ անդ նըս տեալօ

նա գաւազան' և քօղ յը ղեալօ

գըրով ըզ սերն պահան ջեալօ

Արիական' ազգ զօրս ցեալօ

120

121

122

123

որ քիւլ յայսկոյս տի րեալ
 տերանցըս մեր հըպատա կեալ
 դաւառ և դղեակ հանգիստ տուեալ
 Յունաց արքայն առ ինքն կո ջեալ
 'ի կիլիկիայ յորժամ ե կեալ
 իւր հանգունակ պատուով տեսեալ
 հարցմամբ գրոց' անյազթ գը տեալ
 Մեծն յանտիոք ժողովն ե ղեալ
 խընդրող սոցա' արագ ե լեալ
 ուր հանդիսիւ 'ի ճահ խո սեալ
 ունկըն գնելով նոցա նուա ճեալ
 Բազում և այլ գործ վըճա րեալ
 ընդ որ բանիս կարգի ան ցեալ
 պատճառ միայն նոցա տու եալ
 որք խորհըրդովք զայն արծարծեալ

124

125

126

Ապա մեղաց ջափ յաճա խեբ
 զանօրինաց աղղ գումա րեբ
 որով զդաւառըս ճարա կեբ
 և աշխարհաց մերոց տի րեբ
 Իսկ վերնական կամքըն խնա մեբ
 ըզ հայրասցեասն' ամրափա կեբ

127

128

և 'ի փապար՝ զնոսա պա Տէր
 որ հոռ-ոմաց՝ կըլա կո չէր
 Մեծաւ գետովըն պարս պէր
 որ 'ի գրախտէն՝ յերկիր հո սէր
 զեփրատ 'ի սպաս՝ նոցա կար գէր
 զկարիս մարմնոյ՝ որ ընձե ուէր
 Չանօրինաց՝ սուրըն կար ճէր
 սոքօք նոցա՝ երկիւղ առ նէր
 դուժ 'ի գերչաց՝ սիրտըն խառնէր
 և հըպատակ՝ սիրով կար գէր
 Անդըր փառօք՝ զնոսին պատու էր
 ուր և վախճան՝ կենաց ա ծէր
 գերեզմանի՝ տեղ պատրաստ տէր
 'ի դամբարանս՝ աստէն պա Տէր
 Անօք կեցեալ՝ խաղաղա սէր
 գրիգորիոս՝ հանուրցըս տէր
 յիսուն երեք՝ ամըս հով ուէր
 և ծերութիւն՝ յոյժ վըտան գէր
 Ապա հանդէսըս գուժաւ ըէր
 և ժողովոյ՝ հրաման հա նէր
 զեպիսկոպոսս՝ առ իւր կո չէր
 վանականաց՝ զհարըս կու տէր

129

130

131

132

133

Յատեան ահեղ կացեալ խօսեմ
 նախ զիւր վախճանքն գուշա
 այլև յաշորդ՝ ըզ կնի շնոր
 զեղբայրն յայտնի՝ նըշանա
 իսկ նա զպատիւն՝ ոչ ընդու
 ծանր՝ ի գործոյն՝ հրաժեշտ հայցեր
 գըրեալ նամակ՝ յառաջ բե
 որ զխոհական՝ միտքն յայտ
 ես անպիտան՝ ծառայ ա
 չեմ հովուութե՝ կարգացըդ
 վերջին տեղւոյն՝ ըզամ ի
 թերևս անըզբաղ՝ կեանքս իմ լիներ
 Ձայն ժողովոյն՝ բաժր ելա
 իւրաքանչիւր՝ որ վըկայ
 զխոնարհութիւն՝ որ չընդու
 պատուոյն էին՝ յոյժ ցանկա
 Տերն ըզ պատշաճ՝ գործն աւարտեր
 Թախանձելով՝ յառաջ բե
 դըլուխ հանուրց՝ զընտրեալն
 յաթոռն ընդ իւր՝ նըտուցա
 Արկնամածեալ՝ քող արկա
 և գաւազան՝ ի ձեռս զը

134
 135
 136
 137
 138
 139

Բազմախաչեան՝ զգեցուցա նէր՝
 Եմբիորոն՝ զլանջօքն ա ծէր՝
 Փեսայապէս՝ զարգուք սլը՝ նէր՝
 Գըլսոյն սլըսակ՝ քս նըս տէր՝
 Բարեկամօքն՝ ուրախ լի նէր՝
 սրբոյ հարսինն՝ ՚ի գութ ա ծէր՝
 Եկեղեցի՝ զսա ընդու նէր՝
 զգեղեցկութի՝ հոգւոյն դի տէր՝
 ընդ ու բերկրեալ՝ ուրախ լի նէր՝
 ողջագուրեալ՝ սիրով լը ծէր՝
 Զօրհնաբանիչս՝ իւր յորդո՞ րէր՝
 նոր երգս առնուլ՝ աստ հրամայ էր՝
 օրիորդաց՝ խընջոյս առ նէր՝
 այս հարսանեաց՝ օրըս սո նէր՝
 Որդւովքըն մայր՝ յառաջ մատ չէր՝
 քաղցըր ձայնիւ՝ զփեսայն սլատու էր՝
 մինն ընդ միոյն՝ գովօղ լի նէր՝
 ըր կեանս յասլա՝ փառօք հայ ցէր՝
 Ա՛ճ որ զայս՝ ազդեալ առ նէր՝
 սուրբ զծերուենի՝ հայրըն կո չէր՝
 փոխեալ յերկինս՝ ըզ նա տա նէր՝
 և յանդրանկաց՝ խորանս դա սէր՝

140

141

142

143

144

Իսկ սք յաջորդս՝ որ զկնի նրս տի՛
 կաթուղիկոսս՝ այս անուա նի՛
 հօրըն փոխան՝ եղեալ որ դի՛
 ըստ օրհնութեն՝ որ կայ՝ ի գրի՛
 Գործ զառաջինն՝ ըսկըսա նի՛
 և ևս առատ՝ այժըմ ճըգ նի՛
 ՚ի վարըս սուրբ՝ միշտ նըկըր տի՛
 զհօտըն խրատել՝ ոչ խափա նի՛
 Խոհեմագոյն՝ մտօք նայ ի՛
 Թէ ինչ սահման՝ կարգաց թե ըի՛
 արագապէս՝ ուղղիչ լի նի՛
 ածեալ ՚ի կերթ՝ զարուեստ բա նի՛
 հօնից սրբոց՝ որ կատա ըի՛
 նոր դրուատէ՝ ներբողա նի՛
 զաւետարանն՝ ըստ պարզ բա նի՛
 հասարակեալ՝ մեկնեալ իս՝ սի՛
 Վըրկին երկոց՝ ոչ աշխա տի՛
 լըքեալ թողու զհօգս աշխար հի՛
 դաբձեալ առնու՝ զսլըսուղ լեղու ի՛
 ընծայաբեր՝ սրբոց լի նի՛
 հնօրէնութե՝ փըրկչին մե ծի՛
 ըստ շըրջադայ՝ ամաց սո նի՛

145 ✓

146

147

148

149

150

151
 152
 153
 154
 155
 երգս ներածէ՛ փառատրե Ը՞
 եղանակօք՝ ախորժե Ը՞
 Լոյս ՚ի ծածուկ՝ ո՛չ պարփա Կի՞
 բարձր յընդհանուրս տեսա Կի՞
 զոր առանձինն՝ ինչ նա խօ Խի՞
 ընդ տիեզերս՝ երկրի սրի Խի՞

156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

որում արքայն՝ յոյժ հաւա
 Չայս իմաստից՝ մայրըն լը
 Քեմականացն՝ յորդուցն ընտ
 ամրափակեալ՝ գըրովք զի
 հարց և 'ի փորձ՝ աստ առա
 Տէրըն սիրովն՝ յինքն ընդու
 հեզն և հանդարտն՝ ոչ ամբո
 միայն ժողով՝ հարանց առ
 ատենական՝ հանդէս գը
 Այրըն ճարտար՝ յառաջ մա
 զայս ասելով՝ երկիրպա
 մանուէլ արքայ՝ քրիստոսա
 խաղաղ ողջոյն՝ տայ ձեզ 'ի
 Տեսող սրբբոյդ՝ լինել կա
 զի գործ բարի՝ ձեօք կատա
 այլ հոգ բազում՝ խափան առ
 զնամակս փոխան՝ իւր առա
 Գըլու ի անկեան՝ լեր քեզ
 երկուց ազգացս՝ որ որիշ
 զի շնորհ հոգւոյն՝ որ առ
 կարողապէս՝ զայս անորի
 'ի միասին՝ ածեալ իստ

156

157

158

155

160

161

Գտիրոյն օրէնսքն նորո
 այլ և պատիւս՝ իմ հնազան
 զայս ընդունի՝ և սղջու
 Հայրըն հեզիկ՝ պատասխա
 զոր ինչ խընդրես՝ քըննեմք ա
 և զոր սահման՝ գըրոց խընդ
 ուղղիչ լինիս՝ որ թերին
 Յայնժամ ՚ի գրոց՝ բանըս շար
 հարցեալ լուծումըն սրահան
 զորս պարզապէս՝ սքըն յայտ
 տայ յարացոյց՝ և վըկայ
 Իմատասէրն՝ այն հաւա
 զպատասխանիսն՝ արձանագ
 դարձ առ արքայն՝ փուլթով առ ներ
 զվարս և ըզբանս՝ կարգաւ պատ մեր
 Բաղձանքն ապա՝ կըրկին ա
 յորժամ ստուգիւ՝ զայս ճանա
 յեկեղեցին՝ մեծ հըռչա
 և զուղղափառ՝ աղգըս պատու
 Այսքան էին՝ գործքըն հովու
 և աշխատանք՝ վարն հօ

162

163

164

165

166

մինչ յարևմուտքս մեծա ըին՝
 առ յունասկանս՝ յարգոյ լի նին՝
 Զի խոհական՝ վարդապետ տին՝
 ուղիղ բանիցն՝ հաւան լի նին՝
 կարգի սքցըն համա ըին՝
 զայրս արժանի՝ պատուոյ նո ջին՝
 Երրորդ անգամ՝ առ նոյն ճե պին՝
 արդար 'ի սէրն՝ հարեալ չյա գին՝
 պատրիարգին՝ և արքայ ին՝
 առաքելով՝ զայրն առա ջին՝
 Միաբանիլ՝ խընդրող լի նին՝
 բառնալ զկրօնիմն՝ որ է չըն ջին՝
 զի որ բազմաց՝ է անհնա ըին՝
 հօրդ խմաստից՝ ասեն զիւ ըին՝
 Գրքով անուն՝ մակագրի ին՝
 անկեան գրուիս՝ ես դու կըր կին՝
 անդամք որմոցս՝ որ բաժա նին՝
 աժեալ խառնեա՝ 'ի միա սին՝
 Հնազանդ լինել՝ խոտտովա նին՝
 իւր կանոնեալ՝ մեծ հրամա նին՝
 Թողուլ զպատճառս՝ որով ա տին՝
 և գալ 'ի սէրն նըկըր տին՝

✓ ✓

167

168

169

170

171

122

Տեղեալ ըզ ինամս անձայ ին
 'ի ժամանակս' եղեալ յե ան
 ուրախանայր' հօրքն հո գին
 խաղաղութեքն միջնոր գին
 Հրաման 'ի հայս' հանէր վե ըին
 յեպիսկոպոստ' որք անդ նրա ան
 գալ 'ի ժողով' յաթու մե ծին
 քրննել զխրնդիրս' որ յոյնք կա մին
 Մեծախորհուրդ' և սքանչե լին
 զայս չաւարտէ' սոսկ առան ծին
 այլ թէ անդամքն' իւր ուղեկ ցին
 մըխել զեմաստ' 'ի գործ ի ըին

123

124

125

126

127

Բայց արդ ողբոց' ինձ ժամա նեալ
 զընթացս բանին' աստէն կա լեալ
 կտկան ասէ' ճայնիւ բառ նալ
 աշխար առնուլ' մըտոք և լալ
 Քանչև թերի' գործս այս մնացեալ
 սիրոյն շինուած' ոչ աւար տեալ
 ճարտարապետքն վախճա նեալ
 և ամենին' խափան եղեալ
 Մքրն ճրգամքրն յառա ջեալ

'ի խիստ վարուց՝ միշտ աշխատեալ
 մարմնոյն ներհակ՝ պահօք զի նեալ
 ժիր ընթերցմամբ՝ ըզ նոյն կասեալ
 Շրջան ամացն՝ ապա փոխեալ
 'ի ծերութե՛ տիս ժամա նեալ
 տրկարութե՛ ըն զօրացեալ
 ցաւոցն յար՝ ըզ նա հիւծեալ
 Ամբ բազումբ յերկա ըեալ
 նա գոհութե՛ զայս ընկալեալ
 զոր պատուական՝ իւր համա ըեալ
 փրկչին հաղորդ՝ վըշտօք եղեալ
 Յետոյ վերջին՝ կէտըն հաւսեալ
 վերափոխման՝ հրաւեր եկեալ
 լուր աւետեաց՝ նրմա եղեալ
 այլ մեզ ողբաց՝ ձայն հընչեցեալ
 Հոգին սիրոյ՝ հուրըն վառեալ
 շուրջանակի՝ արտափայլեալ
 որոյ մարմինն՝ ոչ հանգուր ժեալ
 յանորակէն՝ նիւթըն կազմեալ
 Սովորական՝ ախտըն տիրեալ
 սաստիկ ջերմամբըն տագնապեալ
 գեղք և հընարք՝ ոչ ինչօգ տեալ

178

179

180

181

182

մարմնոյ ծաղիկըն թարշա մեալ
 Զուարթ հոգին՝ սնշէլ կա ցեալ
 արթուն՝ ի յայս՝ և զուարճա ցեալ
 ՚ի հանգըստեան՝ ժամն յոժս րեալ
 և յարարչին՝ տենն անձկա ցեալ
 Նա և զաշխարհս՝ յայնժամ օրհնեալ
 այս նահապետըս մեծա րեալ
 զխաղաղութի՛ վերջին շնոր հեալ
 սրգւոցս յորոց՝ վերասլա ցեալ
 Արկայութի՛ յայտնի և դեալ
 քաղցր բարբառ՝ առ մեղ ճայնեալ
 ևս օրինօք՝ եմ ընթա ցեալ
 և ՚ի սլրասկըն տենչա ցեալ
 Ահա զհոգին՝ սք աւան դեալ
 ընդ յսի՛ սերըն խառ նեալ
 յերկնից՝ խորանսըն վերա ցեալ
 զանշէլ լապտերն՝ անդրը մու ծեալ
 Խորհըրդական՝ սլատուով կա ցեալ
 զեօթըն ամաց՝ շրջանս լը ցեալ
 ըստ ներկայիս՝ յաստիս հովու եալ
 ու թերորդին՝ բաժին սու եալ
 Ասխճան կենաց՝ մարմնոյ ա ուեալ

183
 184
 185
 186
 187
 188

յօգնատուի՝ Տինգ օրն թու
 անգ յանվախանրն ժամա
 յանդուսական՝ փառսրն փոխեալ
 Եկեղեցի՝ հայոց գե
 չարչարանօք՝ աստ վրտա
 վահան ըզսա՝ ՚ի ձեռս ա
 պրտակ և թագ՝ ՚ի գլուխ բարձրեալ
 Այժմ իւր փառաց՝ զարդն բարձեալ
 տրդեղ և անտէր՝ գերի միա
 ՚ի լաց և ՚ի սուգ՝ նըստի տրտմեալ
 այն յորդահոս՝ բանին պատ
 Ռր օրհնութե՝ ճիւղ էր տու
 զնախնուոյն անէծս՝ ինքեամբ լուծե
 ահա յերկինս՝ եղև բար
 մեծ տարակոյս՝ աստէն թո
 Այլ մեզ զաւակ՝ թէ չէր միա
 յերկանց տերանց՝ որդի ծր
 ամուլ և կոյր՝ էաք ե
 որպէս սողոմն՝ այն կործան
 Սակայն գրիգոր՝ տէր նրբա
 տրդայ անուն՝ գող մական
 յաջորդ յաթառն՝ եղև նըստ

189

190

191

192

193

Կոչմամբ հոգւոյն՝ պայազա տեալ օ
 Սա գրեգորի՝ տէրըն սնուցեալ օ
 Վի ներսիսէ՝ տեառնէ վար ժեալ օ
 Եղբօր որդի՝ նոցին ծը նեալ օ
 Եւ յարակայ՝ սոքօք խրա տեալ օ
 Որ ՚ի կատար՝ ամաց հա տեալ օ
 Բարեբարոյ՝ հոգի ստա ցեալ օ
 Չնորհիւ հանգոյն՝ հարցըն գը տեալ օ
 այլ գեղ մարմնոյն՝ գերազան ցեալ օ
 Երկուց տերանցն՝ աջ լըծակ ցեալ օ
 Եպիսկոպոս՝ ընտրեալն օ ծեալ օ
 ահարողեան՝ կըցորդ կար գեալ օ
 գեղիազարս՝ ամա տեալ օ
 Որ ՚ի պաշտօնն՝ արթուն կա ցեալ օ
 տեառն սպասու՝ հպատակ ե ղեալ օ
 մինչ ՚ի հեռի՝ տեղ ընթա ցեալ օ
 գործայ իրիք՝ տնօրէն ե ղեալ օ
 Յորում ամի՝ հայրըն փո խեալ օ
 ջորդին խընգրեալ՝ և ոչ տե սեալ օ
 անսխիթար՝ մեղ սուգ ե ղեալ օ
 Ե տարակոյսըն տարա ծեալ օ
 Առ որ խնամօղն՝ է գըթա ցեալ օ

194

195

196

197

198

199

հողւոյն ազդեամբ՝ ըզ սա կո ջեալօ
 զտիմութեոս՝ փութացուց ջեալօ
 յետ պօղոսի՝ յաստէն ա ծեալօ
 եւ սքանչելի՝ իրօք պատ ուեալօ
 զոր վայրապար՝ բանս ոչ թո ղեալօ
 նա պի ամ՝ հրաշագոր ծեալօ
 և յայս մասին՝ փառաւո բեալօ
 Բանդի հրուչակ՝ յաշխարհս ազ ղեալօ
 բիւրբ բիւրօց՝ ՚ի մի ե կեալօ
 և վերամբարձ՝ ըզ սա ա ուեալօ
 փառօք յաթոռն սուրբ բե բեալօ
 Իսմայէլի՝ մեծ բրունա կալօ
 որ ՚ի ծագաց՝ ծագ էր տի բեալօ
 ՚ի ճանապարհ՝ անդ պատա հեալօ
 անթիւ զօրօքն գումա բեալօ
 Տեառնն յողջոյն՝ սիրով ե կեալօ
 զգօն և հանդարտ՝ բանիւ պատուելօ
 զհողիազարդ՝ գեղըն տե սեալօ
 և հիացմամբ՝ յար պըշու ջեալօ
 Խոնարհաբար՝ երկըրպա գեալօ
 և օժանդակ՝ գործոյն ե ղեալօ
 ուստի հրսթեշտ՝ կամաց ա ուեալօ

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

յառաջադրեալ՝ իրն ընթա ցեալօ
 Եկեալ յաթոռն ժամա նեալօ
 զածաղարդ՝ դին ողջու նեալօ
 և նախ խորհուրդ՝ Թաղման առեալօ
 ՚ի դամբարան՝ զնա հանգու ցեալօ
 Ապա ժողով՝ անթիւ Ե կեալօ
 արաղակաւ՝ բողոք կա լեալօ
 զորդին փոխան՝ հօրն խընդ րեալօ
 զի արժանի՝ Ե վըկայ եալօ
 Եպիսկոպոսքն՝ անդ հիա ցեալօ
 ընդ բազմութիւն՝ միաձայ նեալօ
 գործով զաղերսքն կատա րեալօ
 կաթուղիկոս՝ զընտրեալն օ ծեալօ
 Յաթոռ նախնեացքն նըստու ցեալօ
 զնոյն գաւազան՝ պատուոյ տու եալօ
 հովուել ըզ հօտն՝ հաւատա ցեալօ
 անձառ սիրով՝ ընդ իւր լը ծեալօ
 Շնորհ ՚ի վերուստ՝ սա ընկա լեալօ
 և գերազանց՝ յոգունց գը տեալօ
 մինչ յընդ հանուրըս հըռչա կեալօ
 յիւր սեպհական՝ հօտէն պատուեալօ
 Սա խոհական՝ յոյժ կատա րեալօ

գործ և 'ի բաննս գորա	ցեալ օ
նոյն բարեմիտ' բնութք ե	ղեալ օ
գօտարս 'ի սէր' բըռնի ձը	գեալ օ
Տուն թորգոմեան' մըխիթա	րեալ օ
սովաւ ըզ սուգըն մուա	ցեալ օ
եկեղեցիք' խաղաղա	ցեալ օ
կարգօք յառաջըն նըկըր	տեալ օ
Այսպէս սոցա' վարուք կա	ցեալ օ
ղոր տրամադրեաց' բանս կարճատեալ օ	
լուսաւորիչք' երկրի ե	ղեալ օ
ապա յերկնից' լոյսըն փո	խեալ օ

211

212

Այլ արդ դառնայ' բանս սլատմեական օ	
գէմքըս հայի' ողբերգա	կան օ
կական լալոյ' առեալ բըղխ	ման օ
ողջագուրի' զոտսդ տիրա	կան օ
Աճային' տէր սըրբա	ղան օ
ներսէս հոգւոց մեր ըղձա	կան օ
տեսուչ և հայր' դու գըթա	կան օ
նախախնամող' և օգնա	կան օ
Գըլսոյս աթոռըս քոյ նը	ման օ
որդի ժառանգ' հօրըդ փո	խան օ

213

214

215

516

517 ✓

518

519

202

առեալ զանդամքս միա քան
 կայ առաջի՝ քո ողբա կան
 Եւ բեմականքս քոյ սլաշտ ման
 կարգեալքս 'ի կարգ' և յաստի ճան
 հանդիսանամք՝ յօր քոյ նընչ ման
 տօն կատարեմք՝ ուրախու թԷ
 Պատուեմք՝ ըզսք՝ այս դամբա րան
 փառազարդեալ՝ երկնանը ման
 աստեղքս ըզքն՝ առեալ շք շան
 զայս բորբոքեալ՝ շահքս սր շո զան
 Աման 'ի ձեռս՝ առեալ բուր ման
 քեզ խընկարկեն՝ ամենե քեան
 առեալ ահուամբ՝ զերգս օրհնու թԷ
 նոր եղանակ՝ փոխեն հընչ ման
 Ներսէս հագւոյն՝ սրբոյ դա րան
 տաճար աթոռ՝ և օթա րան
 եկեղեցւոյ՝ մեծ զգայա րան
 հըսկօղ արթուն՝ աննիրհա կան
 Երագ դըպրին՝ դու գործա րան
 ճուռմ լեզու՝ և ճարտա րան
 սփռեալ շքնորհք՝ ընդհանրա կան
 սրով օրհնիս՝ միշտ յաւի տեան

Արդ ըզ սլըտուղըս քոյ շըր թան
 զորս և թողեր՝ մեզ անվախ Խան
 ժողով բազմացրս միա բան
 հատուցանեմք՝ հօրըդ փոխան
 Զքոյ յարմարեալ՝ երգոցրս բան
 աշակերտացս՝ առեալ՝ ի ծայն
 յիշատակի՝ օր քո ցըն ծան
 խօսին ընդ քեզ՝ դէմ յանդի ման

221

222

Ուրախացիր՝ հոգևոյն օ ծեալ
 կաթուղիկոս՝ հայոց բազ մեալ
 որոց ըզ շնորհս՝ նորին բաշ խեալ
 առատ պարգև՝ զանազա նեալ
 Այժմ՝ ի յերկինս՝ եղեր բազ մեալ
 սուրբ սլըտակօք՝ փառապար դեալ
 զազինքըս քե սյայծառա ցեալ
 անձ՝ ի խորանսըդ զարդա րեալ

223

224

Ուրախացիր՝ հայր առա ջին
 որք այցելուք՝ նախնի նո ցին
 ճրգնօղ ստացար՝ վարս անհրա րին
 մինչ յաստիճանս՝ քոյ ոչ հա սին

225

226

Այսօր 'ի կարգ' ելեր զե լին
մըտեր ներքոյ վարագու լին
աշակերտացըս քոյ բա նին
առաջնորդեան՝ յանձառ բա լին

227

Բախացիր տէր տիեզե լաց
արքունական ստացող լիա ռաց
դատող արդար՝ անիրա ռաց
խընդրող զվրէժ՝ բարեպաշ տաց

228

Արդ ըզ չբնադն՝ անտեսն ա չաց
վարձս ընկալար՝ աշխատա նաց
մի՛ դատեսցուք՝ կըշիռ մե ղաց
մաղթեալ խառնեան՝ 'ի գիր կե նաց

229

Ուրախացիր՝ հոգւոյ ծը նող
որդւոց երկանց՝ քոյոց սի լող
որոց խընամօք՝ եղեր պա հող
չարըն գըժրել՝ ջեղև կա լող

230

Բայց արդ յերկինս՝ եղեր ե լող
խորայելի՛ կառք վերա յող
զհոգիդ կըրկին՝ տալ ես կա լող
չսորհեան լինխք՝ 'ի քէն խընդ լող

Գաստիարակ՝ մեզ և վար ժողո
 լոյս՝ ի յոգիս՝ ճառագայ թող
 միշտ աննախանձ՝ ուսուցա նող
 և անձանձիր՝ մեզ քարո զող:

231

Ուրախացիր՝ համանը ման
 սուրբ գրիգորի՝ մեծ ի փո խան
 յաշորդ յաթող՝ նորին ար ժան
 խոստովանող՝ ուղղադա լան:

232

Որդիդ ընդ հօր՝ ես միա բան
 ՚ի փառս անձառ՝ անդրաւա կան
 լէր բարեխօս՝ մեր փրկու թէ
 ժողովըրդեան՝ ձեր քաւու թէ:

233

Ուրախացիր՝ ստեղնեալ ծաղիկ
 սուրբ շառաւիղդ՝ սրալհա լիկ
 սրբաթեական՝ տան անդրա նիկ
 և զօրավիգ՝ քաջամար տիկ:

234

Զօրըս լոցեալ՝ թողեր այժ միկ
 տաճար յերկինս՝ առեր բը նիկ
 զքեզ աղաչեմք՝ հայր մեր քաղց ըիկ
 գըթան՝ ի հօտըս քոյ փոք ըիկ:

235

235

Աւրախացիք նոր քահա նայ
 մեծ խորհրդոյն սուրբ պաշտօնեայ
 որ հօր ետուր զարդի ըն ա ծայ
 առեր զհոգին զառհաւատ ջեայ
 Արդ վայելեա՛ ՚ի նոյն յա պայ
 զիսկըն ծանեար՝ հուպ մերձա կայ
 հաղորդ և այժմ՝ ըզմեզ ա րան
 զանդամքս՝ ի գլուխդ՝ ան և կապեան

236

237 ✓

Աւրախացիք ուրեւորդ վարժ ման
 ծածուկ և սուրբ՝ գրոց լուծ ման
 որ քընսութք՝ քոյ պարզա բան
 Թողեր յերկրի՝ գրովար ձան
 Արդ զէն տեսեր՝ դեմ յանդի ման
 և անկարօտ՝ գոս քննու ԹԵ
 դոյզն ինչ և մեզ՝ ծագումն ազդ ման
 շնորհեան յառատ՝ քո գիտու ԹԵց

238

239

Աւրախացիք՝ գլուխս պատ ուած
 զգայարանօք՝ պայծառա ցած
 լեզու և աչք՝ և ունկըն բաց
 Կօթնեակ շնորհօքըն զարդա րած

Արդ 'ի յիսուս' ես յարմա
մեծ 'ի գլխոյն' յանդամ յօ
լիցուք և մեք 'ի նոյն խառ
հօրըդ որդւոյ' հնազանդ ե

րած
դած
նած
դած

246

Ուրախացիր՝ փեայ բերկ
յեկեղեցի՝ սիգաճե
լուսոյ նըշոյլ՝ 'ի տա ծա
արևդ 'ի մայր՝ վերադար
Յերուսաղէմ՝ վերին մը
և յանդրանկաց՝ խորան բազ
մի՝ մուանար՝ 'ի քեզ յանձ
կոյս ժողովուրդըս սիրե

րեալ
մեալ
գեալ
ձեալ
տեալ
մեալ
նեալ
ցեալ

247

242

Ուրախացիր՝ աջ արժա
բաշխող պէսպէս՝ աստիճա
բըժիշկ ախտից՝ մարդկան ազ
ընդդէմ դիւաց՝ պատկառե
Այժմ 'ի սկտրոսեան ես պա
Թագաւորեալ՝ 'ի յապառ
հայցեան ինեւ՝ մեզ լըսե
դեկայք օրհնեալքըն հայրե

նի
նի
գի
լի
րի
նի
լի
նի

243

... in ...
...
...
...

...
...
...
...
...
...
...
...

...
...
...
...
...
...
...
...

Գողթանուհի Սեփյն Ներսիսի հրեշտակ

Սուրբ հայրապետ՝ տէր ընթացիչն Նի
համանրման

հօրըն մեծի՝ Լուսաւոր - ջին՝
պարթեւական :

Որպէս և նա՝ վարդապետ տեալ՝
նչ թագնական :

այլ՝ ի յայտնի՝ և լուսա տու
որք յայն փութան :

Նոյնպէս և դու՝ լուսաւոր ընալ՝
ըզ հայաստան :

նչ՝ ի ծածուկ՝ և խրրթնա - կան
կամ աւել բան :

Այլ սրբաբան՝ բանիւ յայտ նեալ՝
քերթողական :

հոր սիմֆի՝ որդեց տու եալ՝
զայս խրատական :

Քեզ պաղատիմք՝ սուրբ հայրապետ՝
աղերսական :

Ընդ ընդ հանուր՝ քոյոյ հօ տիս՝
թշուառական :

Բարեխօս լեր՝ երեք անձ ներայ՝

Երրորդութե՛

որում տացուք՝ փառքս յա լէտ՝

այժմ յաւիտեան :

Ձ Ե Ր Ձ

4

Քանի զօրացոյց զոգիս կենսական,
 և քանի ազնիւ՝ արար կիրս մարդկանս
 նա և զգատումն՝ մարդկային մտայ,
 կազդուրեաց ՚ի ձայն՝ իւր ամոքականս

5

Աւրեմն այսպիսի՝ արհեստ պիտեան,
 տխրեցեալ սրտից՝ հնարք բերկրական
 արժան է յաւետ՝ մեր ուշոյ մտայ
 ընդ գրկեւզնա՝ սիրով հրճուէականս

6

Զի զմեզ շարժէ՝ զայն ՚ի գործ դնել
 արով զատեղծիչն՝ մեր վառաւորել
 վասն նորին առ մեզ՝ անբաւ գթութեան,
 և զանուն իւր սուրբ՝ միշտ բարեբանել

ՕՐ ՀՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ:

Առ Հեղինակն Բնութեանս

I

Ո՞ր ճշմարտութիւնդ՝ ինքնագոյական,
 ո՞վ թէ որքան մեծ՝ Տէր ես անձնիշխան,
 է երկինք երկնից՝ աթու քո փառայ,
 յոր միշտ դու օրհնիս՝ ի հըրեշտակաց:

2

Ե՛ւ ի վայր՝ երկիր՝ յոյժ պարարտացեալ,
 քո զաստուճածային՝ զփառս հռչակեալ,
 անբարբառ շրթամբք՝ սա զքեզ օրհնէ,
 ցնծացեալ ի գործս՝ քո նա վերակնէ:

3

Բանի՛ւ քո կամայ՝ նորա ստեղծանս
 և գործք ամենայն՝ քո կատարեցանս
 զորս և հաստեցեր՝ ի շրջանակել,
 ցանբաւ ժամանակս՝ և քեզ՝ ծառայել:

Գովա

4

Գովաբանութիւնդ՝ արձագանգս հանէ՛ր
յահաւելի բարբառս ամպոց՝ ի բընէ՛.
Ի վերայ թեոց՝ փայլական պանծաս,
ասեղ զօրութեամբ՝ ուժգինս ընթանաս:

5

Ի լուսոց արիւնոյն՝ զքեզ ճանաչեմք,
զարուեստ քո ծաղկանց՝ խոստովան լինեմք՝
որք են ընծիւղեալ՝ կարի և յաւետ,
և գեղազարդ են՝ զդաշտս խոտաւէտ:

6

Ալ է հեծեալն այն՝ որ ի մըրհումն,
յորոյ աջ ձեռին՝ ունի զորոտումն՝
որ հըրամայէ՝ նա փայլատականց,
արձագեւզբոցս՝ յանտառս՝ ի բարձանց:

7

Դու ես տէր դու ես՝ և չիք բայ՝ ի քեհն,
դու ես տէր միայն՝ ի սկզբանէն.
Բիւրանոր հագիք՝ քեզ երկրպագեն,
և զպետութիւնն՝ քո փառաւնորեն:

8

Ի յասէ քու մէ՛ն՝ ի տար փախուցե՛ն,
նոր իմն յատկութիւն՝ նորա կարծիցե՛ն,
կատարելապէս՝ ի բայ բառնայցին,
և կամ գլխաւ ին՝ ի չիք լննցին:

9

Համայն ստեղծու մն՝ իքէն արարեալ,
վասն քոյ փառայ՝ է տաճար կանգնեալ,
անթիւ երկնային՝ նաև երկրային,
փառաբանք զքեզ՝ միշտ խոստովանին:

10

Բոլոր ստեղծու ճա՛ք՝ որք ներքոյ դնին,
և որք տակաւին՝ ի յարգանդս կրին,
ըստ իշխանութեամբ՝ քո աննեքին,
այժմ միշտ և յաւիտ՝ քեզ հրնազանդին:

11

Ձի՛նչ է մարդն ո՛վ տէր՝ կերտու ճան՝ ի հողոյ,
յորոյ դու վերայ՝ ետուր զոգի քոյ,
եղեալ ինմա զիմ վատահութիւն,
վերօրհնեմ զքո՝ վեհախաւութիւն:

Առ

Առ'իքէն պարգևք' կեանս իմ' Տաննորիմ,
 զերտխառիս էիդ' խոստովան լինիմ.
 գոհանամ զքէն' իսակս քոյ բարեայ,
 զորս առատաբաշխ' ձեռ քո պարգևեայ:

Գու զիս կացուցեր' յընտրեալ իմն տեղւոջ
 ետուր ինձ հանգիստ' յեղեմայն այգւոջ.
 բնակիչք ծովու' երկրի և օդոյն
 ընդ իմ պետութեամբ' արարեր ողջոյն:

Ինձ խոստովանին' հոգիք համօրէն,
 զիւրեանց գերագոյն' բարեակց տեառնէն.
 գովեալ է, ասեն' տէր աստուծան օրհնեալ,
 և անուն իւր սուրբ' է միշտ բարձրացեալ:

Ա՛լ Աստուծա՛մ փառայ' տէ՛ր բարեբանեալ
 խորհուրդք քո և գործք' արդէն կատարեալ.
 արձագանգս հնչէ տեառնդ. գովութիւն,
 և առաջանայ' ըստ արարչութիւն:

Հրատ

Հըրատարակեն՝ գործք քո անհնայն
 և աղաղակեն՝ յօրհնութեան՝ Ի ձայն
 զարարչաղեփիդ՝ զփառս Տեճութեան
 Թէ այժմ և Թէ միշտ՝ և կամ յաւիտեան:

ՏԱՆԵՐԴՈՒԹԻՒՆ

Ի վերայ Գեղեցկութեան Գալնանո

1

Մանկունք հայկազունք՝ զՏեճ օրհնեցեք,
 բանալով զսիրտս՝ ձեր՝ Իցնճութեան,
 գարնան բարեգութ՝ զպարգևս տեսեք,
 և չքնաղ հանդերձս՝ նորին բերկրութեան:

2

Տեսեք զպարարտ՝ փառիկութիւնս գաշտայ,
 և զառատութիւնս՝ հայկական երկրին,
 ակն ածեք վերայ՝ ծաղկալի մարգար
 ողոյ բերք փութով ձեզ պարգևեացին:

ԱՏԱՆ

3

Ահաւանիկ ծառն՝ որ յառաջ փոքրիկ,
երևէր յոգւոյ՝ և հիւթոյ զրկեալ.
Ճաղկեալ է այժմոյս՝ ճաղկօք գեղեցիկ,
որ և զառաւտ բերս՝ տալ է խոստացեալ:

4

Ո՛վ թէ որքան է բընութիւնս շքեղ,
որքան վայելուչ՝ և իւր զարդարանք.
Կաթոգնէ զսիրտս՝ կարի նա զօրեղ,
յորդորեն յիւր սէր՝ իւր վայելչականք:

5

Յայս յորդորական՝ մեղմ եղանակի,
բոլոր մարգթ, մայրիք և դաշտք կղկաթեալ.
Բերկրեալ տեսարանս՝ առնեն առաջի,
ի նոր յայտնութեան՝ աչաց զմայլեալ:

6

Արտուան՝ ի վերուստ՝ ճախրեալ խոյանայ,
ի տես դախրեացս՝ որք են ընձիւղեալ.
Ի սքանչելեացս՝ նա ընդարմանայ,
թու՛ի թէ զիւր քաղցր երգս՝ յամպսէ կորուսեալ:

Աղաւ

7

Աղաւնին թողեալ զիւր ձմեռայնոց
զ ծաղկեալ գաշտիւն՝ փախադէ ճախրել
և կամ զապաւենն՝ իւր սղնիւ ձագուց
և զ կուտս նոցա՝ անդէն գրտանել:

8

Ի ստուերամս՝ յանտառայ անտի,
ողբքն ստիակին՝ մեղմիկ գեղգեղին,
ձայնն մօտակայ՝ զ լերինս երկրի,
նաև զ հովիտս՝ ողբ պճնազարդին:

9

Ծիծառն՝ ի կարգէ՝ թռչի խոտորեալ
գոյ նա՝ ի խնդիւր՝ աննդեան հերիք.
Բայց փոյթ և դառնայ՝ յիւր բոյն պահպանեալ,
յորում սպասեն՝ ձագք իւր սիբելիք:

10

Յայնժամ ընտանի՝ հաւն պաշտպանէ,
զիւր ձագս ընդ թեօք՝ ողջագուրելով:
Ղորս և բնութիւնն՝ նրմա աւանդէ,
պահել ի խրնամս՝ մայրական գթով:

Բողբոջէ

11

Բողոքից ցորեանն՝ յոյժ առատութեամբ,
 մինչ քաջ երկրագործն՝ և ժիր իւր մանկունք,
 գրրաւեն յինքեանս՝ աներկմտութեամբ,
 զապաւնի բարիս՝ և նորոգ կայթմունք:

12

Ձի մարդիկ անկեն՝ բայց շողք կենսական,
 և բերրի անձրեք՝ իջանին յերկնէ.
 բերս հասուցանէ՝ տալոյն արեգական,
 արտեայ հիւթն յորթոյ՝ թափիլ զպատճառէ:

13

Այսպէս յոյժ անարդն՝ որ յորդիս մարդկան,
 երկնային կենօք՝ յորժամ զօրանայ,
 շուք է մարդկութեան՝ կարի բաւական,
 և միջնորդ փառայն՝ էին աներկբայ:

14

Տէր ամենակալ՝ աստուճած վերօրհնեալ,
 մինչ յառիմ մտօք՝ իքո բարութեան.
 յայս շրջանս կենայ՝ իբր յաղթահարեալ,
 եւ լմբերանեալ յիմում թիւրութեան:

Մարթ

Մարթ է ինձ արդեօք՝ ի քո Տանդերձեայ
 վայելել Տոգումլ՝ քաղցր երանութիւնս
 զոր վասն այնց ես դու՝ դթով պահպանեայ
 որք՝ ի քեզ եղին՝ զվատահաւթիւնս

ՅՈՒՍԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

1

Ուր ոչ կարեմք՝ յատուութեամբ
 զկամս աստուծոյ՝ ի դեմս անել
 և ոչ յար կալ՝ ընդ թիւրութեամբ
 կենաց մերոյ՝ նաև լինել

2

Յաճախակի՝ ի գործ դրնէ,
 հոգածութիւնս՝ աստուծաճախանս
 ինչ զկրօնց՝ մեր և հաստէ,
 և յանցանալոց՝ կամայականս

Թ. 5

3

Թե մանկական՝ զանազան թեանց
 և կամ զայլ ինչ՝ վրբիպանայ
 փրկել զմեզ՝ ի փորձու թեանց
 և յաջողել՝ ի փառս կենաց:

Հ Ա Գ Ն Ե Ր Գ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Ընկալ յնեն սիրուհիս իմ:

1

Մայեանց և յուր՝ սիրոյս տաղի,
 ու լ ազնիւ մասն՝ խնայ սրտի.
 զի ինքնակամ՝ սերտ Տաճատու
 նաև սիրով՝ աստուճածայնով.
 ՚իբում որտ՝ եմ բնակեալ
 եր ծառ յերկրի՝ արմատայեալ:

2

Հագլով մարմնով՝ ի միասին,
 զարդարեցար՝ շնորհօք վերին:

խոստովանին՝ աչք ամենայն,
զքեզ չքնարլ՝ և քաղցր միայն,
հայեանց և լուր՝ սիրոյս տաղի,
նլ աղնիւ մամն՝ իմոյ սրտի:

3

Քոյին գեղով՝ զիս գրնեցեր,
որով և զիս՝ սրտայուցեր,
ազգ և աղինք՝ քեզ երանեն,
և զիս սիրող՝ քո հաշակեն.
հայեանց և լուր՝ սիրոյս տաղի,
նլ աղնիւ մամն՝ իմոյ սրտի:

4

Կամարայօծդ՝ զիւր նետ շարեաց,
համդոյն Սերոյ՝ յիմ սրտ ձգեաց,
տուչորեւով՝ զոգիս խոցեաց,
յոր և բժիշկ՝ զքեզ կարգեաց.
հայեանց և լուր՝ սիրոյս տաղի,
նլ աղնիւ մամն՝ իմոյ սրտի:

5

Ո՛վ զիս մեկնել՝ եքեն իշխե՛ր

Կամ

կամ քեզ կողմէլ յինէն կարէ
 քանզի է սէրն՝ աստուծային
 որ սեւեռեաց՝ զմեզ ՚ի բարին
 նայեաց և լուր՝ սիրոյս տաղի
 ով ազնիւ մասն՝ իմոյ սրտի

6

Սէրն իմ առ քեզ՝ միշտ հաստատուն
 թէ և ննչէ՝ բայց կայ արթուն
 մինչ աշխատի՝ ոչ վատակիւ
 և մինչ նեղի՝ ոչ տապնապի
 նայեաց և լուր՝ սիրոյս տաղի
 ով ազնիւ մասն՝ իմոյ սրտի

7

Յորդոր գեղոյդ՝ չեբեք մեռցի
 զի է եբե՛կ հուր կենդանի
 եբբ ջահ վառեալ՝ լոյս արձակէ
 և աներկիւղ՝ զքէն զուշակէ
 նայեաց և լուր՝ սիրոյս տաղի
 ով ազնիւ մասն՝ իմոյ սրտի

Ընկալ

8

Ընկան յինէն՝ սիրուհիդ իմ,
 զայս պարկեշտ բանս՝ զորս ձընանիմ:
 շնորհեա՛ն և ինձ՝ զգութ սիրոյդ,
 մի թողուր զիս՝ մեկնիլ յողորմոյդ:
 Կայեաց և լուր՝ սիրոյս տաղի,
 ո՛վ ազնիւ մասն՝ իմոյ սրտի:

Ս Ե՛Ր Ի Մ Ս Ե՛Ր Ի Մ Ա Ն Ն Մ Ա Ն:

1

Յորժամ գո՛ւ յինէն սիրեալ,
 յատկացոյ՝ թէ՛ նազելոյդ:
 Թէ՛ և իմ՝ բիւր վիշտս կրեալ,
 Բայց չե՞ր ինչ այն՝ առ սիրոյդ:

2

Առ՝ Տաւիղն՝ սիրուհիդ իմ,
 երգեա՛ն զերգս՝ մեր վայելմանս:

վանեան

Վանեան վիշտս յորոյ թօշխմի

Սէր իմ սէր իմ աննըմանս

3

Ղամբար ես աչաց հողոյս
բարունակ՝ արփիականս

տուր նորոգ՝ բոցբոց սիրոյս

Սէր իմ սէր իմ աննըմանս

4

Ազդեան յի՛ գորութեամբ քով
լից զոգես շնչով սիրոյդ
մի թողուր՝ խամբել ցաւով

Ի զուր՝ Ի զուր առ սիրոյդ

5

Նայիմ յի՛ մինչ վարանեալ
նչ ոք է ինձ օգնականս
լոկ յիշմամբ՝ քո զօրայեալ

Սէր իմ սէր իմ աննըմանս

6

Ո՛վ հոյս բաղցը՝ մեղմ ժողտելով
Թող վիշտք իմ՝ հրաժարեալիս

տո՛ւնք մի՛ւսայս՝ բոյժ գրթալով:

Սէ՛ր իմ՝ Սէ՛ր իմ թանգապնօ

7

Ի իւսեան՝ զիս՝ ընդ քեզ սիրով:

մայեւել՛ լարձս բերկրական:

զոր ես մեզ՝ Սէ՛րն նետելով:

Սէ՛ր իմ՝ Սէ՛ր իմ անտրմանօ

8

Բախտականօ՝ գե՛մք քօ մայլէ:

յոր հոգիս՝ լեալէ գերիօ

իբր մազնիս՝ սեփ իմ քարշէ:

Գրթան՝ Սէ՛ր իմ նազելիօ

9

Իսպի՛ր՝ ինձ մըխիթար:

աւերեան՝ զօրս տրտմական:

երգելով՝ զերգս ըսխարար:

Սէ՛ր իմ՝ Սէ՛ր իմ անտրմանօ

ՓԱՅԼԻՒՆՆ

Փ Ա Յ Կ Ի Ի Ն Ն Ա Յ Գ Ո Ի

Ժպտման կուսին՝ պագանելով:
 Խնդրեցի զայն՝ բայց ՚ի զուր ել:
 յոյսն ո՛չ յաւէտ՝ զիս գգունելով:
 օրհասն լճուէ լալ և հեծել:

Մինչ դիպի ինձ՝ փայլիւնն այգու,
 զաչս իմ հզօրէ՝ յառաջ եկեալ:
 յածիմ անյոյս՝ երբ զիս թողու,
 ատուներն ցայգոյ՝ յողբ իմ սուղեալ:

Ա՛հ ուստի որչափ՝ գործ քո դաժան,
 զի մեզ իշխէ՝ գեղ այսպիսի:
 Ընդ քեզ վարիլն՝ յոյժ անհաւան,
 սիրտ մի ո՞ր ցուցի՝ յայս գեղանի:

Ե՛ր աչքն լցեալ՝ հրով սիրոյդ,
 զի՛ է սմա ձայն՝ քո տառապի:
 ճոյ և շրթուք՝ ըղձից մարմնոյդ,
 որ՛ի համբոյրս՝ սիրոյ կնճախ:

THE RADIANCE OF MORN

The smile of the maid I adore,
 I have sought, but have sought it in vain;
 Hope, lull me with flatt'ry no more—
 Fate dooms me to sigh and complain.

When she meets me, the radiance of morn
 Breaks forth and enlivens my eye:
 When she leaves me, I wander forlorn,
 And Night's shadows descend on my sigh.

O Venus! how cruel thine art,
 That bids us such beauty behold!
 In thee, how unkind to impart,
 To such beauty, a heart that is *cold*.

Why fill'd is her eye with thy fire?
 Why giv'n was the voice of thy dove;
 The bosom and lip of desire,
 That will frown on the kisses of love?

ԳԵՂԵՑԿԱՌԻԹԻՒՆ ՔՈՒ

1

Գերեաց զոգիս՝ գեղքո վաղուց,
 շերքէք կարեմ, ժուժեւլ ցաւոց,
 այն քնչ վարանք՝ սիրտ իմ նեղէ,
 և ի դիւրչայ՝ զոգիս կապտէ,
 ժպտեալայ յայնժամ կոյս դու առաւան,
 ո՛հ՝ թէ սիրտ քո՝ իցէ ազատ:

2

Յորդոր գեղոյ՝ ժամն իսմբեսցէ,
 բայց քոյդ, կոյս քաղցր՝ թօշնիւ շկարէ,
 զի յանձն և դէմս՝ ո՛չ սահմանեալ,
 սիրտ, միտք, հոգիդ՝ շնորհօք լցեալ,
 վասն այն ժպտեալայ կոյս դու առաւան,
 ո՛հ՝ թէ սիրտ քո՝ իցէ ազատ:

THY

THY CHARMS

I

Thy charms have long enslav'd my heart,
 Nor can I ever ever heal the smart,
 While anxious doubt disturbs my breast,
 And robs my soul of peace and rest,
 Then Maiden if thy heart be free,
 Oh! sweetly deign to smile on me.

2

The charms of beauty time will fade,
 But thine can never die, sweet Maid,
 For not to face and form confin'd,
 Charms fill thy heart and soul and mind,
 Then Maiden if thy heart be free,
 Oh! sweetly deign to smile on me.

C.A.

Handwritten text in cursive script, likely a signature or a note, located at the bottom of the page.

Ա Ռ Յ Ե Ղ Ի Ն Ա Կ Ս

Առք ամբաստանեն զկոնց սիրոյ

1

Ավ դուք որք միշտ՝ զերգոց սիրոյ՝ ամբաստանէք,
 ոչ խակ գիտէք՝ զայն բարեգէս՝ զորմէ գրէք,
 քանզի կրկնք՝ դուք ոչ երբէք՝ աշխատ եղէք,
 ելէք յանտառս՝ անդ թաքերո՛ւք և ողբայէք,
 երկիրագագէք՝ անու՛նս նորին՝ մահ յանկայէք,
 յայնժամ և դուք՝ քաջ զսիրոյ՝ գրել կարէք:

2

Բայց մա՛րթ է ձեզ՝ տալ պատասխան՝ և կատաշէլ,
 ո՛ւր առարկայն՝ մեր հեծութեան՝ նաև ստել:
 ո՛վ է աղջիկն՝ որ ըզսիրտ մեր՝ մաշել կարելն,
 ա՛նաղ չերբէք՝ նըչան ետուք՝ զաղջրկանէն,
 որ թախառի՝ ՚ի սասճերին՝ Ա ինդսոր երկրի,
 յայն սակս ուսջիք՝ այնէ չըքնողն՝ Չեռայողենի:

TO AUTHORS

That endite on the Passion of Love,

I

Ye who do songs of love endite,
 Knoweth not well of that ye write,
 Sith ye nere with passion strove:
 Go moan, and hide in groves, and sighe,
 Adore her name, and wish to dye,
 And then ye well may wryte of love.

2

But ye may answer make, and cry,
 'where is the object for our sigh?
 who is the mayde may make hearts pine?'
 Ah, did ye never marke a mayde
 That wandereth in Windsor shade,
 Then lerne — it is fayre Geraldine.

Մ Ե Զ Գ Ի Ը Ե Ր Ո Յ

That ends on the Passion of Love

I

Մեջ գիշերոյ՝ յորժամ՝ յերկոյ՝ մարդիկ ճնշեալ,
ըզքաղցը շքնորհս՝ հանգրստութեան՝ յայնմ վայելեալ,
բախտեց կուպիդ՝ ըզդուռն իմ տան՝ զարթեայ խռովեալ,
ուն՝ ով է այն՝ ասեմ գոչմամբ՝ որ դուրս քակտեալ:

2

Ետ Կատասխան՝ նա մեղմօրէն՝ և քաղցրացեալ,
եմ աղքատ ոմն՝ տրդայ փոքրիկ՝ տարաբախտ լեալ,
է ցոլերտ գիշեր՝ և յանձրեոյ՝ եմ տամկացեալ,
զի կորուսի՝ ռահն իմ Տիկին՝ թող ինձ ներս գալ:

3

Ախտակցութեամբ՝ յարեայ փութով՝ ճրագն վառեալ,
բայի ըզդուռն՝ յորժամ տրդայն՝ ինձ երեւալ,
ունեց յուս իւր՝ ըզթևս յորոյ՝ անձրևն կաթեալ,
և աղեղամբ՝ հանդերձ նետով՝ էր զարդարեալ:

4

Դնիստ առնեմ՝ զնա առիս՝ զհուրն վառեալ,
ջերմ շենջակաւ՝ խոնամն յիւրմէ՝ գոսացուցեալ:

IN THE DEAD OF THE NIGHT.

I

In the dead of the night when with labour oppress'd,
All mortals enjoy the sweet blessing of rest,
Cupid knock'd at my door, I awoke with the noise,
Ah! who is it, I cry'd, that my rest thus destroys.?

2

He answered so softly, so gently, so mild,
'I am a poor little unfortunate Child
'Tis a cold rainy night, I am wet to the skin,
'For I have lost my way, Ma'am, so pray let me in.'

3

In compassion I rose, and striking a light,
I open'd the door, when a boy appear'd in sight,
He had wings at his shoulders, the rain from them dropp'd,
And with a bow and arrow the boy equipp'd,

4

I stir'd up my fire, set him down by my side,
And with a warm napkin the wet from him dry'd,

ճեռայուցի՛ ըզ՛ա կայառ՝ յօղոյն պահեալ,
և իմ՝ ճեռամբ՝ շարն՝ ի Տերացն՝ քամիմ ակողմաց:

5

Իբր՝ ի շարից՝ և ի ցրաց՝ նա գիւրցեալ,
Թէ Տաճեացիս՝ Տիկն՝ առէ՛ զիւր նեան առեալ,
Թէ Տաճեացիս՝ կարեմ՝ բերկրել՝ փորձիւն՝ պիտեալ,
եթէ անձրեան՝ լարն աղեղան՝ շիցէ՛ եղծեալ:

6

Յայնժամ՝ ուղիղ՝ յիւր կապարճացն՝ նեւս մի Տանեալ,
զոր նըշանեալ՝ յիմ սիւս փափուկ՝ նեան թամիւնցեալ,
նչ աղեղն իմ՝ և ոչ նեան իմ՝ առէ՛ եղծեալ,
քայլ զգացիս՝ նեղութիւնս ինչ՝ ցամայն ժամեալ:

I chaf'd him all over, to keep out the cold air,
And with my hand I wrung the wet from his hair,

5

No sooner from wet and from cold he found ease,
Then taking up his bow, said, 'Ma' am, if you please,
'If you please, I would fain by experiment know,
'If the rain has not damag'd the string of my bow.'

6

Then straight from his quiver an arrow he drew,
Which aiming at my heart, twang went the yew,
'My bow is not damag'd, nor yet is my dart,
'But you will find some trouble in bearing the smart.'

Ca.

ԱՌ Լ Ա Ռ Ե

Ա՛րքան երանեալ՝ եր այգն սիրոյ,

երբ գեղ քո յաղթեաց՝ նախ սրտի իմոյ՝

մի քանի անմեղ՝ ի տենչից յածիլ,

զոր կարծեցի անդր՝ քան զմահն մեկնի՝

Ի չէ՛ զարտուղի՛ երբ ինձ պատահեաց,

որպէս Տաճութիւնն՝ ի դէմս քո բնակեաց՝

որ զեւաստան իմ՝ եբաց ինձ ծաղկամբք,

և տեղաց բերկրանս՝ առ Տամայն տեսեամբք՝

Բայց ընդ իմ Տրճունանս՝ Բաղդին մահապեալ,

ի յորդոր գեղոյդ՝ սիրոյ զոմն կապեալ,

յինէն Թակարթէ՛ զանոյշ Ժպիտ քոյ,

և զքեզ յանձնէ՛ նա՛ ի ձեռս արշոյ՝

Ի՛նչ և արտասուճացս՝ վճռեցաւ ծորիբ,

բայց չերբէք կարէ՛ մասն Լաւայ լինիլ՝

Թող ռե՛ն պահեսցէ՛ սիրտս չո՛ ի վշտաց՝

վէրբ իւր վատսիցեն՝ որք յես՛ ի մշտաց՝

T O L A U R A :

How happy was the morn of love,
 When first thy beauty won my heart !
 How guiltless of a wish to rove !
 I deem'd it more than death to part !

Whene'er from *thee* I chanc'd to stray,
 How fancy dwelt upon thy mien,
 That spread with flow'rs my distant way,
 And show'r'd delight on every scene !

But Fortune, envious of my joys,
 Hath robb'd a lover of thy charms —
 From me thy sweetest smile decoys,
 And gives thee to *another's* arms.

Yet, though *my* tears are doom'd to flow,
 May tears be never Laura's lot !
 Let *love* protect *thy* heart from woe;
 His wound to *mine* shall be forgot.

ԱՌ Ս Ի Ն Թ Ի Ա

Ո՛վ դու որոյ՝ գեմբո՞ սլքաւուր,
 Տեղանք, բայց տայ՝ բիւր վիշտս՝ի՞ զուր.
 Վրճաւորութեամբ՝ օրն իմ հալեալ,
 և ցայդ զիւր քաղցր՝ ննջիւն ծախեալ:

Բայց ո՞հ ըստ իս՝ ո՞վ օրհնեցաւ,
 գեղքո՞ ընդ այլս՝ միշտ ճանուցաւ.
 Երբ կամքն ասայ՝ սրտիս խլեալ,
 Թէ Սինթիս է՝ զիւր ժայտեալ:

Տ՛իկին հոգւոյս՝ ներեա՛ ողբոյս,
 Թող նախանձոս՝ կրկն սիրոյս.
 Եւ մի ձաղեր՝ զհէգն որ վառիս
 մինչ ծուր յայլոյ՝ գեղոյդ ածի:

Ահա՛ նոցա՛ ողջ գիւտ ձգիչ,
 զօժտից բաղդին՝ չէ՛ ինչ յայտնիչ.
 Եւ պանծանամ՝ առկեղծ հոգւով,
 տնկելո՛ւնք՝ քա և սիրով:

TO CYNTHIA.

O Thou ! whose love-inspiring air
 Delights, yet gives a thousand woes;
 My day declines in dark despair,
 And night hath lost her sweet repose;

Yet who, alas ! like me was blest
 To *others* e'er thy charms were known;
 When fancy told my raptur'd breast,
 That Cynthia smil'd on *me* alone?

Nymph of my soul ! forgive my sighs;
 Forgive the jealous fires I feel;
 Nor blame the trembling wretch, who dies
 When others to thy beauties kneel.

Lo! theirs is every winning art,
 With fortune's gifts unknown to *me*!
 I only boast a simple heart,
 In love with *innocence* and *thee*.

Օ Ր Հ Ն Ե Ր Գ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Առ Արեգակն ծագեալ

I

Ի կարմիր արեայ՝ ծագեալ լոյսդ մերոյ
Տաճարձ ի բարձունս՝ գոսկեայ գրչուխ քոյ
սիրեան՝ ի վերայ՝ միգալից լերանց
արևելական՝ ըզգո՛ւարթ շող քոյ

2

Աւանիկ ոսկեայ՝ Աստուածն երևի
աճաճոր մթոյ՝ ուժգնութիւնն թռչի
վերանայ՝ ի մռայլ՝ յիւր ուղեկցութեան
սեան թախանք, կարիք՝ և հոգ սարսուելի

3

Ահա ոսկեղէն՝ Աստուածն բարձրացեալ
առ հորսիւ զիւր՝ վերելեալս սիրեալ
Ճեպեն ընդ նմա՝ ժամք գարնանայինք
բաղարաշունչ հողմունք՝ և ծաղիկք քղխեալք

HYMN

H Y M N

To the rising Sun,

I

From the red wave rising bright,
Lift on high thy golden head;
O'er the misty mountain spread
Thy smiling rays of orient light!

2

See the golden God appear!
Flies the fiend of darkness drear;
Flies, and in her gloomy train,
Sable grief, and care, and pain!

3

See the golden God advance!
On Taurus' heights his coursers prance:
With him haste the vernal hours,
Breathing sweets and dropping flowers.

4

Ամառն բերկրայլի՝ յիւրմէ կողմանէ,
 զպսակս վարդեայ՝ սիգութեամբ հիւսէ՝
 և ձմեռն փափուկ՝ քաղցրագոյն դիմօք,
 բողբոջէ զուկեայ՝ զորայս՝ ի վերջէ՝

5

Սիրուեա՛ ծիրանի՛ զօրըն շտապաւ,
 առ ողջոյն և լայն՝ երկնային ուղեաւ՝
 ողբայ բընութիւնն՝ ընդ քոյդ յայտաղմանս
 ո՛վ Աստուծո՛ւմ փառայ՝ փութն՝ տապալուցաւ՝

6

Ի կարմիր ալեայ՝ ծագեալ լայսդ մերայ,
 համբարձ՝ ի բարձունս՝ զուկեայ գթութիս քոյ՝
 սիրուեա՛ ի վերայ՝ միգալից լերանց,
 տրեւելահան՝ ըզգունարթ շող քոյ՝

Lang

4

Laughing Summer at his side,
Waves her locks in rosy pride;
And autumn bland, with aspect kind,
Bears his golden sheaf behind.

5

O haste, and spread the purple day
O'er all the wide ethereal way!
Nature mourns at thy delay:
God of glory, haste away!

6

From the red wave rising bright,
Lift on high thy golden head;
O'er the misty mountain spread
Thy smiling rays of orient light!

ԵՐԳ ՆՐԱԺԱՐԱԿԱՆ ՈՂՋՈՒՆԻ

Այսին երգոյ՝ արջոյն տունէալ,
 արջոյն աջառն՝ անոյշ հասոյս
 յիմ՝ Անահայոյ՝ անոյս երթեալ
 ՚ի դասերէն՝ գնամ սիրոյս

Ի գեղն յորմէ՝ եմ ես եղծեալ
 ինձ ասային՝ չէ պարտ յարել
 Իբր յայնչ շողից՝ եղէց ծածկեալ
 ան մեռտա կարէ՝ յարձեռն փախչել

ԱՌ ԼՈՒՍԻՆ

Չինչ վիշտ ձգէ՝ յսչս այն փայլունս
 քնթօղոգ խամբի՝ հըրով նոյունս
 Թող ինձ գիտիլ՝ քաջ իմ վճարս
 Եւ զպարտիմ՝ մահն իմ յետոյս
 Ժտեմ ՚ի քէն՝ շնչովս չաւանս
 Թողու ծոցոյդ՝ գու իմ գամբանս

A FAREWELL SONG.

Farewell to the fragrance of morn;
 Farewell to the song of the grove —
 I go from my Delia forlorn;
 I go from the daughter of Love!

I was told that I ought not to gaze
 On the beauty by which I'm undone;
 But how could I hide from their rays?
 What mortal can fly from the sun?

TO CYNTHIA.

What danger lurks in those bright eyes!
 Lo, by their fire thy poet dies:
 Yet bravely let me meet my doom —
 And since to *thee* I owe my death,
 I beg thee, with my parting breath,
 To let thy bosom be my tomb.

Ե Լ Լ Ե Ն.

Մինչ Երեկն պարզէ՛ զիւր քող զաշխարհաւն
 և կանթեղս դողդոջս՝ կախէ զԵթեղէնս
 Տիպտեալ շրջիմ՝ առ չքնաղ երկրաւ
 և հետազօտեմ՝ զսգւոյն օրերէնս

Յայնժամ Հաճութիւնս՝ յառաջալի բարձուէ՛,
 զիմ կորզեալ հոգի՛ ձածկէ իւր լողօք
 յաշխարհս՝ մտաւորս՝ ճակարկայ անցանէ՛,
 և առաձգահան՝ խոյանայ թեօք

Է յայնժամ՝ ի գանձս՝ Յիշխեալ կռտեալ,
 յանջատեալ կայթմանց՝ տեսանեմ կրկինս
 զայնտիկ տեսիլս՝ զորս սէլն կաղսւրեալ,
 երբ յոյսն էր առոյգ՝ և կեանքն դեռ ամիճս

Իբրև հառաչեմ՝ Յերկինս ի ճրտացս
 ընդ հագնայն հեղու՝ զիւր ողբ զառնայն թնս
 Թուի ինձ վիճակիլ՝ իմ ————— աչայս
 և անդ զհետ լեալ՝ պայծառ հրեշտակիճս

ELLEN.

When Evening draws her curtain round,
 And hangs her trembling lights on high,
 Entranced I rove on fairy ground,
 And muse with spirits of the sky.

Then Fancy from her starry height
 O'er my rapt soul her mantle flings,
 Through worlds ideal takes her flight,
 And soars upon elastic wings.

'Tis then in Memory's treasured hoard
 Of joys departed, I review
 Those scenes which fond affection stored,
 When hope was young, and life was new.

And as I breathe to Heaven a sigh,
 While Sorrow pours her pensive prayer,
 I seem to meet my ———'s eye,
 And trace the glittering angel there.

Յ Ո Ւ Լ Ի Ա.

Կապիզոս ՚ի յերկրի.

I

Ասի թէ Սերն՝ եր մինչ մանկիկն
զիւր մանկական՝ վիշտս՝ ի վարել.
ես ցնա մայրն իւր՝ շատ խաղալիկ,
լատ չափ կայտառեալ՝ ի կարճկին ժպտել.

2

Նա զաղեղն մի՝ մանկան հնարեաց,
և նետ մի եղ՝ ի ձեռն նորին.
զիւր առաքալա՝ և նրկարեաց,
իբր թշնամուցն՝ զտիպ սրտինս.

3

Իիր անդ, ասե՛ր ցոյցդ մահական,
նետիք մահակիր՝ անդ դիպեացէ.
Թէ ստասցիս՝ զվարձս անուան,
սերն յարգութեան՝ զահն մերժեացէ.

JULIA

Cupid on Earth.

I

'Tis said, when Love was yet a boy,
His infant sorrows to beguile,
His mother gave him many a toy,
Exulting in the urchin's smile.

2

She found the child a supple bow,
And placed within his hand a dart,
Then on his target, as his foe,
Painted the semblance of a heart.

3

"Take there," she cried, "thy deadly aim,
Thy fatal darts be pointed there;
If thou wouldst win the prize of fame,
Ambition should disdain a fear."

Unkew

4

Ընկալ զաղէղն՝ զնեան լարէր,
Թեւ արդայն՝ դոյզն ինչ կոյր լեալ
փոքրիկ թեք իւր՝ թեւ սարսէր,
ձգեաց զիւր նեա՝ ինչանն կարգեալ

5

Սիրա իւր բաղխեալ՝ անմիտ խայտամբ,
առնտա իւր մօր՝ անդ խոնարհեալ
փոխեան, ասէ՝ զայս խաղ քանդամբ,
Թող ինձ ձգել՝ ի սիրաւ արտօնեալ

6

Ալ թոյլ տուր ինձ՝ յաշխարհ ստորին
զիմ ըսիս թռչումն՝ փութով սաղրել
Թեքս սաւառնեալ՝ արագ լիցին,
նոր բերկրանայ՝ ի սոյս ամել

7

Արդի կարող՝ Մարտի գոչէն,
կամին Աստուած՝ մի իջանել
կամին քո մօր՝ յոյս, փառքն աստէն
զանմահ ճրտունդն՝ քո կոճուղել

4

He took the bow, the dart he took;
 And though the boy was somewhat blind,
 And though his little pinions shook,
 His arrow reach'd the spot assign'd

5

His bosom throbb'd with phrencied joy;
 And falling at his mother's feet,
 "Remove," he said, "this painted toy,
 And let me aim at hearts that beat.

6

"O grant that through the nether world
 I urge with speed my jocund flight;
 Swift be my fluttering wings unfurl'd,
 To range through scenes of new delight!"

7

"Offspring of mighty Mars," she cried,
 Wouldst thou, a God, descend to earth?
 Wouldst thou, thy mother's hope and pride,
 Degrade thy high, immortal birth?

8

Այլ եթ և ուր՝ քայլ քո շրջի՝
 լեր Գիսկորդեայ՝ խնձորն ձգեայ՝
 գույնի՝ Նախանձն՝ ընդ Սերն յօղի,
 և Գեղն սարսի՝ զքեզ կնձռեալ։

9

Երթ, երթ ցասունն՝ մօր քո մեղմեան,
 երթ, քաջ լիցի՝ պետութիւն քո՝
 առ դաժանօք՝ ցասունդ հասեան,
 և Գիւմեդէ՝ մարբեան զաղա քո։

10

Մանկիկն ճնշեալ՝ ակունկորի,
 և լայր դիպիլն՝ կնձռայ ճնողին՝
 սակայն նոր յուրքն՝ աճ զիւր հողի,
 և ևս հայցե՛ր՝ զբանա արտին։

11

Ա՛յլ Թո՛ղ շնորհքո՛ զիս ուղղեացե՛,
 զի՛մ մօր վշտայ՝ վրէժն հանելո՛
 ընկձեալ զգեթակն՝ փառք իւր կեցցե՛,
 զիւր Թշա՛ֆա՛ յերկիր նա՛ւմնել։

Yce

8

" Yet go; and where thy footsteps rove
 Be Disord's golden apple thrown!
 May Jealousy be link'd to Love,
 And Beauty awe thee with her frown!

9

" Yes, go; — thy mother's wrath assuage,
 Go, and imperious be thy reign;
 On tyrant mortals pour thy rage,
 And cleanse, O Diomed! thy stain."

10

The boy dejected hung his head
 And wept, a parent's frown to meet;
 But novelty his spirit led,
 And still he sued in accents sweet:

11

" O let thy blessing be my guide,
 And I'll revenge my mother's woes;
 Descend her champion, prove her pride,
 And humble to the dust her foes."

12

Մայրն զիւր հաւան՝ ետ յամբարան,
 փարեք զորդունն՝ արտասուելով:
 փոխ ետ գօտին՝ խորհրդական,
 օրհնեաց զնա՝ հառաչելով:

13

Ի յաղթու հառն՝ իւր մօր կրեալ,
 զիւր ծննդեան՝ եթող զերկիր:
 ընդ դաշտս օդոյն՝ և թափանցեալ,
 յայս ապրտամբ՝ էջ նա յերկիր:

14

Փոյթ՝ ի յոյց տալ՝ զարհեստն նետի,
 զաղեղն լարեալ՝ զիւր նեան փորձեր:
 մինչ յահ և յոյս՝ սիրտ իւր կրկտի,
 նետն խարխափեալ՝ ի բաց թռչեր:

15

Յանկարծակի՝ ընդ օդն նեղեալ,
 արձագանգն զողբս՝ աղղու կրկնե՞
 օգնեալ գոչե՞ ձայնիւ լքեալ:
 ո՞ր օգնեալ ինչ՝ մոհն ինչ յաղբե՞

12

The parent gave her slow consent,
 Hung o'er her child with tearful eye;
 And, as her mystic zone she lent,
 Breathed her fond blessing in a sigh.

13

Borne on her bright triumphal car,
 He left the regions of his birth,
 And, floating through the fields of air,
 Alighted on this rebel earth.

14

Eager to show his archer's skill,
 His bow he bends, his dart he tries
 While hope and fear his bosom thrill,
 The random shaft at distance flies.

15

Sudden, throughout the troubled air
 Echo repeats a piercing cry,
 "Help me," in tones of wild despair,
 "Help me, O help me, or I die."

16

Եգիտ զանբախտ՝ զենլին փութով
 զնորա լոյճ՝ գլխոյ կալեալ
 Թայ զվերն յարտօսը՝ համբուրելով
 Ժպտեալ հայեր՝ յարիւնն ելեալ

17

Զյաղթու կայթմամբ՝ արդէն լուղեալ
 տղայն զհետ լեալ՝ զուարճ շաւղին
 Խաղա մանկական՝ զամէն ծաղրեալ
 և ընդ խուռն փոքր՝ կցի՛ի խաղին

18

Բայ շոյտ զանիւն՝ ձրգէ՛ի բայ,
 զլեռամբք զձորովք յայնժամ ճախրե՛
 գիւտն մանկութեան՝ իւր նախընթաց
 Թիթեռն շքեղ՝ նորա վարձ է

19

Երբեմն չքնաղ՝ զպորս սիրէ,
 զոյժն առ իւծու՝ և մերթ ծաղրեալ
 այժմ իբր զիւր մօր՝ տաարակա մընչէ,
 կամ՝ իդլբին՝ է նա հեծեալ

The

16

The hapless victim soon he found,
 Raised on his arm her languid head,
 With tears and kisses bathed the wound,
 Yet laugh'd to see how much it bled.

17

Now buoyant with triumphant joy,
 The child pursues his careless way;
 Trifles with every infant toy,
 And joins the little crowd at play.

18

But soon the hoop he throws aside,
 And over hills and valleys flies;
 The whim of infancy his guide,
 The gaudy butterfly his prize.

19

Sometimes the gentle swan he woos,
 Sometimes the lion's power derides;
 Now like his mother's doves he coos,
 Or on a dolphin's back he rides.

20

Տեղւոյ իտեղ՝ այսպէս չունէ
 բարութն զիւր փող՝ յառաջ տարեալ
 դէմք ամենայն՝ մեկնեալ յիւրմէ
 և յիւր զօրէն՝ սիրաք զարհուրեալ

21

Ո՛հ՝ է՛ր կարճկին՝ կարեքն ասիւր
 հաստեաց զիւր մօր՝ բանն հաւատալի
 ինչո՞ւն սոյեաց՝ Ռչո՞ւ տշտնեալ
 երէ՛ Տոհակն՝ յեղն էր 34է

22

Արդ նա զգո՛ւեալ՝ ՚ի շրջան իւր
 շարէ զիւր նեա՛ յաղեղն լքեալ
 հեղուլ հայցէր՝ ՚ի սիրտ մօր իւր
 զարասուն վշտայ՝ ապաշխարեալ

23

՚ի լիճ՝ այտիցն՝ ժպտումն սուղեալ
 զիւր հանդէսն և՛ զխանդն յայտնեաց
 բանս սիրելոյն՝ երբ նա լու՛նեալ
 յողբացեալ տղայն՝ այսպէս ձօնեաց

But

20

But changing thus from place to place,
Slander her trumpet sent before;
He finds averted every face,
And every bosom dreads his power.

21

Ah, why the urchin's sorrows tell?
He proved his mother's sentence true:
*The golden apple always fell
Where'er his fatal arrow flew.*

22

Now wearied with his earthly tour,
He bent upon his slacken'd bow,
Pray'd on his parent's breast to pour
His tears of penitential woe.

23

The smile that dimpled on her cheek
Betray'd her triumph and her joy;
When thus she heard her darling speak,
And thus address'd the weeping boy.

Այն՝ի սիրտ՝ մօր քո փառիկիկ,
 հնդ զարտօսք քո՝ ըստ ջութեանս
 անդ քո շինեալ՝ բոյն խաղաղիկ,
 և անդ հաճագն՝ գլուխդ լըջութեանս

Ա՛յ շրջմոլիկդ՝ ցնորեց, կամայր
 մեղք քո ամէն՝ լիցին թողեալ
 լեր դու յաշխարհ՝ ուխտագրնայր
 անդրէն առ իս՝ Յերկինս դարձեալ

ԱՌ ԼՈՒՍԻՆ

Թէ դիպի աչացս՝ ընդ այգն իմ Լուսին,
 այն է շառագնեալ՝ շողն Լուսաբերին,
 և թէ ընդ երեկա՝ յանցս իմ անցանէ,
 նոյն Գիշերալարն՝ զիւր փայլուն ձրգէ:

“ Yes, on thy tender mother's breast
Thy tears of penitence be shed;
There build in peace thy little nest,
And there repose thy angel head.

“ O vagrant child of whim and mirth,
Thy errors all shall be forgiven;
Perform thy pilgrimage on earth,
And then return to me and Heaven.”

Ա Կ Ն Ա Ր Կ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Բ Ն Ո Ւ Թ Ե Ա Ն

Նա զոր ես սիրեմ՝ զսերն իմ խոտե,
Լանյոյս զայլ ուրումն՝ քայլս յանձին կրեի:
զի որ զչքնաղ՝ զկին այն սիրեի,
զիս անսիրաբար՝ սիրով վշտագնեի:
յիս ինս ե յայլս՝ գիտութիւնն կեղծեալը
Եսերն է պատճառ՝ վշտաց մերոց լեալը

Տ Ա Ղ Դ Ի Ի Յ Ա Ձ Ն Ա Կ Ա Ն

Ի վերայ նորին վեհափառութեանն Գեորգեայ երբորդի
օգոստոսիսաւ արքայի մեծին Բրիթանիոյն

Տ Ե Ր Կ Ե Յ Ո Ձ Ա Ր Ք Ա Յ Ն

I

Տե՛ր կեցո՛ Ձարջ արքայն,
վրսե՛մ կեալ ընդ երկայն,
կեցո՛ զարքայն.

Յղեա նմա՛ յարթութիւն,
ի առք և երջանկութիւն,
կատարել՝ զպետութիւն,
եղևար առ մեօքս

2

Ա՛վտեր մեր՝ տէ՛ր ծագեա՛ն
Խճամիս՝ զիւր ցունէա՛ն
և գրչորեա՛ն.

Խառնեա՛ն զնոյուն լարել,
ջնջեա՛ն և զհնարել,
ի նա տիրաք՝ մեր մաճել
Ա՛վ կեցո՛ զմեզս

AN HEROICK VERSE:

On His most Excellent majesty George the third
King of Great Britain:

G O D S A V E T H E K I N G

1

God save great George our king,
Long live our noble king.

God save the king!

Send him victorious.

Happy and glorious.

Long to reign over us.

God save the king.

2

O Lord our God arise.

Scatter his enemies.

And make them fall!

Confound their politics,

Frustrate their knavish tricks;

On him our hearts we fix.

O save us all.

3

Ձեռք քո 'ի նա լիով
Տաճեաց Տեղու լիութով
Կեցցէ երկայնս

Զօրէս մեր՝ պահիցէ,
միշտ մեզ նա՝ դատ տացցէ,
առ յերգել՝ 'ի սրբոց,
Կեցցէ արքայնս

4

Թող երկար՝ սիրութիւն,
նմա և զմիութիւն,
միշտ անկեցնո

Ըզյուղ իւր՝ նա բարձեալ,
Ճիշդ մարտիկ՝ անսպեալ,
միասիրտ՝ վերօրհնեալ
Տէր կեցն զնա

Thy

3

Thy choicest gifts in store
On him be pleas'd to pour,
Long may he reign!
May he defend our laws,
And ever give us cause,
To sing with heart and voice,
God save the king.

4

O! grant him long to see
Friendship and unity
Always increase:
May he his sceptre sway,
All loyal souls obey,
Join heart and voice huzza!
God save the king.

ԱՌ ՍԻՐԱԿԻՑՆ.

I

Ա՛յլ սիրակից՝ բեր քո ջեռումն.
 որք տուն հեծել՝ սրախ անդուլ.
 յո՛յր սակս քերթօղղ՝ իսակես յողբումն,
 որ հեշտ կարէ՝ զիւր պէտա լնուլ:

2

Ա՛յլ փոյթ սէր քո՝ դու պարզեցես
 փոքումք եղէց՝ ես գոհացեալ.
 համբոյրքն զորս դու՝ ի շունդ ձգես
 նովիմքք եղէց՝ ես շատացեալ:

ԱՌ ՍԻՐԱԿԻՑՆ.

Թանգ Սիրակից՝ զառոյգն գիտեմ,
 որ լախ զքայռիւ՛ղ՝ փարէր առեմ.
 ո՛հ՝ ո՛յլ կարէ՝ զնա ձաղել,
 մի խոճուիք՝ զարմանալով.
 հայեաց միայն՝ յաչս այս գրթմի
 ո՛չ հարցցես ինձ՝ զնա Եսորել:

TO CHLOE.

I

Chloe, a thousand charms are thine,
 That give my heart the constant sigh!
 Ah! wherefore let thy poet pine,
 Who canst with ease his wants supply?

2

Oh haste, thy charity display;
 With little I'll contented be:
 The kisses which thou throw'st away
 Upon thy dog, will do for *me*.

TO CHLOE

Dear Chloe, well I know the swain,
 Who gladly would embrace thy chain;
 And who, alas! can blame him?
 Affect not, Chloe, a surprize;
 Look but a moment on *these eyes*,
 Thou'lt ask me not, to *name* him.

44176

Վ Ա Ր Դ Ն

Վարդն է չքնաղ՝ իմէջ ծաղկանց,
 Վարդն է բերկրանք՝ բարձր զօրութեանց,
 Վարդն է հրճուճանք՝ մեռուտ անձանց,
 Վարդն է հաճոյք՝ ազիւ հանանց,
 Վարդն է շնորհաց՝ մեծ զարդարանք,
 Վարդն Դիոնեայ՝ քաղցր հեշտականք:

THE ROSE.

Rose, the fairest; of all flowers!
 Rose, delight of higher powers!
 Rose, the joy of mortal men!
 Rose, the pleasure of fine women!
 Rose, the graces' ornament!
 Rose, Dione's sweet content!

Փ Ո Ւ Շ Ն

Փ Ո Ւ Շ Ն THE THORN

Կ' անտեսանայ՝ Թանգ Սիրահիցս՝ զաստ մի խնդրեաց
 աս-՝ Իպճնել՝ զիւր ծոց չքնաղ յոր զիս գրկեաց
 քաւ գոչեցի՝ յերկինս երդուեալ՝ Կորն չիցեմ,
 եթէ երբէք՝ փուշմի յայդ ծոց՝ ես անկիցեմ:

From the white-blossom'd sloe my dear Chloe requested
 A sprig her fair breast to adorn:
 No, by heavens! I exclaim'd, may I perish,
 If ever I plant in that bosom a thorn.

Երբ զօղն ցուցի՝ ամուսնանալ՝ զիս խնդրեալ
 շառագունեաց՝ Իբրև զարմին յայդ ուն ծագեալ
 այն հաճիմ՝ Թէ խոտանայիս՝ ետ պատանհան,
 զի նախանձորդն՝ չանարգեացէ՝ զիս յիւր ժպտմանս:

When I shew'd her the ring, and implor'd her to marry;
 She blush'd like the dawning of morn,
 Yes, I'll consent, she replied, if you'll promise
 That no jealous rival shall laugh me to scorn.

Ա Ս Տ Ն Ն

ԱՍՏՂՆ ԱՌԱՆՉՆԱՍԻՐ

I

Յորժամ եւ յոյսն՝ վերջին լքեալ
 Երկինք ցամամբ՝ և ծածկեցաւ.
 Երբ 'ի փայլունն՝ շողն չերևեալ
 առ իմ ահեղ՝ ճանապարհաւ
 Նշան եղի՝ յալեացն ոստնլով,
 Զաստղի փայլուն՝ առանձնասէր.
 որ առ նսեմ՝ ամպոց վերջով,
 բացուստ 'ի բայ մեղմիկ բղխեց:

2

Պայծառ իբրև՝ զաստղն բևեռի,
 ծագեաց յաչա իմ՝ զիւր լոյս բարին.
 քայլ իմ գթեալ՝ և սիրտ զմեղկի
 քաջ գորացան՝ լուսով նորին
 օրհնեմ նորին՝ շողն զմրխտեայ,
 որ 'ի տիւրիոն՝ և յամսս նշողեալ.
 շողն իւր սփռեց՝ յիմ պողոտայ,
 երբ ոչոք՝ անդ՝ բայ յինէն լեալ.

THE SOLITARY STAR

I

When the last lingering hope was gone,
 And Heaven was veil'd in wrath;
 When not a beam in radiance shone,
 Upon my dreary path;
 I marked up springing from the fudge,
 One solitary Star,
 That o'er a dark cloud's gloomy verge,
 Streamed sweetly from afar.

2

Bright as the watch light at the pole,
 It rose upon my sight;
 My faltering step and fainting soul,
 Revived beneath its light;
 Oh! how I blessed its emerald ray,
 Through storm and cloud descried;
 Its beam shed splendours o'er my way,
 When there were none beside.

L. M. B. C.

Կարճե՛ս ճգե՛լ յիս կարայից,
 զայդ օրհնեալ աստղն՝ պայծառայեալ
 զիմ առաջնորդն յայս ճով կրից,
 զիմ վերջին յոյսն՝ յերկինս կրեալ
 Նոյնպէս սէրդ՝ յիս՝ իբր զայս Աստեղ
 չեբէք տեսից՝ զայն թարշառեալ
 կենացս յոյսն մեղի՝ իբեզ զօրեղ,
 անագորոյն՝ այսպէս մատնեալ:

Կ Ա Ք Ա Ի Ե Ր Գ Ո Ի Թ Ի Ի Ն

Յողբս Սիրողին՝ Աղջիկն հեեալ
 առ յիւր հանգիստ՝ թակարդս եղեալ
 զաչաց իւրոց՝ յարժանս ողբայր,
 և զիւր չքնաղ՝ գոյն միշտ սգայր,
 ուրեմն կ՛ուտանք՝ զառաճն յիշեալ,
 յաճախ սափորն՝ ի հօր անկեալ:

Գեղն ուրանօր՝ զիւր վարդս տուէ,
 տոհմիք գբաղեալ՝ զառոյգան գայէ:
 Ե ուր բերրի՝ Նեկտարքն անիւ,
 քարցեալ ճանճիկքն՝ շուշ բղղեացիւ:
 ուրեմն կ՛ուտանք՝ զառաճն յիշեալ,
 յաճախ սափորն՝ ի հօր անկեալ:

Think

Think'st thou I could have borne to mark,
 That blessed Star light die ?
 My only guide o'er seas so dark,
 My last hope in the sky ?
 E'en such a Star's thy love to me;
 I could not see it fade;
 My life's last lingering hope in thee,
 So cruelly betrayed.

A BALLAD.

The maid who pants for lover's sighs,
 Doth lay for her own peace a snare;
 She rues the conquests of her eyes,
 And mourns that she was ever fair:
 Then, lasses, mind the proverb well,
 "Too oft the pitcher went to well."

Where Beauty doth display its rose,
 In tribes the busy swains are found;
 And where the richest nect'rine grows,
 The hungry flies will buzz around:
 Then, lasses, mind the proverb well,
 "Too oft the pitcher went to well."

ԱՆԹԱՅՔ ԿԵՆՈՑՆ ԿՈՐԻՆՈՑ.

ԿԱԾ

ԵՐԳՆ ՅԱՐԱՏԵՒՈՒԹԵԱՆ.

1

Ահառնացա՛տ արդ Չան, թող ինձ՝ տալ արամսու թիւն
Թէ և մանուկ՝ եմք բայց լքցի՛ այս մանկու թիւն
յընթացս կենաց՝ մեր իմ թանգ Չան՝ դնեմ՝ իմտի,
մեք դիպեացուք՝ յաճախ փշոց՝ և մերթ վարդի:

2

Յորժամ մուսյլ ինչ՝ յայտ ասպա՛ւէն՝ դօրս խաւարէ,
ժայիւնն քո քաղցր՝ զայն ժպտելով՝ վանել արարէ,
և մինչ յամբ ախտն՝ այն արտմարէր՝ ի քեզ նստի,
ի վանել զայն՝ իմ յաղթութիւն՝ և ջանք լիցի:

3

Ոչ անձկացուք՝ ճախել վառելի՝ զմեզ արամսու ահա՛ն,
զի՛ Տեչտութան՝ կարճէ ուղին՝ մինչ ի դամբան,
ոչ՝ ի պատիւ՝ յագուց Տանցուք՝ զի լուր ինձ Չան,
զօրեղն ի Տոգս՝ գրաւէ զիւր ծին՝ ի արարան:

CORINTH.

CORIN'S PROFESSION,

OR

THE SONG OF CONSTANCY.

I

Now, John, we are *married*—and now, let me say,
 Tho' both are in youth, yet that youth will decay,
 In our journey thro' life, my dear John, I suppose
 We shall oft meet a bramble, and sometimes a rose.

2

When a cloud on this forehead shall darken my day,
 Thy sunshine of sweetnesss must smile it away;
 And when the dull vapour shall dwell upon thine,
 To chase it, the labour and triumph be mine.

3

Let us wish not for wealth, to devour and consume;
 For luxury's but a short road to the tomb;
 Let us sigh not for grandeur, for trust me, my John,
 The keenest of cares owes its birth to a throne.

L. P. Boyko

4

Այնպէս որ կողմ մեր սակայն՝ թէ բազում զիմե
իւր որ համարեալքս իմ ջանն շէշուս՝ կթել կարե
ես հեղեղից՝ զանոն մեր փոքրիկ մինչ երգող և բանջա
թիւրինն ցորչալի՝ անեմ փայլուն՝ զարօրն իմ ցանգո

5

Ա՛հ՝ հրաշքերիւրեալ՝ մինչ աստուծամ՝ որ մեր լիցի
իւրեկս աւուրք՝ հանդերձ ցքեալ՝ որային բարե
քանդի իմ ջան՝ ա՛յլ ցանկատայի՝ զի հոչն կեցցե
զոր համարիւն մի՝ կենաց իմ թանգ՝ աղքիկն ասցե

6

Նոյն կարմիրալամ ջր՝ թռչունն և Ռէն՝ շխտորեն մեզմին
երբ զկոտորն՝ առնուս որ ա կամ՝ հասնի բոյդ կորին
սը միայն ցիւրեանց՝ զերգո յանասուեն՝ նորա հասեն
օրինալօք՝ այլ և բազմք երգո՝ սիրոյ ծնանեն

7

Թէև գեղ քո՝ արարածի թօշնի՛լ՝ բայց յիշեմնիք
զի հոյսաց էր՝ իմ երբ ցոյց ասա՝ զդեկտեմբեր
երբ ծերութիւնն՝ գլխո ասայե՛ր զիւր ձմեռայնի
ամառն սերջ՝ բրնակեացի՝ յիմա՛մ օրքի

Thou

4

Thou shalt milk our *one* cow; and if Fortune pursue,
 In good time, with her blessing, my John may milk *two*:
 I will till our small field, whilst thy prattle and song,
 Shall charm as I drive the bright ploughshare along.

5

When finish'd the day, by the fire we'll regale,
 And treat a good neighbour at eve with our ale:
 For John, who would wish for *self only* to live?
 One blessing of life, my dear girl, is to *give*.

6

Ev'n the red-breast and wren shall not seek us in vain,
 Whilst thou hast a crumb, or thy Corin a grain;
 Not only their songs will they pour from the grove,
 But yield, by example, sweet lessons of love.

7

Tho' thy beauty must fade, yet thy youth I'll remember,
 That thy *May* was my own, when thou showest *December*:
 And when age to my head shall his winter impart,
 The summer of love shall reside in my heart.

ՆԱԽԿԻՆ ՍԵՐՆ ԿՈՒՍԻՆ՝

1

Բանդը և բերկրանքն՝ երբ շիկութիւնն՝ մեր՛ի ցոյց տայ
զմեղմ շարժումն՝ որ ի սրտի՛ զկերս զգայ,
մինչ ուշմութիւնն՝ պարտիք և միտք՝ քաջ հաւանիք,
զերկչոտ բերկրանա՛ սկզբնական՝ սիրոյ կուսիք:

2

Բայց փակկութեանք՝ թէ սիրան հարկայ՝ յոգւոյ հանդէս
առ սիրողն՝ որ զսէր իւր՝ ի բայ մերժէ,
կամ ճնօղն ցամաք՝ շտապժեպոյէ՛ զկերս նորին,
ո՛ւր է յայնժամ՝ բերկրանքն նախկին՝ սիրոյ կուսիք:

3

Չքնանդ կուսանք՝ նախ տարէք սիրտա՛ ձեր մեղմօրէն,
զի զամբոթիւնա՛ առցին ընթացանքն՝ ձեր իճնողէն,
թէ ոչ սուր վիշտք թիւր սիրութեան՝ ի ձէնջ փորձին,
և ոչ շիւժէն՝ ժպտի աւնախ՝ սիրոյ կուսիք:

THE

THE VIRGIN'S FIRST LOVE.

I

Yes, sweet's the delight when our blushes impart
The tender emotion that glows in the heart;
When prudence, and duty, and reason, approve
The timid delights of the virgin's first love.

2

But if her fond bosom with tenderneſs sighs
For a lover who ceases her fondneſs to prize;
Or the parent, in anger, the flame diſapprove;
Where's then the delights of the virgin's first love?

3

Ye nymphs, ere your bosoms with tenderneſs heave,
Let your choice from a parent glad ſanction receive;
Leſt wrong plac'd affection's keen' ſorrows you prove,
And Hymen ne'er ſmile on the virgin's first love.

THE

THE VIRGIN'S FIRST LOVE

THE INTERVIEW

To Chloe

I **COME**, let's enjoy the passing hour,
(The only one that's in our pow'r,)
Receive and give the balmy kiss,
And let our souls unite in bliss.

2

'Tis Nature swells the throbbing vein;
Let not her impulse urge in vain: —
To Nature all your charms you owe,
The iv'ry neck, the roseate glow.

Tis

3

'Tis Nature fires the panting breast,
 And bids the sex in love be blest.
 She laughs at tyrant Custom's sway,
 And points where Pleasure's cherubs stray.

4

Was it not Nature made you fair?
 Say, would you then destroy her care,
 Regardless of the high behest,
 To multiply — and to be blest?

5

The world, in ev'ry age the same,
 Is less profuse of praise than blame;
 And shall it blame that sweet embrace,
 Which gave existence to its race?

6

O come then, dear Chloe, rich in charms: —
 She came — she rush'd into my arms.
 Her lips, her form, with passion burn'd —
 She gave that bliss which I return'd.

ՅՈՒՐ ԿՆՆՈՒՄ ԵՆԻՆԻ ԵՆԻՆԻ

Առ Լուսին

I

Յոյժ բերկրալի՛ է ժամն գարնան,
յորժամ քաղցր օդն՝ է թերական.

Իջեալ յուժգին՝ կաթ լեայ ամպոյ,
մեղմով շնչեալ՝ վերայ անկոյ.

ձեակերպէ՛ վարդս երանգօք,

որք ընձիւղին՝ վերին շորհօք,

ի չքնաղ դաշտս՝ Հայոց երկրին,

մինչ գեղգեղի՛ երգն Արարատին:

2

Ո՛վ, թէ անքան՝ սիրտք զմայլին,

և մինչ արիւն՝ զիւր շող բարին.

ազգէ վերուստ՝ յո՛ր կենսամին,

յորմէ բղխի՛ ազնիւ գինի.

բայց սիրտիւ՛ զայս տեսարան,

որ էս սիրեմ՝ սրտիւ՛ անքան,

որքան շեղէ՛ գիշերային

այ ձգէ զոգիս՝ առ լմ Լուսին:

Ք Ա Ն Յ Ր Ա Հ Ա Մ Պ Տ Ո Ւ Ն Ա Ր Թ Ա Ն Ց

Առ Լուսին ի քաղաքի:

I

Թոյլ տուր ինձ աճիլ՝ դիւրանց յաշխարհին,
որ վճռէ սերոյ՝ զկեանս մարդկային:
Կի փոյթ ճանչօ՞ւտան՝ փախչի իմ Լուսին,
գրաւէ զիւր պաղ զօրն՝ ծերութանն անձինս:

2

Չքնաղ հանդերձս՝ և զարգս զգեցեալ,
եկ ուրեմն՝ իտիս՝ գեղց դաւանեալ:
Ո՛վ պայծառագեղ՝ Լուսինդ իմ բերկեալ,
և ընդ գերկ ի՞ճ քաղցր՝ լից դու օրհնեցեալ:

3

Լքո՛ տառապանս՝ բայց տենչ իմ վառեան,
՛ի հովեւ զբոցն՝ «իւրջից օգնեան»:
մի տար դու յայնժամ՝ հաճայն քո հրապոյր:
այլ ընդգիմութեամբ՝ լից բազուկս իմ յոյր:

Զբոս

4

Չբազուկս իմ որք՝ բորբոքեալ փութովս
շուրջ ունին պատել՝ զնուրբ քո միջով
արդ շուրջ զփառիւնդ՝ շարժեալ կահակացինս
և առ քո բոլոր՝ ձեռով հանգչիցինս:

5

Ծոց քո ընդ ծոցոյս՝ ես շողկապեցից,
և գայտ քո մեղոյշ առ իմով եղից
լեզուս զիմ բաղդից՝ ունի քեզ պատմեր
յարդեացէ զքաղցր՝ շուրթն քո համբուրելս:

6

Ընէն մի համբուրման՝ բերուք վճարեալ
զշունչ քո քաղցրիկ՝ եբբե յիս ծծեալ
հազար ևս յայնժամ՝ պարգևել ունիս
անդէն և հազարս՝ յինէն ըստասցիս:

7

Աերացեալ մշտօք՝ պարտասեալ հնարով
ախոփեմք զսիրտս՝ մեր յառաջելով
բայց փութով յինէն՝ դու ուշաբերեալ
արժող լիցին անկարգ՝ զարդ քո արձակեալ:

Զողորկ

8.

Չողորկ ճակատովդ՝ լեր ոսկեվարսեայ
և զայն երկայն գետս՝ զթիկամբք սիւսեայ
որք ուսան քերուք՝ անկո՛ւածովք կայիլ
Թող սու ձիւնատիայլ՝ ծոցդ տարածիլ

9.

Յայնժամ յղճակաթ՝ աչայդ բղխեացի
ցողագնեալ փայլուն՝ սիրոյ բորբոքի
մինչ արդ և ազա՝ աչք մի յաւեացի
միտք + հիացմամբ՝ սիրոյ մաշեացի

10

Կամա՛ն խառութիւնս՝ թէ և մերժեացի
բայս ասէ որքան՝ զօրեղ + շէ սիրէ
վարդքն այն ուռճացեալ՝ ի դաշտ քոյ այտից
խօսեն զփշու թեան՝ զօրեղ վերելից

11

Ի վերայ շթանդդ՝ լոյս մի զեռացեալ
յայնժամ ցուցանէ՝ յակիրթն խոնարհեալ
ատիք քոյ լլեալ՝ հրով մանկական
պարզեացեն զիմ սիրտ՝ յուզմամբ լղճակամ

12

Արք ձգեն՝ ի միաս զտենչ օրհնութեանս
ցորչափ հալեային՝ իմոյ համբարմանս
՝ ի Յաճուհիդ՝ ընկլայց ես ձախեալ
և կայից անդէն՝ լքմամբ թմբրեցեալս

13

Բայց շուտով գերչո՛ կորովն արձարծեալ
յանձն ի՞ճ զնոր կեանս՝ շինեացե դարձեալ
և սիրով յայնժամ՝ վիշտս իմ մեղմեցիցս
համբարիւք գեղձանս իմ գովայուցիցս

14

Մինչ ըսում զկամս՝ զգեղովդ փարեալ
դադարեաց յայնժամ՝ զկայթ իմ նորեալ
հաճոյքն զոր զգամ՝ լիցի վերնայինս
լստ որում աղբիւրքն՝ առ ի քէն բղխինս

15

Յայս զո՛ւարձութեան՝ շեղեց կողարեալ
ուրեմն Սիրարկու՝ լեր ինձ քաղւարայեալ
մինչ սիրեմ զքեզ՝ լստ չափ գերանցեալ
նչ եղեց ի թիւս երբեք սահմանեալ

Թու՛եմ

16

Թու՛նեան զՏաղոս՝ որք՝ի փեթակին
Թու՛նեան զճաղիկս՝ ի Ծմակ լերին
Թու՛նեան զՏոսս որք՝ Յարարատ շրջին,
և կամ զցորեանս՝ ի Ըրակ երկրին:

17

Ե՛րթ Թու՛նեան զուտեղս՝ որք յերկինս կախին,
Թու՛նեան զամենայն՝ զաւաղս աշխարհին,
երբ այսչափ Տամբոյրք՝ իքէն ինձ բաշխին,
ի Տայց անկանիս՝ զայլմէ վերատին:

18

Հոգիդ աշխարհի՛ և Տոտ բերկրալի,
Թող զքեզ կալնուլ յի՛ սիրտ սիրալի,
Ի սիրտ մի ասեմ՝ որ քոյ է զենլի,
սերդ յո պատկինել ըստ ուրժոյ կերպի:

19

Չինչ բերկրանք քան զայս՝ մեծ գոլ մարթայիս
կեանքն ի՛մ ընդ շրթունս՝ ու ըսպառեայի:
Քերթողդ որ կարէ՛ զիւր Տամբոյրս Թու՛նել
կարէ ասկանուք՝ գոհացեալ լինել:

ԾԱՆՕ

Ծ Ա Ն Օ Թ Ո Ի Թ Ի Ի Ն Ք

Յառազ անուանց պարունակելոյ յընթացս մատենիս՝ ըստ այբու բերից

Ալեկսանդր որ Թարգմանի նախանձ է սա մի՛ ՚ի յերկն կառարկեացն
դժոխաց որ էր դուստր Աբերունի:

Աստրեա և ըստ անգլիացոյ Astrea, ասի լինել դուստր Արա-
մազդայ՝ ի Թէմեայ կնոջէն: Արդ որպէս թէ միս Տամարիւր
Չաստուածու Տի իրանաց և արդարութեան, նոյնպէս Տա-
մարեցաւ և Աստրեա որ և դրօշեալ լինէր իբրև օրիորդ
անաչառահայեաց՝ տնելով յաջոյ ձեռին զերկթաթ
կշիւ գուգահաւանայ, և ՚ի սիւսումն զտուր մի: Չամանե
առասպել լաբանեն Տեթանուք թէ նախ յերկնից եկն յերկիր
յոսկեղէն դարու անմեղութեան աշխարհի: այլ զկնի զօրա-
նալոյ չարեաց որդւոյ մարդկան, և նուազելոյ արդարու-
թեանն յերկրէ՝ անդրէն ՚ի վեր չուէաց և դասեցաւ ՚ի
կարգս Տամաստեղութեանց: այնէ զոր նկարեն ՚ի մէջ եր-
կտասան կենդանակերպից որ ՚ի մեզ կոչի նոյնն՝ Աոյս

Արաբիս տես զվէնուս:

Արտուտ, նաև ասի՝ Աբեղաձագ (է նոյն որ առ անգլիացիս կոչի
Lark) է Թաչուն ինչ փոքրիկ քան զթաթակ և մեծա-
գոյն քան զծիճառն, որոյ տեսակք են քսան և ութն: որք
բացա...

քաջայայտ են ընդ բովանդակ Հայաստան աշխարհ: Ար-
 տուտն է այնպիսի գերազանց թուշուն մի քաղցլաբար-
 բառ, մինչ զի թէպէտ և լին ձայն նորա հանապազ ընդ
 բոլոր անդաստանս Հայաստան աշխարհի՝ յաճախութիւն
 երգոց իւր ոչ կորուսանէ գիւրն արժանաւորութիւն,
 բայց եթէ հրաւիրէ զմեզ կրկին առ ՚ի ունկն մատուցանել
 և գրգռէ երկրորդաբար զզարմացումն մեր և զբերկրու-
 թիւնն: Բարկբութիւնն՝ պէտպիսութիւն և նշանակուիւն
 երգոց սորա գերի առնէ զմեզ ՚ի հաւանութիւն տեսա-
 բանայն՝ որք շուրջ պատեն զմեզ, յորժամ չքնաղագեղ
 հայեցու՞ածն դաշտին տայ փոխաարարար երգոց նորա զլե-
 հագոյն իմն ազդեցութիւնս Արտուտն ունի զճղալ ՚ի
 գլուխ իւր և կառուց նորա է նուրբ և մանր, թիկունք և
 թեք իւր ՚ի թուխս պիտակացեալ, կզակն սպիտակ, և
 լանջքն դիզնագոյն հանդերձ պուտ պուտ սեորակաւ

Ափրողիտէ, տնւ զ վէնուս:

Գեղ, կամ գեղեցկութիւն, տնւ զ վէնուս:

Գօտի խո: Տրգակա՞ն, նաև ասի Սեատու էր գօտին վէնուսի, յորոց
 վերայ երևին ասի՝ շնորհք, Ժպտումն, զբօսանք, բերկրութիւն
 և ձգողութիւնս (տնւ ՚ի բանաստեղծութիւնս Հովերոսի:)

Գիտմեղէս, էր սա արքայ թրակիոյ, որ կերակրէր ասի՝ զերիվարա
 իւր ՚ի մարմնաց մարդկանս վանորոց ասի՝ առ բանաստեղծո-
 թիւնն:

Քիւն թէ՛ երիւարք նորա էին ամենիք յո՛ժ, և հոռ
ընչէր ընդ ընդունա և ընդ բերանս նոցա՝ փոխանակ
ասելոյ թէ արեամբ էին շողախեայ։

Գիւնէ, էր սա հաւելժահայսն մի ծովուս որ և մայր վերուսի
ծնելոյն յարամազդայ. յորմէ և ասի կոչեցաւ՝ Գիւնէ։ Այլ
լուս ասից՝ ոմանց՝ էր սա դուստր Ալսինոսի և Տեռեայ՝
(Տես՝ ի բանաստեղծութիւնս վերգիլիոսի։)

Գիւնիորդիէ, էր սա ըստ առասպելաց՝ Չաստուածուհի իւրովուհ
զոր աքսորեաց յերկնից Արամազդ վասն գրգռելոյ նորա
զերկայաւակութիւնս ՚ի մէջ Չաստուածոցն։ Տհաճեալ
սորա յաղագս ոչ հրաւիրեցելոյն ՚ի հարսանիսն Տեռեայ և
Պեղեոսի՝ հաւասար ընդ միւս Չաստուածոցն ձգեաց
ասի սա ՚ի վերայ սեղանոյն կերակրոյ զոսկեայ խնձոր մի՝
յորոյ վերայ զայս բան գրեալ.* Որ գեղեցկագոյնն է նա
կալցի զայդ։ Յուսան Պալլաս՝ նոյն որ Աթենաս, և
Աենուս, մինչ դեռ խնդային ՚ի խնձոր յայն՝ վճռեաց
Պարիս հրամանաւ Արամազդայ ՚ի նոցաստ վենուսի. որով
և պատճառեաց զմեծամեծ չարիս։ Իրօշեալ լինէր սա
կերոն մի լուցեալ ՚ի միում ձեռին, և ՚ի միւսումն օձ մի և
դաշոյն մի, և օձք զգլխոյ սր կախեալք փոխանակ հերաց.
դիզնագոյն դիմօք, հրացայտ աչօք, փրփրալից բերանով
և արիւնաշաղախ ձեռամբ։ (Տես ՚ի բանաստեղծութիւնս
վերգիլիոսի.)

Լուսին

Լուսին առեալ լինի աստուծոյ փոխանակ վենուսի, այսինքն շատ
տոճածու հւոյն սիրոյ՝ գեղեցկութեան և հեշտութեան
Չորմէ առասպելաբանէին հեթանոսք թէ եր գուտար
Արամազդայ, զոր և ասէին գող յերկինս՝ Լուսին, զոր և
կոչէին երբեմն ելենա, ՚ի յերկրի՝ Գիանա, և ՚ի դժոխս՝
Եկաթէ:

Խ. Ա. Ա. Բ. չորեքին տառքս յանկիւնս խաչին որ ՚ի Ճակատ մա
տենիս՝ նշանակեն զչորս կարգինալական առաքինութիւնս
յի Խոհեմութիւն Արդարութիւն Արիութիւն և Բարեխա
խառնութիւն որք և առ անգլիացիս ասին՝ Prudence, Justice,
Fortitude, and Temperance.

Աստաղիք. են երեք առասպելեալ կասաղիք դժոխոց, որք են Ալեկ
տոն, Մեջերս, և Տիտիփոն, որք բնակին ՚ի ասնդարա
մետս, և պատժեն զմեղանորս:

Կերբեր կամ կերբերոս, (կամ ըստ ոմանց Սերբերոս) է առասպել
լեալ շուն ինչ եռագլխի կարգեալ ՚ի պղուտոնէ ասնդա
րասպետէն դունապան դժոխոց: (Տես զբարոյական իմաս
տասիրութիւնս թեսաւրոսի ՚ի ծանօթութեան 134:)

Կուպիդ կամ կուպիդոս, որ թարգմանի ցանկութիւն. էր սա Աստ
ուճածն սիրոյ՝ որդի Մարտի ՚ի վենուսէն. որ նախագահ
լինէր ՚ի հեշտութիւնս: Նկարեալ լինէր սա երբեմն մեր
կամարոսին մանուկ մի երկոքումբք աչօք կոյր. ունելով ՚ի
ձեռնիս

Յ Ս Տ Վ Ս Ք

ձեռին զաղերն սր և զկայսքն մի յորս իւրս ինչ Թժժ
զկերոն մի ի միում ձեռին, և զաղերն մի շանդեր ձեռնի ք
ի միւսումն որով սովորե ընկաւորե զսի տո սիրահարաց

Հիւսիս կամ Հիւսիսնայ եր որդի Ապոլոնի. Տամարեալ լինէր սա
առ Տեղեւայիս չաստուած Տարածեաց կամ անուամբ
որ և դրօշեալ լինէր պատանի առոյց, ունելով ի ձեռին
կերոն բոցավառ, և ի գլուխ իւր պակ կազմեալ ի վար
դից: (Տես ի գիրս չաստուածաբանութեան:)

Մարտի որ ի մեզ ասի՝ Տրատ. եր սա չաստուածն պատերս զմի և
Տայր կուպիդոս ճնելոյն ի վերուստն:

Նեկտար, ըստ Տեթանոսայ՝ է ազգ ինչ չամչոյ. զորոյ զՏեթն
մղեալ յորինէին ըմպելիք վասն դից:

Սէր, առեալ լինի ստտանօր փոխանակ չաստուածն սիրոյ որ սայ
սիրել Տես և կուպիդ:

Վէնուս կամ Վերուս, որոյ անունն զուրյանի բազմօք այսինքն՝ Ըփրոս
դիտէ, Արտեմիս, Իիանա, Անասիտ, Սինթիա՝ որ և լուսին
Ըրուսեակն, որ և լուսաբեր և այլն: Չամարեալ եր սա
առ Տեթանոսա՝ Չաստուածու Տի սիրոյ, գեղեցկութե, և
Տեչտութեան: (Տես ի գիրս առասպելաբանութեան:)

Տիսիփուն, է սա մին ի յերից կատաղեացն դժոխոյ, ունելով զգլխով
իւրով զօձս տատանեալս, որ և նստէր Տոմասպազ ի դրան
տարտարոսի: (տես ի գիրս դիւցաբանութեան:)

Վ Ա Խ Ճ Ա Ն

